„OGLINDA LUMII“
22 Ianuarie 1931
No. 4
Red. și admin. București I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 și 346/0. — Abonamentul 500 lei pe an

Electrocutarea... muștelor

Oficiul de brevete din Praga a acordat un interesant brevet de invenție, care urmărește distrugerea muștelor pe bază modernă: prin curent electric.

Aparatul se compune dintr'o simplă placă de izolare, înconjurată de sârme subțiri de aramă. Pe placă se unge soluție de zahăr sau sirop. Sârmele se pun în contact cu curentul de lumină electrică. De îndată ce ating placa, muștele mor.

Se afirmă că aparatul fabricat în cantități mari, va costa foarte eftin.

O soluție elegantă

O tânără pereche depe malul stâng al Senei dădea o serată dansantă în seara revelionului. Musafirii erau numeroși, veselia era mare, un «amplificator» ținea loc de jazz.

Dar locatarii din etajul de desubt nu erau mulțumiți. Nu puteau dormi.

La un moment dat, soțul se sculă și se duse să sune la etajul de deasupra, spre a se informa la ce oră soția sa și dânsul vor putea spera că se va isprăvi cheful.

— Nu știm nici noi, mărturisiră cei cari petreceau.

— Atunci vom avea o complectă noapte albă?

— Ce vârstă are soția dv?

— Douăzeci și trei de ani.

— Douăzeci și trei! Și dv., d-le, deabia treizeci și cinci, nu-i așa? Coborâți-vă repede, puneți-vă smokingul, soția dv. să îmbrace o rochie decoltată... Vă așteptăm.

Iată o soluție elegantă a problemei vecinilor nemulțumiți când vrei să petreci acasă o zi de sărbătoare.

Premiu pentru înnot iarna

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. A. J. Stonyer din Londra a primit o cupă ca învingător al unei curse de înot, care a avut loc zilele trecute în apele reci ale Tamizei.

Copii născuți de Anul Nou

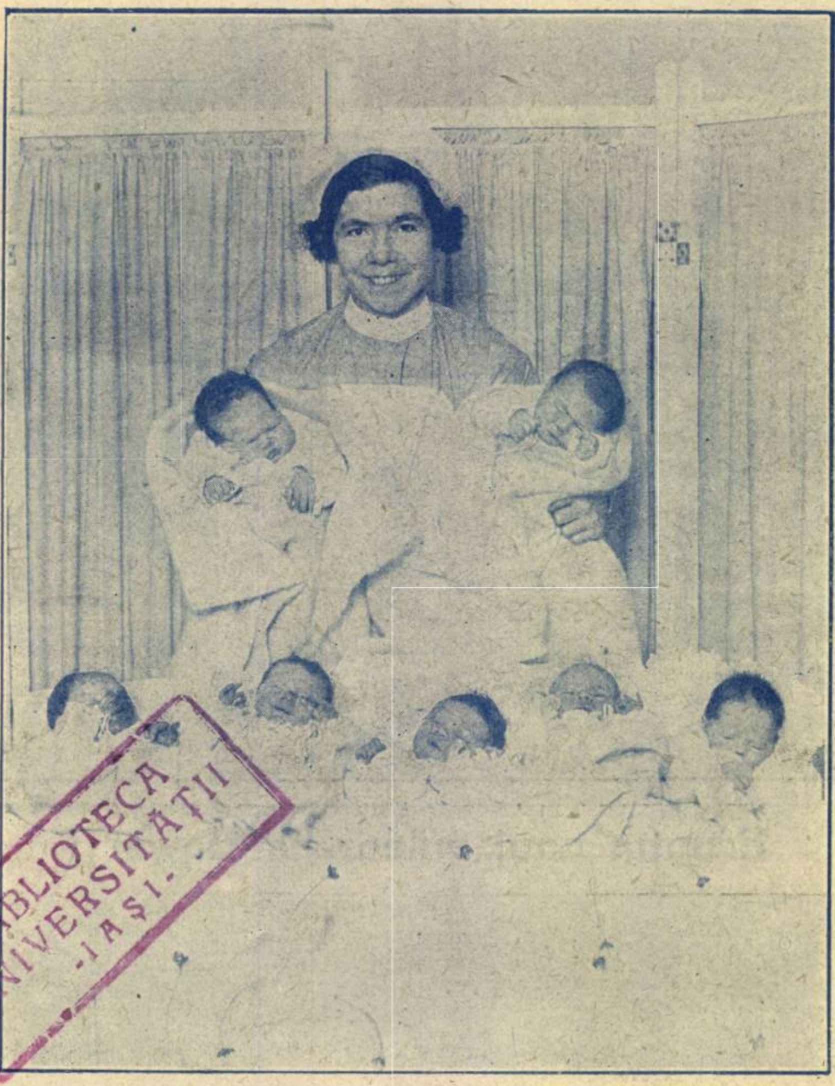

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

(Photo-exclusivitate Keystone)

La spitalul Maternitatea din Londra, s'au născut șapte copii de Anul Nou... Fi-va soarta lor mai fericită decât a celorlalți muritori?...

Bal foarte excentric

Lady Chayton, care și-a făcut în Anglia reputația unei femei excentrice, dă în fiecare an, în ajunul Crăciunului, o recepție în pavilionul castelului din Witton.

La ultimul bal au asistat două sute de persoane. Era plin de surprize dătătoare de spaimă. Au fost iluzii optice: bere verde și sandviciuri de culoarea măslinelor, servite de... spirite. Dealungul pereților ședeau schelete; pe tavan erau atârnate tot schelete.

Unul din invitați, deghizat în Dick Turpin, pătrunse în salon, pe când se dansa, cu revolverul în mână...

O tânără femee a fost descompusă sub ochii musafirilor... un tânăr a plutit în vid...

A fost un bal destul de... hoffmannesc.

Cai vapori și cai de tras

Germania a excelat totdeauna în predilecția pentru statistici.

Acum vrea să determine în mod exact adevărata forță motrice a calului, spre a stabili expresia de cal-vapor sau cal-putere.

La expoziția agricolă din Hanovra, care va avea loc vara aceasta, se va face această destul de originală experiență: se vor înhăma cai de tras la o trăsură prevăzută cu un dinamometru.

Nouă metodă de vindecare

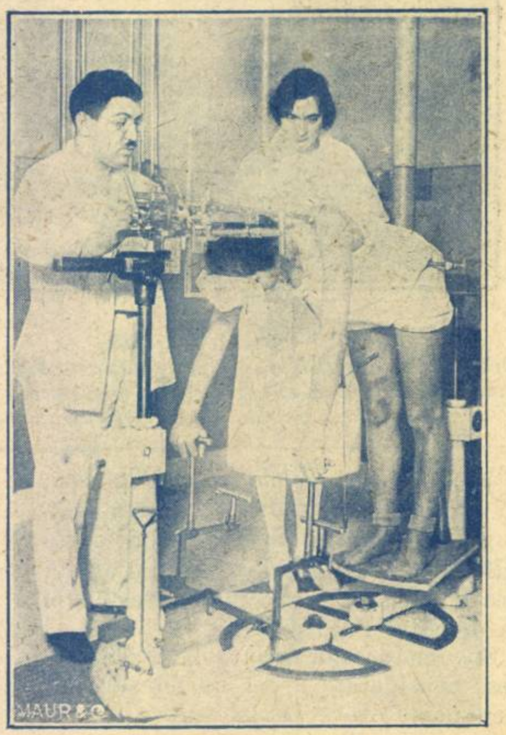

(Photo „The New York Times")

Mașina italienească Galeazzi pentru tratamentul devierei coloanei vertebrale, poate întinde în două direcțiuni coloana vertebrală a pacientului. Iată o întrebuințare a acestei mașini într'un spital din Chicago.

Momente din funeraliile mareşalului Joffre

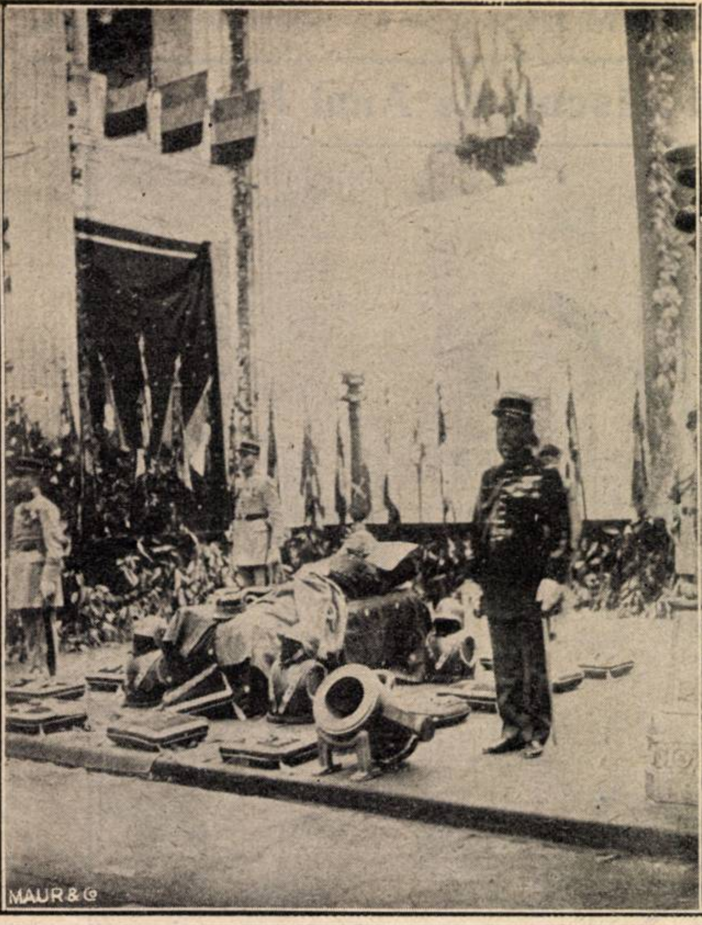

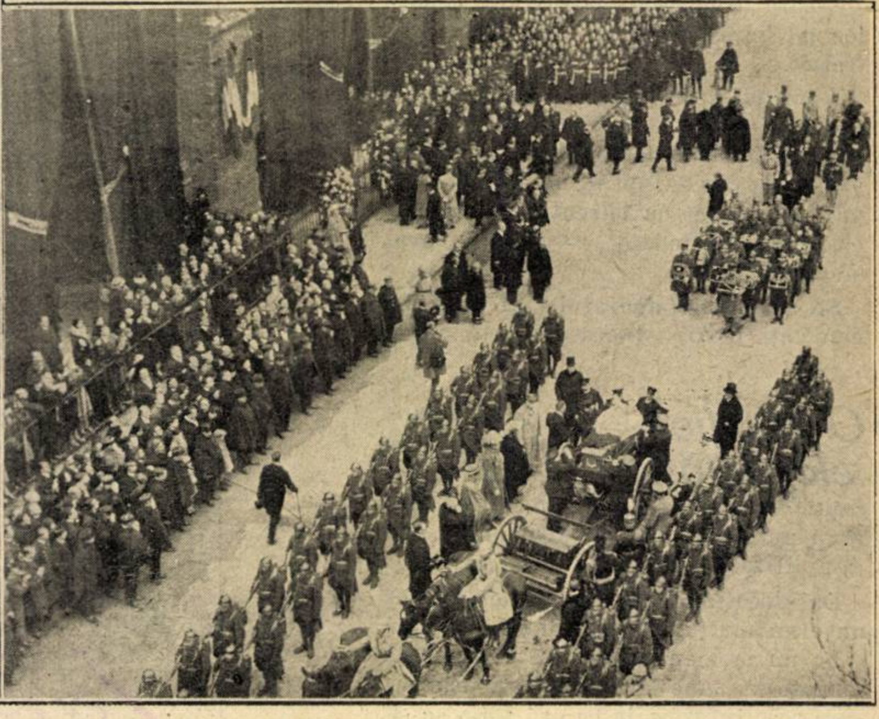

Stânga: *Ofiţeri francezi veghează lângă catafalcul, pe care se află aşezat corpul inanimat al mult regretatului mareşal Joffre, expus in capela Şcoalei Militare din Paris.* — Dreapta: *Cortegiul funerar străbate străzile Parisului, în drum spre Domul Invalizilor; corpul defunctului e aşezat pe un afet de tun.*

(Photo-exclusivitate Keystone)

Erupţia unui vulcan la Hawai

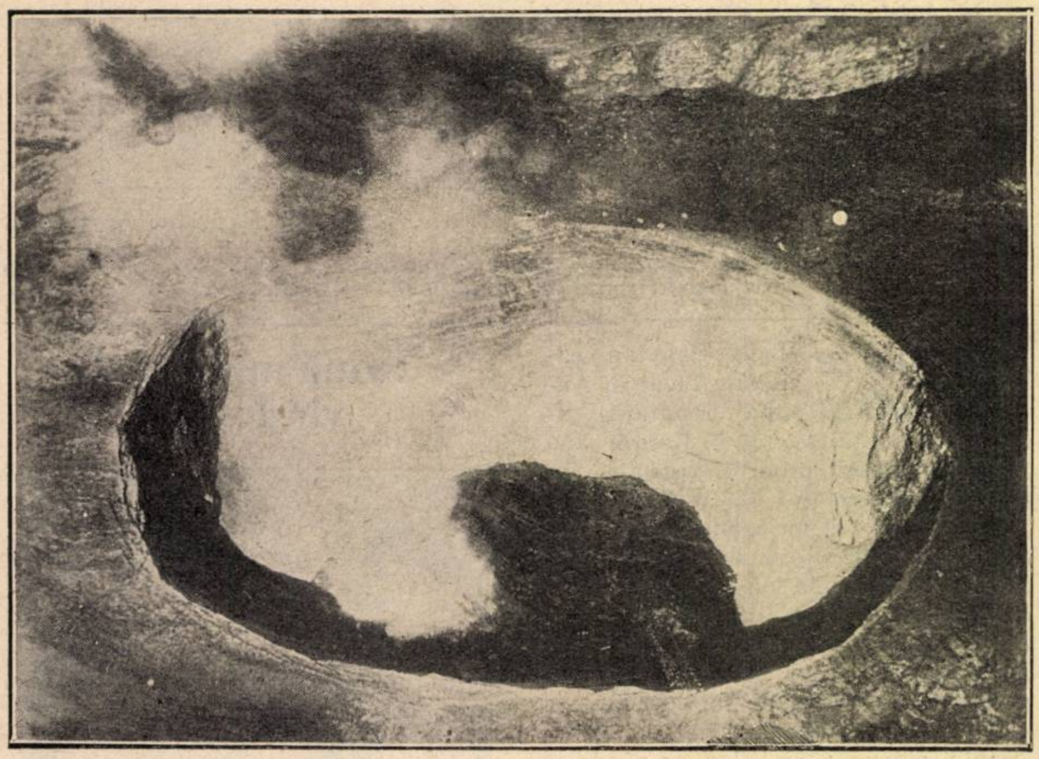

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Odată cu vulcanul Merapi din Java a erupt şi vulcanul Kilauea din Hawai, unul din cele mai mari din lume, al cărui crater are enorma înălţime de 365 metri. Lava revărsată a pătruns cale de kilometri până la mare. Iată craterul acestui vulcan.

O girafă istorică

Zilele acestea a sosit la Paris, pentru Grădina Plantelor, o girafă, şi s'a reamintit cu prilejul acesta cea trimisă în anul 1827 Regelui Carol X de către Paşa din Egipt.

Sosirea acestei girafe la Paris fusese considerată drept un adevărat eveniment.

Academia de ştiinţe îi consacră, la 2 Iulie 1827, o întreagă şedinţă, în decursul căreea Geoffroy Saint-Hilaire — care publicase asupra girafei o notiţă explicativă, relatând toată istoria ei dela plecarea din Sennaar până la sosirea ei la Marsilia şi Paris — şi Mougez, alt membru al doctei adunări, luară succesiv cuvântul.

Acesta din urmă făcu întreg istoricul girafei din timpurile cele mai vechi. Prima girafă vie văzută în Europa a fost cea pe care Iuliu Cezar o aduse din Alexandria şi pe care o exhibă Romanilor, 45 de ani înainte de era creştină, la jocurile din circ.

Din 1486 nu se mai adusese în Europa nicio girafă vie. Cea din 1827 fu deci cea dintâi văzută la Paris.

Nu e deci de mirare că a stârnit o curiozitate generală.

Pălăria lui Einstein

Camera de comerţ din Panama a oferit celebrului savant Einstein, pe când se afla pe bordul unui vapor în escală în canalul Panama, o veritabilă pălărie de Panama, evaluată cu 23.000 lei.

Profesorul Einstein s'a simţit, parese, foarte onorat de darul acesta, care îi va prinde şi bine în regiunile tropicale.

Trebue să citiţi

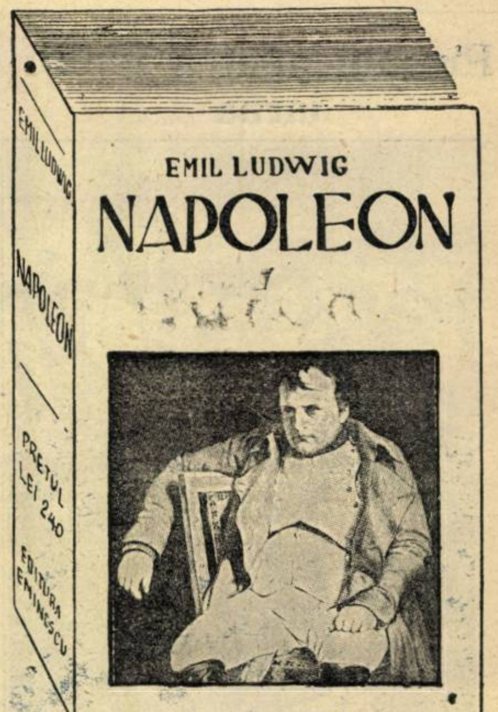

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librările şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghel Saligny No. 2.

Scriitorii ruși

La Moscova s'a instituit o nouă formă de control literar și artistic. Iată cum funcționează organismul acesta, care e un fel de cenzură sporită.

Poeții, romancierii, dramaturgii sunt obligați să prezinte operele lor unui comitet de examinare, compus din lucrători de uzină. Pe baza aceasta, fabrica de motoare din Moscova și-a asumat patronajul a șeapte literați cunoscuți: Besemenski, Oleșa, Katagen, Șarow, Utkin, Altausen și Nichiforow.

Inainte de a publica ceva, orice ar fi, acești nenorociți autori trebue să supună opera lor comitetului muncitoresc. O fac, dar nu fără a se revolta.

Unii din ei reamintesc că marele poet Pușkin a trebuit să supună și el toate operele sale cenzurei... dar cenzurei Țarului Nicolae I.

Patinatori grotești

(Photo-exclusivitate Keystone)

La Seattle (Statele Unite) a avut loc de curând un concurs burlesc de patinaj, la care a făcut senzație perechea contrastantă de mai sus: cel mai înalt și cea mai mică patinatoare de pe ghiață.

Aviatoarea care sboară la Peking

(Photo-exclusivitate Keystone)

Tânăra și celebra aviatoare engleză Amy Johnson, care a sburat în Australia anul trecut, are ambiția să sboare acum la Peking. Cu toate că, imediat după plecare, a avut un accident în Germania, Amy Johnson a declarat că nu renunță la sborul proectat. O vedem în momentul decolării, când i se atașează parașuta pe spate.

Cafenea originală

La Berlin s'a deschis o cafenea nouă, modernă. Ea reprezintă faimoasa închisoare Sing-Sing din America, având un aranjament aproape identic cu al închisoarei. Chelnerii poartă uniforma deținuților din această pușcărie americană.

Cafeneaua-închisoare are un mare succes de curiozitate.

Se reamintește cu prilejul acesta că și la Paris a existat în 1900 o cafenea de acest fel.

Cutremurul de pământ din Burma

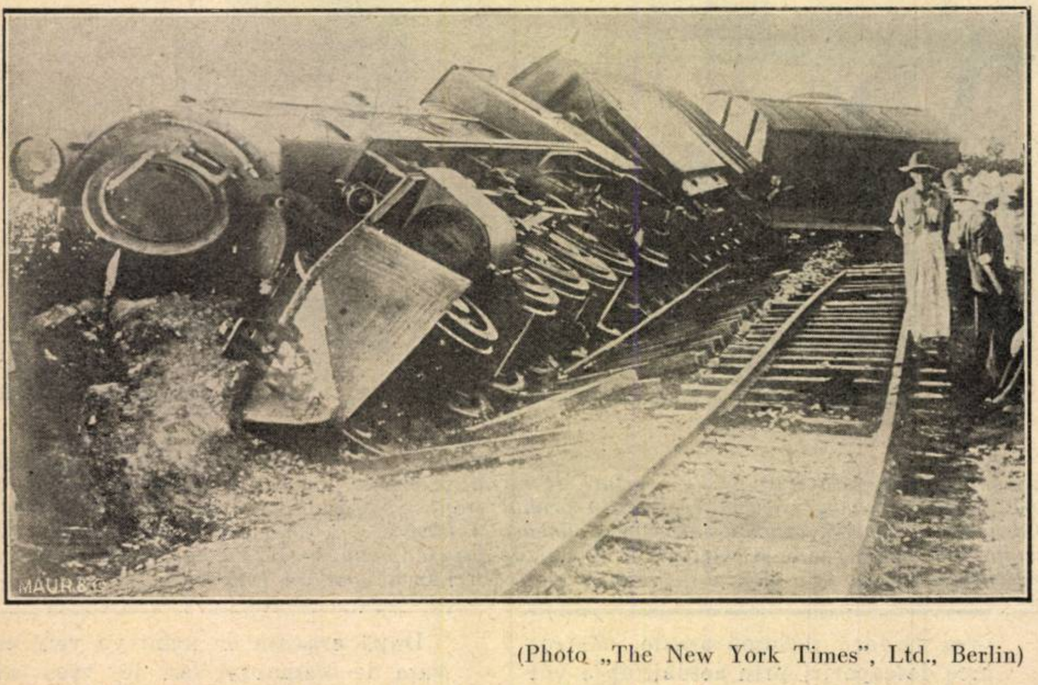

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Prima fotografie sosită în Europa dela cutremurul de pământ din regiunea Pyu din Burma, care a distrus multe localități, a omorât 36 oameni și a rănit grav peste 50. Iată ruinele unui tren, care a deraiat din cauza cutremurului la 12 mile de Pyu.

Loterii și „lotto"

Nu există loterii numai în Spania, ci cam pretutindeni, și prin America spaniolă — ceeace nu e surprinzător —, mai ales în Mexic, Argentinia, Uruguay.

In aceste din urmă țări se trage de Crăciun, ca și în Spania, o mare loterie care stârnește în populație acelaș interes ca și dincolo de Pirinei.

In China există din timpuri străvechi o loterie, unde nu se mizează pe numere, ci pe figuri.

In Italia există faimosul «lotto», loterie întemeiată pe eșirea a cinci numere dintr'o serie dela 1 până la 90. Acest «lotto» se trage în opt orașe din Italia: Roma, Florența, Neapole, Bari, Torino, Veneția, Milano și Palermo.

Tragerea se face automatic, cu o mașină specială și sub înalta supraveghere a unui reprezentant al ministerului de finanțe. Se efectuează în fiecare Sâmbătă.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2.

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Când peste tot e zăpadă și ger...

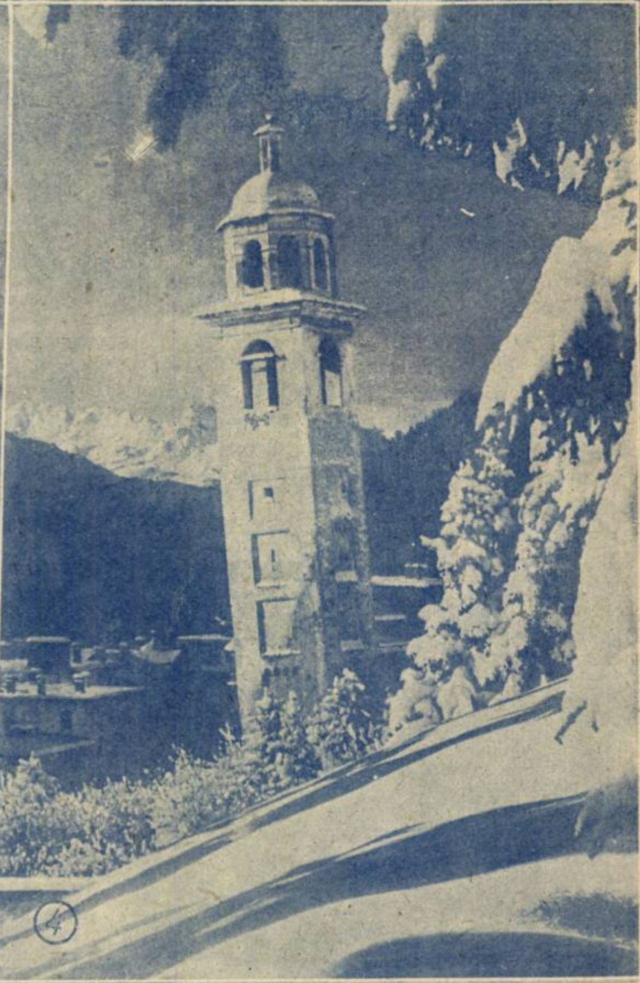

(Photo-exclusivitate Keystone)

1. Copaci acoperiți de zăpadă, în Norvegia, într'o cunoscută stațiune de sporturi de iarnă: priveliște plină de poezie și pitoresc. — 2. Două „personalități" din Laponia, țara zăpezilor și a renilor: „regele" renilor (în primul plan), posesorul celui mai mare număr de reni din Laponia, cu „secretarul" său, odihnindu-se în zăpadă, după o inspecție a imenselor turme. — 3. Colonelul Robertson, atașatul militar englez din Finlanda, cu caravana sa de reni, în timpul unei călătorii de 40 de zile prin Laponia. — 4. „Turnul aplecat" din St. Moritz, una din curiozitățile Elveției, înconjurat de o mantie de zăpadă. — 5. Un Lapon nobil în fața casei sale.

Cravate de lemn

Ziarele franceze anunță că se va lansa în curând o modă nouă: cravate de lemn, o invenție a decoratorului Henry de Lauty, care vrea să facă reclamă acestei năstrușnice descoperiri prin actualitățile vorbitoare ale cinematografului.

Gazetele se întreabă: Ce va rezulta de aci ?

După cravata de lemn va veni cravata de diamante sau de vreo altă materie prețioasă. Și va fi un nou prilej ca unii să se distingă de semenii lor mai săraci !

...în Florida se face plajă...

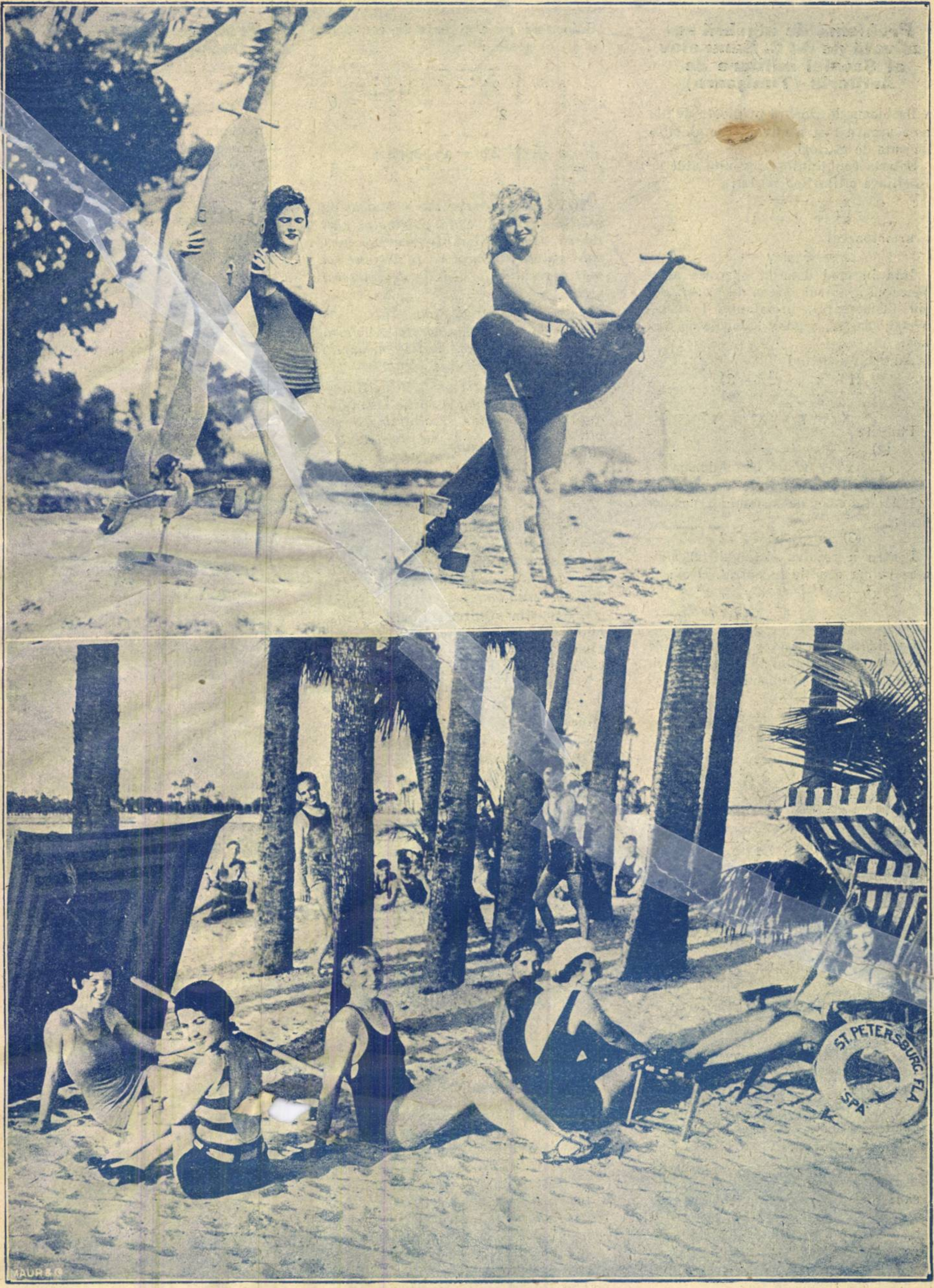

(Photo-exclusivitate Keystone)

Iată două instantanee cari ar părea anacronice, dacă n'am şti că sunt prinse în Florida, unde căldura e acum în toi... Şi într'adevăr, fotografiile noastre reprezintă: sus, două frumoase sezoniste cu noile „aqua-cicluri", cu cari vor să se lanseze în mare; jos, o privelişte de pe plaja St. Petersburg din Florida (America), unde soarele arde nisipul şi bronzează pielea vilegiaturiştilor.

Pagina problemelor

Problema de algebră rezolvată de d-l C. Banu elev al Şcoalei militare de Artilerie (Timişoara)

Problema de algebră publicată de noi astă vară a fost rezolvată «pe ghicite» de sute de cititori.

Soluţia ecuaţiunilor devenite atât de familiare cititorilor noştri:

$$x + y^2 = 31$$
$$x^2 + y = 41$$

e următoarea:

$$x = 6 \text{ şi } y = 5$$

Iată în mod detailat operaţia algebrică cu ajutorul căreea d-l *Const. Banu* (Timişoara), premiantul I al revistei noastre, a găsit soluţiile de mai sus:

Adunăm sistemul

$$\begin{array}{r} (1)\quad x + y^2 = 31 \\ x^2 + y = 41 \\ \hline x + y + x^2 + y^2 = 72 \end{array}$$

Punem:

$$\begin{array}{r} (2)\quad x + y = a \\ x^2 + y^2 = b^2 \quad \text{Adunăm:} \\ \hline x + y + x^2 + y^2 = a + b^2 \end{array}$$

Ţinând seama de sistemul (1) avem deci:

$$(3)\quad a + b^2 = 72$$

Pentru a rezolva sistemul (2) ridicăm prima ecuaţie la patrat. Deci:

$$x^2 + y^2 + 2\,x\,y = a^2$$
$$x\,y = \frac{a^2 - b^2}{2}$$

Considerăm pe x şi y ca rădăcinele unei ecuaţii de gradul al II-lea. Atunci, având suma şi produsul lui x şi y, ecuaţia este:

$$z^2 - a\,z + \frac{a^2 - b^2}{2} = 0$$

de unde:

$$z = \frac{a \pm \sqrt{2\,b^2 - a^2}}{2}$$

sau:

$$(4)\quad z' = x = \frac{a + \sqrt{2\,b^2 - a^2}}{2}$$

$$(5)\quad z'' = y = \frac{a - \sqrt{2\,b^2 - a^2}}{2}$$

Pentru a da radicalul la o parte să punem:

$$\sqrt{2\,b^2 - a^2} = \sqrt{c}$$

deci:

$$2\,b^2 - a^2 = c$$

de unde scoatem:

$$b^2 = \frac{c + a^2}{2}$$

Inlocuind acum valoarea lui b^2 în ecuaţie (1) obţinem:

$$a + \frac{c + a^2}{2} = 72$$

sau:

$$a^2 + 2\,a + c = 144$$

Se vede însă că membrul al II-lea e un pătrat perfect, deci şi membrul I trebue să fie un pătrat perfect, adică în acest caz trebue să fie:

$$c = 1 \text{ şi avem:}$$
$$(a + 1)^2 = 144$$
$$(a + 1) = 12$$
$$a = 11$$

Inlocuind pe a şi pe c în ecuaţiile (4) şi (5) găsim:

$$x = \frac{a + \sqrt{2b^2 - a^2}}{2} = \frac{11+1}{2} = 6$$

$$y = \frac{a - \sqrt{2b^2 - a^2}}{2} = \frac{11-1}{2} = 5$$

NOTA. — *Am reprodus calculele de mai sus spre a arăta publicului cititor că «Oglinda Lumii» face popularizare ştiinţifică, care va fi desigur tot mai apreciată, în deosebi de tineretul şcolar.*

E un document desigur pentru vremurile de azi ca o modestă problemă publicată astă-vară să fie urmărită luni întregi de cititori.

Şi acum întrebăm pe entuziaştii noştri amatori de calcule să ne comunice dacă se pot obţine şi alte soluţii ale problemei de mai sus, în afară de cea dată de premiantul nostru.

Problema indiană No. 2

D. Florescu a găsit prin calcul că au fost *15* albine.

Problema indiană No. 3

D. Banu a găsit că regele Arjun din problema indiană No. 3 a luat 64 săgeţi ca să omoare pe Karma.

Rugăm să ne arate operaţiile făcute.

Problema celor 4 greutăţi

In fine tot d. Banu ne trimite soluţia problemei celor 4 greutăţi:

$$x = 1 \text{ kg.}$$
$$y = 3 \text{ kg.}$$
$$z = 9 \text{ kg.}$$
$$w = 27 \text{ kg.}$$

Intr'un număr viitor vom publica soluţiile problemei locomotivei, a problemelor de fizică şi a celei de aritmetică amuzantă (cârciumarul cinstit).

Mai primim soluţiuni ale acestor restanţe până la 25 Ianuarie 1931 inclusiv.

Noui deslegători

Faţă de entuziasmul unui contingent atât de mare de cititori pasionaţi de algebră, aritmetică, fizică, astronomie etc. aducem la cunoştinţa problemiştilor următoarele veşti interesante:

1. Redacţia «Oglinzii Lumii» a luat hotărârea de a publica mai des «Pagina Problemelor», cel puţin de 2—3 ori pe lună.

2. Vom acorda premii în fiecare lună, constând în cărţi din Editura «Eminescu».

3. Am aranjat să se trimită premianţilor cărţile câştigate, imediat ce numele acestora va fi tipărit în «Oglinda Lumii».

*

Am mai primit soluţiuni dela următorii cititori şi cititoare:

D-ra Ileana Ionescu, studentă în Matematici (Bucureşti), Vintilă Nicolae, Oficiul P. T. T. (Alba-Iulia), d-ra Gella Derioiu (Bucureşti), Sigmund Boniawski (Câmpina), Alex. Botez (Iaşi), Dan G. Florescu (Roman), Leo Blank (Tighina), T.I. Djonat elev (Chişinău), Gh. Russu (com. Mălaia, jud. Vâlcea), Scarlat Dumitrescu (Bucureşti), Gherman Vasile (Oradea), Gh. Voiculescu, învăţător (Bratia din Vale, jud. Argeş), Al. Dobrinescu-Aledo (Bârlad), d-ra Lucia Moga (Beiuş, jud. Bihor), Elena Manciu (Ploeşti), Nicu Gr. Arsene (Chişinău), Serge Şişco, Noua Suliţa (jud. Hotin), Ovidius Idriceanu (Bârlad), Nicolae L. Petrescu (Bucureşti), Gogu Rădulescu (Cricov), Petre Ionaşcu, (gara Titu), Nicolai Pâslaru, cătunu Lipia (jud. Buzău), d-na Nathalia Harbalău (Iaşi), Gh. Păcurariu (Ploeşti), Niculae Neicu (Bucureşti), Gh. Grigorescu, atelierele C. F. R. (Paşcani), Gicu M. Taçu (Bârlad), Georgică V. Macry (Bârlad), Efrem D. Grobeiu, elev-sergent Şcoala militară (Sibiu), Alex. Sassu (Paşcani), d-ra Rozalia Eherla, elevă (Gimnaziul din Oraviţa), C. S. Haché (Bucureşti), Theodor şi Ana Stoicescu (Ploeşti), Anton Movilă Chilia Nouă (jud. Ismail), Ion Georgescu (Miroslava), Tudor Petrea (Tg. Frumos), Fănică Lungu (Mizil), Ion Tărlăgeanu (Cahul), Wladimir Sirnod (Cahul), d-ra Maria Nicolescu-Trivale (Piteşti), Jean Fulger (Cahul), Const. Creţu (Bucureşti), Ionel Herţanu (Brăila), Valeriu Degan, elev de liceu (Lugoj), Nicu Petrescu (Bucureşti), Ion Lupu (Vaslui), M. G. — Bucureşti (?), I. Niţulescu (Galaţi), Eugen Popovici, com. Horodiştea (jud.-Lăpşuna), Spirache Travlos (Brăila), Constantin Divitari (Podul Turcului, jud. Tecuci). Sami Simonovici (Brăila), Iulian Strulovici (Bucureşti), Mircea Ionescu, elev de liceu (Craiova), Const. Banu, premiantul I al revistei noastre (Timişoara), Victor Gora (Chişinău), Petrică Ţapu (Bucureşti).

Noui probleme

Problema măgarului

Un cioban de pe Vezuviu trebuia să transporte nişte lemne pe samarul unui măgar încăpăţânat, până la o stână aflată la 100 metri în apropiere.

Animalul, după un drum de 10 metri, o luă razna înapoi, şi fiind o pantă foarte înclinată, lunecă şi ciobanul în cenuşa vulcanului, putându-se opri, om şi dobitoc, abia la 9 metri.

Apoi iar urcă măgarul 10 metri, repetând mereu acest principiu până ajunse la destinaţie.

Se întreabă: câţi metri a parcurs măgarul în total, la urcuş şi lunecuş până la stână.

Problema melcului

O problemă asemănătoare am mai publicat în «Oglinda Lumii» acum vre-o 6 luni, dar n'am primit nici-un răspuns, probabil pentrucă la prima vedere pare foarte uşoară. Repetăm această curioasă problemă şi aşteptăm rezolvirea ei.

E vorba de un melc care are de urcat un zid de 20 metri înălţime. Melcul parcurge 2 metri pe zi, dar noaptea lunecă îndărăt cu 1 metru.

Se întreabă în câte zile va urca melcul zidul.

Au dispărut grijile și necazurile!
căci
a apărut însfârşit No. 1 din
UMORUL
Revistă umoristică pentru familii
6 LEI 16 pagini în culori 16
16 pagini în culori 16
16 pagini în culori 16 6 LEI
cu un sumar senzațional, distractiv, incomparabil!
VEȚI RÂDE CU HOHOTE!

Muncă periculoasă

(Photo „The New York Times")

O fotografie reuşită a extrem de periculoaselor lucrări de construcție a noului hotel Waldorf-Astoria din New York, care va fi cel mai înalt hotel din lume.

Un nepot al lui Jules Verne

Ziarele americane anunță că exploratorul Sir George Hubert Wilkins, care vrea să se ducă la Polul Nord în submarin, va fi însoțit în călătoria sa de d. Jean Verne, un nepot al celebrului scriitor.

Căpitanul submarinului, d. Damenhaver, a venit în Franța să invite pe d. Jean Verne de a veni în America pentru botezul vasului, căruia i se va da numele de *Nautilus*, drept amintire a faimosului roman «*Douăzeci de mii de leghe sub apă*» al lui Jules Verne.

Nepotul va trăi deci visul marelui său unchiu.

Rockefeller face economii

S'a anunțat de curând că bătrânul John D. Rockefeller, care avea obiceiul să dea în fiecare zi, fiecărui servitor al casei sale și copiilor pe cari îi întâlnea în plimbările sale, câte o monedă de argint, nu le mai dă acum, din cauza crizei economice, decât câte o piesă de aramă, — aceasta din cauză că — după cum spune el — trebue să facă economii în grelele vremuri de acum.

Cu prilejul acesta, ziarele americane reamintesc anecdota următoare:

Acum vreo douăzeci de ani, Rockefeller își lua regulat lunchul într'un restaurant relativ eftin din orașul Cleveland (Ohio), unde locuia. In fiecare zi comanda rostbif cu cartofi și plătea pentru aceasta 35 de cenți.

Intr'o zi, birtașul se văzu silit să urce prețul la 50 cenți. De atunci Rockefeller micșoră bacșişul dela 12 la 6 cenți. Chelnerul își permise după câteva zile următoarea observație:

— D-le Rockefeller, dacă aşi avea atâția bani câți aveți dvs., nu m'aşi ocupa cu asemenea mărunțişuri.

— Tinere, răspunse Rockefeller, dacă te-ai fi ocupat cu asemenea mărunțişuri, cum fac eu, de mult nu ai mai fi fost chelner.

D-na Horthy face daruri ofițerilor

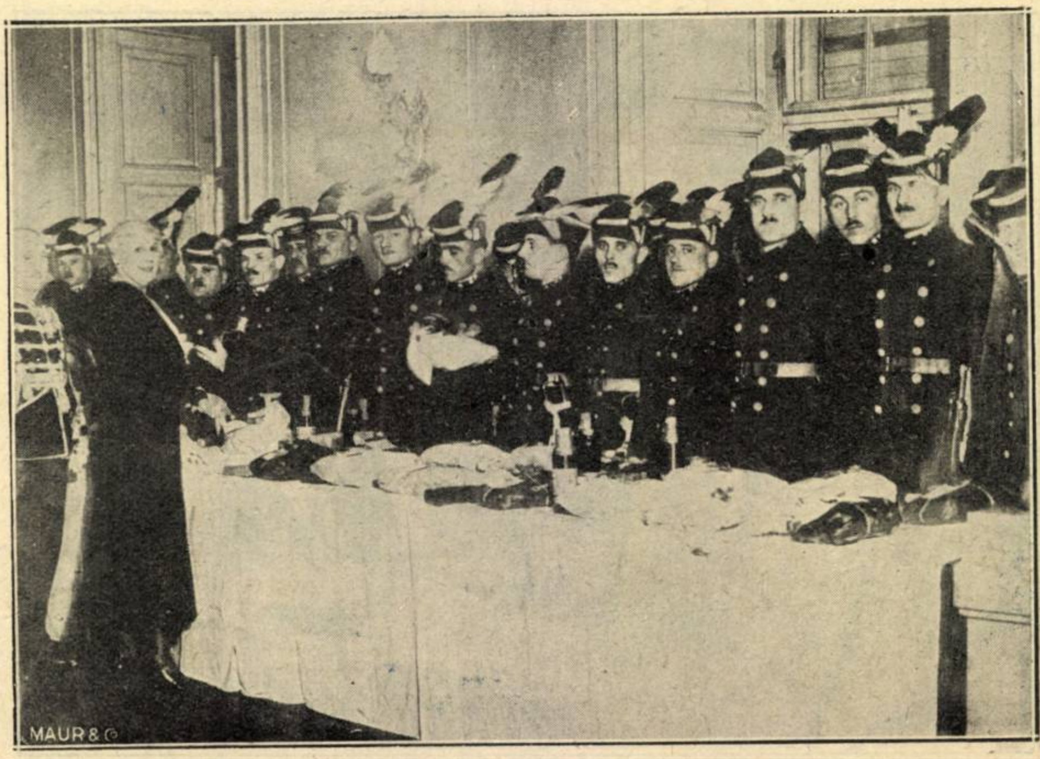

(Photo-exclusivitate Keystone)

D-na Horthy, soția regentului Ungariei, a ținut să împartă personal ofițerilor unguri daruri cu ocazia sărbătorilor.

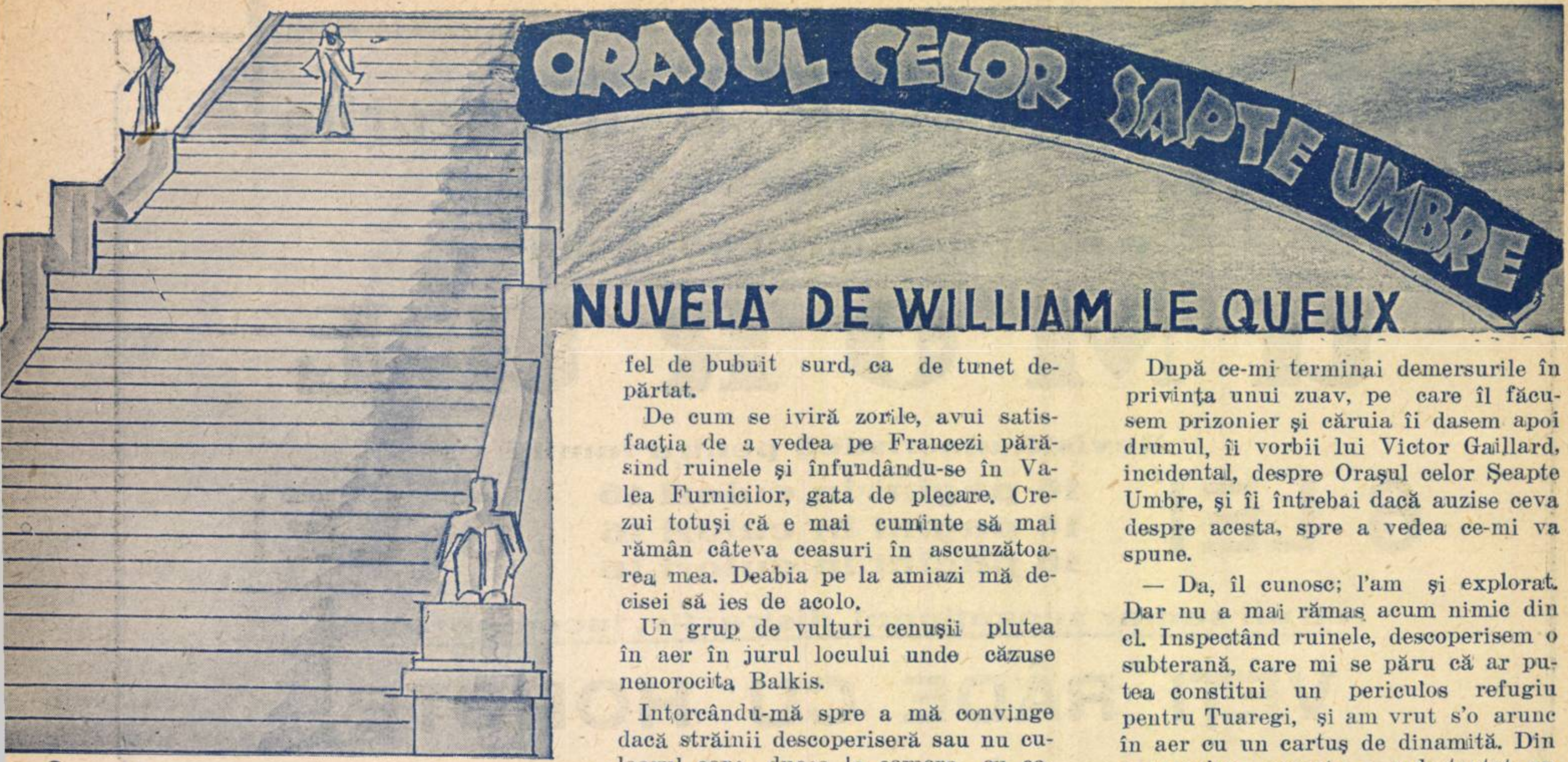

ORAȘUL CELOR ȘAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

9)

Fusese lovită de un glonte ori, înebunită de spaimă, făcuse doar un pas greșit? N'am putut afla aceasta niciodată.

Eu, necunoscând terenul și crezând că, în cazul de față, noaptea va fi fără îndoială paza mea cea mai bună, mă refugiai într'o cavitate dintre două stânci și rămăsei acolo ghemuit, evitând orice mișcare.

După puțin timp, împușcăturile se întrerupseră și auzii glasurile depărtându-se. Străinii pricepuseră de sigur că ar fi fost din partea lor o curată nebunie dacă s'ar fi încăpățânat să-și continue căutarea în plin întunerec, prin astfel de munți, căci în curând nu mai auzii nimic și tot restul nopții fu liniștit, afară de un singur moment, când mi se păru că disting un fel de bubuit surd, ca de tunet depărtat.

De cum se iviră zorile, avui satisfacția de a vedea pe Francezi părăsind ruinele și înfundându-se în Valea Furnicilor, gata de plecare. Crezui totuși că e mai cuminte să mai rămân câteva ceasuri în ascunzătoarea mea. Deabia pe la amiazi mă decisei să ies de acolo.

Un grup de vulturi cenușii plutea în aer în jurul locului unde căzuse nenorocita Balkis.

Intorcându-mă spre a mă convinge dacă străinii descoperiseră sau nu culoarul care ducea la camera cu comoara, fui uimit văzând că din pavilion iese fum negru. Incercând să mă apropiu, fui apucat imediat de un violent curent de aer infectat de pucioasă, care mă înecă.

Ințelesei pe dată faptele. Micul perete stâncos care despărțea camera tezaurului de prăpastia în care focul mocnea în rărunchii pământului, fusese sfâșiat și vulcanul redeșteptat începuse imediat să scuipe jerbe de flacări însoțite de un torent de lavă și de o ploae de cenușă, cari acoperiră apoi cu totul ruinele.

*

Trei ani mai târziu, avui prilejul să vorbesc cu Victor Gaillard, care ocupa atunci o situație importantă în biroul arab din Alger.

După ce-mi terminai demersurile în privința unui zuav, pe care îl făcusem prizonier și căruia îi dasem apoi drumul, îi vorbii lui Victor Gaillard, incidental, despre Orașul celor Șeapte Umbre, și îi întrebai dacă auzise ceva despre acesta, spre a vedea ce-mi va spune.

— Da, îl cunosc; l'am și explorat. Dar nu a mai rămas acum nimic din el. Inspectând ruinele, descoperisem o subterană, care mi se păru că ar putea constitui un periculos refugiu pentru Tuaregi, și am vrut s'o arunc în aer cu un cartuș de dinamită. Din nenorocire, aceasta a redeșteptat un vulcan stins, a cărui existență n'o cunoșteam, și pe chestia asta am pierdut și șease oameni...

Asta a fost toată convorbirea noastră. După cum el păstrase tăcerea asupra tristului sfârșit al sărmanei Balkis, mă abținui și eu de a face aluzie la miraculoasa comoară, al cărei secret mi-era numai mie cunoscut și din care nu mai există decât minunatul rubin pe care l'am înțepenit în mânerul săbiei mele și la care nu mă uit nici acum fără a resimți cea mai vie emoție și fără a vedea apărând în fața mea chipul delicat al nenorocitei suverane, care domnise atât de scurt timp în imperiul ei uitat.

SFARȘIT

Carnera.. knockout

D-șoara Emilia Tersini, chelneriță în cartierul străinilor din Londra, s'a logodit cu uriașul italian Carnera, campionul neinvins al boxului.

Garanții

Egiptenii puteau să se împrumute cu sume mari când depuneau în mâinile creditorului lor cadavrul mumificat al tatălui lor. Se făceau vinovați de infamie dacă nu retrăgeau, după un timp oarecare, gajul acesta venerat.

In Framța, în evul mediu, se depunea în gaj mustața și se obținea bani mulți pe această simplă garanție. Cine nu-și răscumpăra mustața, se acoperea de rușine până la moarte.

Bilete de favoare... scumpe

Doi tineri însurăței găsiseră printre darurile lor de nuntă două bilete de teatru, fără indicația numelui donatorului.

Se duseră deci la teatrul în chestie și se întoarseră după spectacol mulțumiți că, grație generosului anonim, petrecuseră o seară plăcută. Acasă constatară că, în lipsa lor, tot apartamentul le fusese devalizat.

Pe masa din bucătărie găsiră următorul bilețel:

«Acum știți cine v'a trimis biletele de teatru».

Tinerii au avut o pagubă de aproape 400.000 de lei.

INAINTE de TOATE TRUPUL FEMEII

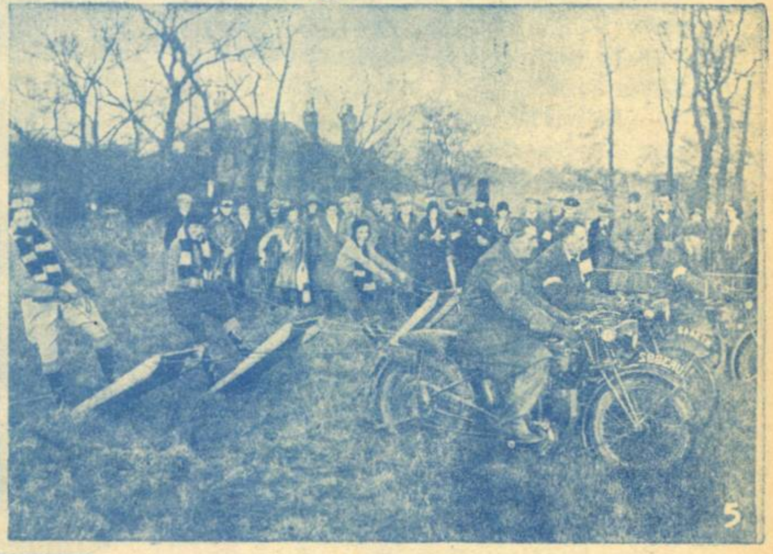

Inainte de toate, trupul femeii... Sub acest titlu oarecum licenţios, se ascunde în fond un mare crez al timpurilor de faţă: educaţia fizică a femeii... Căci de când higieniştii au proclamat că viaţa în aer liber consolidează sănătatea femeii şi — mai ales — îi îndepărtează îmbătrânirea, fetele şi femeile îşi cultivă trupul cu o frenezie indescriptibilă. Dar acesta nu e un rău; dimpotrivă! E o garanţie că generaţiile viitoare vor fi mai sdravene şi mai sănătoase decât cea de acum. Şi pentrucă femeile moderne practică diversele sporturi, cari le întineresc trupul, cu multă bucurie, iată că această cultură fizică a devenit o adevărată binefăcătoare a omenirii.

Ilustraţiile noastre prezintă: 1. O Americană bine dispusă, care e atât de sportivă, încât ştie să călărească până şi pe ţeava unui tun; o vedem astfel, într'o poziţie veselă, pe un tun al crucişătorului american „California". — 2. Unul dintre cele mai agreate sporturi este în Anglia, pentru femei, cross-country-ul: câte 50 se lansează într'o asemenea cursă presărată cu obstacole, şi se amuză regeşte; aci vedem un asemenea obstacol dificil, luat de patru fete deodată — 3. Miss A. E. Crosfield, şampioana umbletului pe 1000 de metri, demonstrează elevelor ei stilul umbletului de cursă, înaintea unei performanţe. — 4. Un grup plastic, format de fete din şcoala de educaţie fizică din Woolwich (Londra). — 5. Un nou sport în Anglia; motociclişti [illegible]răsc după ei, prin iarbă, câte o tânără sportivă, pe un soi de aparat special care seamănă cu lujele de zăpadă. — 6. Un aparat de vâslit, demonstrat de o şampioană engleză, în faţa colegelor ei.

(Photo „The New York Times" Ltd, Berlin, şi Keystone)

O PROFESIUNE NOUA: MOJICIA

Un scriitor din Hollywood ne-a adus zilele acestea la cunoştinţă o veste care ne-a uimit chiar dacă luăm în considerare faptul că America e ţara celor mai formidabile „bluff"-uri. Şi ştiţi în ce constă această veste? In America se profesează actualmente o nouă îndeletnicire, care e plătită gros: *profesiunea bădărăniei*. Şi cum acolo e în vogă sistemul „vedetelor", are şi aceastâ nouă meserie o vedetă, un specialist care se angajează prin contract să fie o seară întreagă... insuportabil. In acest scop, vedeta cu pricina cutreeră Statele Unite în lung şi în lat, făcând adevărate turnee, ca un Şaliapin sau un Moissi, şi serile sale sunt „date" cu luni de zile înainte...

Secretarul său încheie contractele, şi în ziua în care urmează să „lucreze", incomparabilul bădăran apare bunăoară la Hollywood şi se duce la celebrul actor de cinema, care l'a angajat. Altcineva nu-l mai cunoaşte în oraş.

Celebrul actor de cinema îi prezintă lista mosafirilor pe cari îi va primi în seara aceea şi dintre cari niciunul nu bănuieşte ce îl aşteaptă. Numai unul sau doui din cei mai intimi prieteni ai gazdei sunt puşi în curent, pentru ca să se poată amuza şi ei.

Apoi celebrul actor de cinema îl întreabă pe marele bădăran în ce ipostază va apare în seara aceea. Or, la Hollywood, marele bădăran a dorit odată să apară ca profesor german, sosit să studieze aparatele de înregistrare sonoră ale caselor de filme americane.

Seara, în somptuosul palat al celebrului actor de cinema erau adunaţi laolaltă cei mai cunoscuţi actori şi regisori de filme.

Aşa-zisul profesor apăru într'un frac impecabil şi luă loc la masă lângă una din cele mai sărbătorite actriţe ale ecranului. Să presupunem că aceasta a fost Norma Shearer. Nu pentrucă ar fi fost chiar ea, ci spre a ilustra cu un exemplu concret felul de a „lucra" al acestui nou profesionist american.

Vă dispar necazurile dacă citiţi revista
UMORUL
Ea descreţeşte toate frunţile

Un vecin de masă, bine crescut

„Profesorul" stă de vorbă, foarte cuviincios, cu delicioasa sa vecină de masă. Deodată îi adresează întrebarea:

— In definitiv, *ce căutaţi dv. aci la Hollywood?*

— Eu? răspunde Norma Shearer destul de ofensată. Eu sunt actriţă de cinema.

„Profesorul" o priveşte mirat şi zice apoi dând din cap:

— Nu se poate! Am impresia că faţa şi corpul dv. nu sunt de fel fotogenice. *Cum spuneaţi că vă chiamă, dacă nu vă supăraţi?*

Celebra actriţă îi aruncă o privire ucigătoare şi se bucură de pe acum, în sinea ei, de mutra pe care o va face străinul, când îi va afla numele. Deaceea, cu un accent de triumf, îi spune cum o chiamă.

Dar „profesorul" scutură din nou din cap:

— N'am auzit încă acest nume! *Sunteţi atât de bună să mi-l silabisiţi?*

Norma Shearer, scrâşnind din dinţi, e silită, vrând-nevrând, să-şi silabisească numele. Dar insuportabilul ei vecin de masă continuă şi acum să scuture din cap, şi susţine cu toată tăria *că n'a auzit încă acest nume.*

Celebrul actor, la care are loc serata, şi amicii săi iniţiaţi se amuză regeşte, bine înţeles într'ascuns.

Norma Shearer întoarce „profesorului", jignită, deliciosul ei spate, şi intră în vorbă cu cellalt vecin de masă. Dar îndărătnicul străin îi adresează peste puţin din nou cuvântul şi-i spune în cel mai politicos ton din lume:

— *Dar nu jucaţi roluri importante,* nu este aşa, duduie?

Celebra actriţă îi citează sufocată titlurile filmelor în cari a sărbătorit succesele ei cele mai mari şi accentuează că joacă numai roluri principale.

„Profesorul" regretă sincer că n'a auzit niciodată de aceste filme şi nici n'a citit măcar de ele. Apoi întreabă amabil:

— Sunteţi măritată, duduie, sau încă nu?

— Toată lumea ştie că sunt căsătorită cu Irving Thalberg, riposteazâ acum ea cu mândrie, nădăjduind să-l poată ului măcar acum pe vecinul ei de masă.

„Profesorul" îşi continuă foarte interesat întrebările:

— Serios?... Şi cu ce se ocupă soţul dv.?

Biata Norma gâfâie aproape de furie şi-i răspunde că soţul ei e unul din cei mai vestiţi organizatori din branşa cinematografică, al cărui nume e cunoscut peste tot globul.

„Profesorul" se scuză, fiindcă n'a mai auzit acest nume şi-şi ridică apoi, cu un zâmbet şiret, degetul arătător:

— Ei, dar *acum ştiu, coniţă dragă, de ce vi se dau roluri grase,* deşi nici faţa şi nici silueta dv. nu v'ar da dreptul să le aveţi. Sigur: *când cineva are un bărbat atât de influent!*

Vestita Norma Shearer se întoarce acum aproape plângând şi în culmea indignării de la vecinul ei de masă, şi convorbirea ia sfârşit.

Gazda şi amicii săi deabia îşi mai pot stăpâni râsul, dar ceilalţi mosafiri nu observă nici acum nimic.

*

După dineu, „profesorul" se apropie de un regisor tot atât de celebru, bunăoară de Ernst Lubitsch. (Cu asta nu voim însă să spunem că Lubitsch ar fi fost într'adevăr regisorul în chestiune).

Il ia de reverele fracului şi-i spune în culmea bucuriei:

— Pe onoarea mea, d-le Lubitsch: nu vă pot spune cât sunt de fericit că am făcut cunoştinţă cu dv. Sunt dintre admiratorii dv. cei mai fanatici şi am spus întotdeauna că niciun alt regisor nu vă poate egala. Dv. sunteţi cel mai mare şi cel mai rafinat dintre toţi.

Marele regisor e deprins, ce e drept, cu laurii gloriei, priveşte totuşi satisfăcut împrejur, spre a vedea dacă şi colegii săi au auzit cuvintele elogioase.

— Sunt un om sincer, continuă „profesorul", şi spun ceeace gândesc: nu toate înscenările dv. mi-au plăcut. Aţi făcut şi unele de o valoare îndoelnică. Dar cele pe cari le-aţi reuşit, sunt într'adevăr inegalabile. Găsesc că *„Patriotul"* nu face o ceapă degerată, iar *„Heidelbergul de altădată"* e o adevărată porcărie. Dar de toate acestea ne compensează opera dv. cea mai extraordinară, filmul cel mai impresionant pe care l'am văzut vreodată: „Răsărit de soare" nu va putea fi întrecut atât de curând!

Gazda şi amicii săi se căznesc din nou să-şi ţie râsul: *„Răsărit de soare" este doar înscenarea lui Murnau şi nu a lui Lubitsch.*

«Profesorul» se întoarce repede şi „se dă" la altă victimă.

Inainte de a părăsi casa, primeşte onorariul, care e fixat la 200 de dolari. Cei mai mulţi mosafiri nu află însă niciodată cât l'a costat pe celebrul actor de cinema această seară de... bădărănie.

Două sute de dolari sunt o sumă, desigur, frumoasă, şi mulţi dintre dv. vor spune că profesionistul mojiciei i-a câştigat destul de uşor. Nu uitaţi însă că bietul om e expus permanent unei perechi de palme; el însuşi afirmă că cea mai grea parte din meseria sa constă din a citi în ochii victimei sale momentul psihologic în care palma stă gata să se repeadă pe obrazul său, şi arta sa inimitabilă şi de aceea atât de scump plătită constă tocmai în abilitatea lui de a înceta tocmai la timp cu obrăzniciile.

Un chelner agreabil

Cea mai dificilă însărcinare a primit'o la New-York din partea magnatului presei Hearst, care dădea un banchet în onoarea unui leader politic englez. N'am putea preciza bine nici numele acestui om politic, credem însă că era vorba de lordul Robert Cecil.

Hearst l'a întrebat pe maestrul bădărăniei cum va apare travestit în seara cu pricina. Când acesta răspunse că va veni în ipostază de chelner, magnatul presei se miră de această alegere: cum să poată un simplu chelner să scoată din sărite pe un verita-

(Urmează în pag. 85)

bil aristocrat englez, care nici nu va catadicsi să-l ia în seamă?

— Asta lăsaţi-o vă rog în seama mea, ripostă cu un zâmbet sigur maestrul lipsei de tact. Chiar şi în acest rol voi şti să-l fac să spumege de mânie pe cel mai corect lord englez!

Seara, cea mai aleasă societate newyorkeză era adunată în jurul mesei acoperite cu orchideee scumpe şi cu farfurii de preţ. Totul merse strună, şi celebrul profesionist al mojiciei servi cât se poate de corect pe oaspele englez.

In vreme ce sta de vorbă cu vecina sa de masă, lordul începu să se joace distrat cu o furculiţă de lângă farfuria sa. Atunci „chelnerul" se aplecă puţin înainte, *luă binişor şi cu mult tact furculiţa din mâna lordului şi o puse la locul ei pe masă.*

Lordul se întoarse şi se uită la „chelner", care îl privi cu o uşoară mustrare, clătinând deabia vizibil din cap, ca şi cum ar fi voit să spună: „Ce Dumnezeu! Aşa ceva nu se face! Nu e cuviincios!"

Apoi cineva se ridică spre a ţine un toast în onoarea distinsului oaspe englez. In timpul discursului, lordul — care asculta cu o politicoasă atenţie — puse mâna pe paharul său, voind să bea din el. Dar atunci „chelnerul" se aplecă serviabil, *îi luă paharul din mână, îl puse pe masă* şi-i şopti lordului pe un ton de reproş şi de învăţătură:

— *In America se bea numai după terminarea toastului, Mylord.*

Lordul îşi ieşea din fire de indignare, trebuia însă — spre marea desfătare a lui Hearst — să tacă chitic.

Incet—încet, reuşi să-şi recapete stăpânirea de sine.

După toast începu din nou să discute cu vecina sa de masă. In timpul interesantei convorbiri, se brodi însă să-şi pună braţul pe rezemătoarea scaunului doamnei.

„Chelnerul" se apropie numai decât şi *îndepărtă binişor şi cu mult tact braţul lordului de pe rezemătoarea scaunului.*

Lordul se uită îndărăt şi întâlni din nou zâmbetul plin de mustrare şi clătinatul, deabia perceptibil, din cap, al chelnerului, începu să tremure de necaz şi nu se mai putu stăpâni. Sări în sus — dar nu ca un aristocrat englez cu sânge rece, ci ca oricare alt muritor înfuriat — şi se răsti la gazda sa:

— *D-le Hearst, dacă nu-l dai afară numaidecât pe individul acesta insuportabil, îl sugrum în faţa tuturor!*

...Se spune că celebrul maestru al bădărăniei ar fi primit în seara aceea, în afară de obişnuiţii săi 200 de dolari, încă o gratificaţie frumoasă, pentru succesul său!

Grajduri regale

Regele Alfons XIII, ale cărui grajduri de curse vor fi în curând lichidate, nu a fost precum se ştie, singurul suveran ai căruia cai alergau pe hipodrom. Chiar tatăl său, regele Alfons XII. se ocupa de hipism.

In Anglia există tradiţia — tradiţie veche — ca suveranul sau membrii familiei regale să-şi pună caii să alerge. Regina Anna avea cai de curse. In 1714, în clipa în care armăsarul ei «Star» trebuia să apară la start ca să dispute premiul «Gold Cup», se află de moartea suveranei. In anul 1830, Wilhelm IV văzu în «Goodwood Cup» pe cei trei cai ai săi, «Fleur de Lys», «Zingara» şi «The Colonel» luând primele trei locuri.

Mai aproape de noi, regele Eduard VII fu un tot atât de mare proprietar de cai, pe cât de mare rege a fost. El a câştigat de trei ori Derby-ul englez cu «Persimmon», «Diamand Jubilee» şi «Minoru», ispravă celebră în analele turfului britanic, ilustrând astfel într'un chip de neuitat faimoasa cazacă purpurie cu brandeburguri de aur, cu mâneci stacojii şi tocă de mătase neagră.

In Franţa, sub vechea monarhie, nici un suveran nu şi-a pus caii să alerge. Marie-Antoinette, pe care o seduceau nespus de mult cursele — introduse de puţin timp în Franţa de cumnatul ei contele d'Artois şi vărul ei ducele de Chartres — vru să aibă un grajd de curse, dar Ludovic XVI se împotrivi.

Contele d'Artois şi ducele de Chartres avură câţiva cai. Fiul mai mare al lui Ludovic-Filip, ducele d'Orleans, era un mare amator de curse. Avea un grajd însemnat şi fu, pe vremea aceea pe hipodromuri, rivalul celebrului lord Seymour. Culorile sale erau: cazacă stacojie, tocă albastră cu ciucure de aur. Ele cunoscură mari succese.

Insfârşit, s'a susţinut adeseori că numele maiorului Fridolin, proprietar al lui «Sornette», câştigătoare de «Grand Prix», ascundea personalitatea lui Napoleon III

Acum e vară în California...

(Photo-exclusivitate Keystone)

Pe frigul actual, în California e vară şi cald. Frumoasele se amuză pe plajă, precum ne arată clişeul de faţă; dreapta: *câteva sportive cu planşele pe cari înoată în mare;* stânga: *în căldura nisipului, câteva dudui se lasă prăjite de soare.*

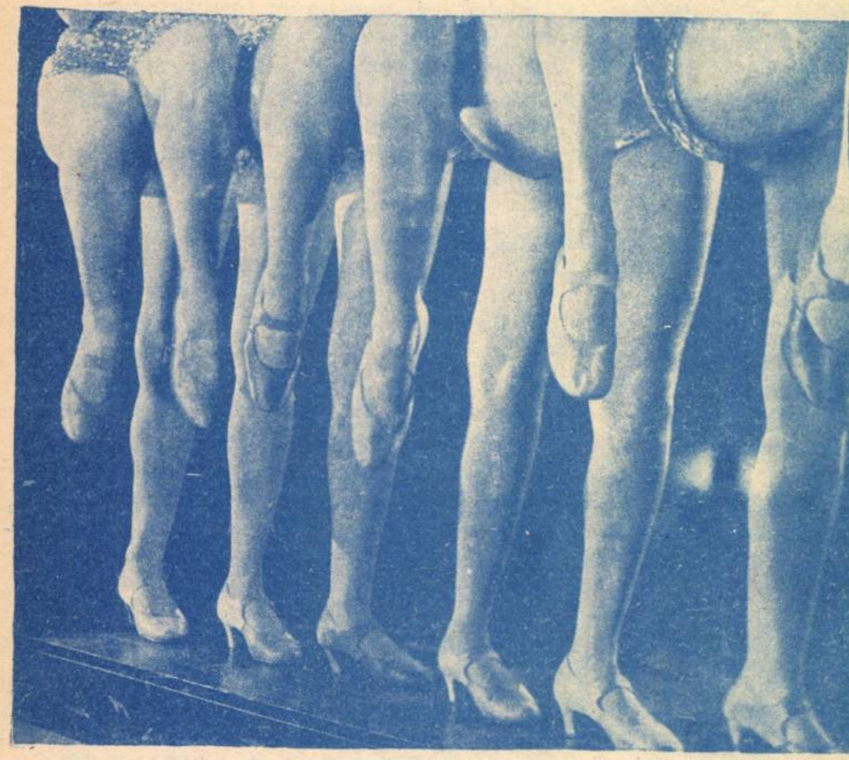
1246-28

DEALUL
DV.
OMNILOR

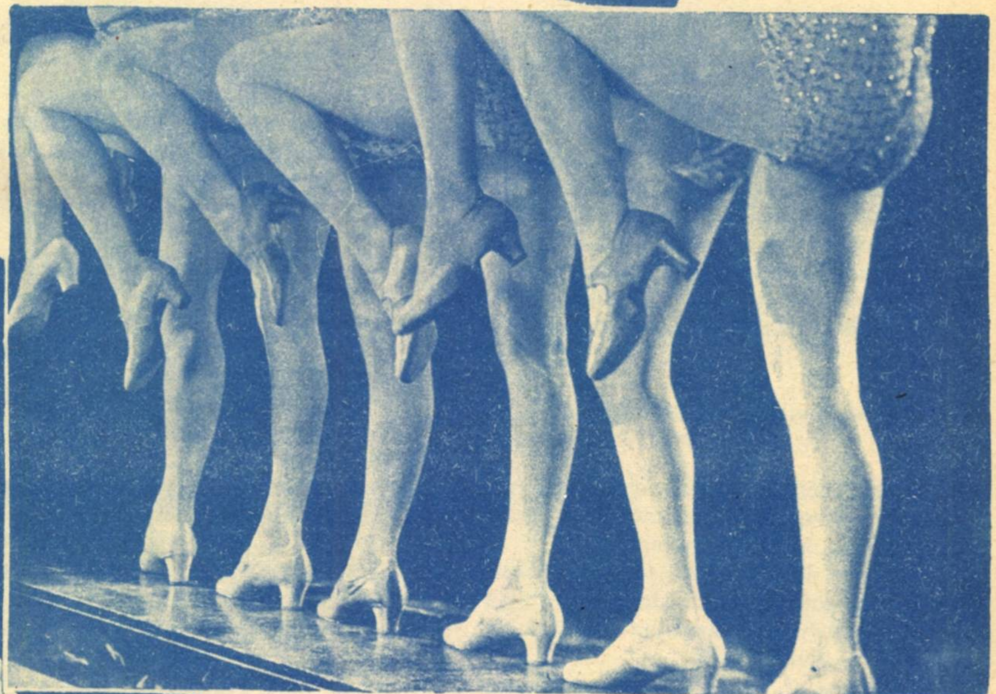

Cronica ştiinţifică

A căuta „pete“ în soare

Fluctuaţiile repezi ale vremii, caracterizate prin oscilaţiuni dese ale temperaturii şi prin tranziţii brusce dela cer senin la înorări şi invers, dau de lucru astronomilor şi institutelor meteorologice cu atât mai mult cu cât aproape în fiecare zi are loc un cutremur, taifun, uragan ori ciclon perturbator, ba şi vulcanii au reînceput activitatea.

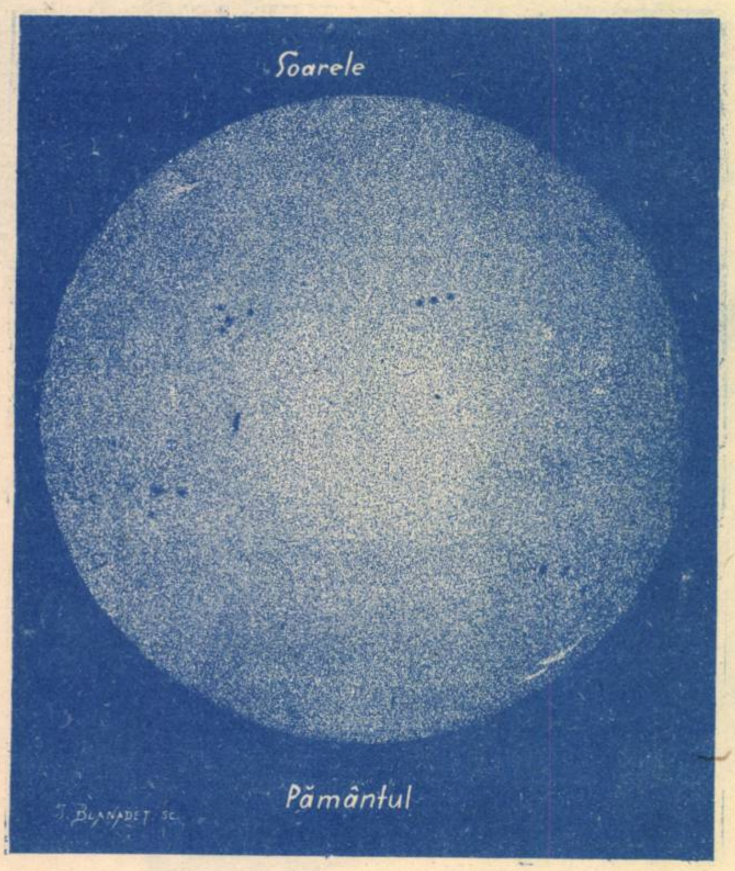

Deocamdată s'a stabilit aproape sigur următorul criteriu: *totdeauna fenomenele sismice, cutremure şi erupţiuni vulcanice, sunt urmate de perturbări atmosferice excepţionale. Toate aceste manifestaţiuni ale naturii sunt resonanţa exploziilor electromagnetice solare.*

De ce se caută pete în soare?

«*Caută pete în soare*», spune un proverb popular despre oamenii ce caută lucruri şi cauze inexistente.

Poporul de astă dată n'are dreptate, deoarece soarele e plin de pete, dintre cari unele sunt de zeci de ori mai mari decât tot pământul.

Astronomii ce caută pete în soare, cu ajutorul lunetei sau telescopului, aduc cele mai mari foloase ştiinţei şi umanităţii; prezicerile meteorologice se bazează în bună parte pe cunoaşterea situaţiei în soare.

Astronomul îşi înarmează ochiul cu bonete negre de protecţie aşezate în faţa ocularului, şi de multe ori o rază ferbinte concentrată de lentile sparge sticla protectoare şi arde ochiul savantului, care-şi perde astfel vederea timp de câteva luni de zile.

Un pronostic celebru

Aviatorul Schmidt care a traversat oceanul din Europa spre America cu avionul «Southern Cross», a cerut prin T. F. F. ştiri asupra vremii.

Profesorul Marvin, directorul biroului central meteorologic din Washington (Wheater Mureau), i-a transmis «*Nu pleca, vreme rea*».

Cum aviatorii citesc uneori invers cuvintele meteorologice, dată fiind relativitatea acestei ştiinţi, Kingsford Schmidt a decolat totuşi, cu o viteză iniţială de 12 km. pe oră. După câteva ore de zbor pe o vreme admirabilă, curajosul aviator ceru iar ştiri prin radio-telegrafie.

«*Intoarce-te înapoi, pentru D-zeu, vreme foarte rea*», i-a răspuns bătrânul savant după câteva minute dela mii de kilometri depărtare.

Tânărul a râs. Mai târziu însă îşi aminti de Colli şi de Nungesser şi de alţi zece aviatori plecaţi pe timp frumos, pieriţi la jumătatea drumului în furtună.

De frica morţii, a dat viteza maximă motoarelor: 160 km pe oră în zbor contra vântului cu avionul supra-încărcat de benzină şi vreo 5 pasageri.

Precizarea ilustrului savant s'a realizat cu o preciziune matematică.

La jumătatea drumului, Schmidt văzu cu groază apărând la orizont şuviţe de nori Cirus, şi pe măsură ce înainta, se iviră sisteme de nori ciro-cumulus şi chiar ameninţători. Ceru noui ştiri. Marvin nu mai răspunse.

După 15 ore de zbor, vremea ameninţa să devină tot mai rea. «Southern Cross» trebui să treacă printr'un nor enorm, de unde nu se mai zăria nici cerul, nici oceanul.

Navigând la compas în voia acului magnetic, prin burniţă şi ceaţă fără sfârşit, bravul aviator avu norocul într'adevăr extraordinar să atingă ţărmul noului continent. O furtună cumplită se deslănţui însă imediat pe coastele Terrei Nova, unde aterizase foarte greu.

In aceiaşi zi, agenţiile telegrafice anunţară uragane pe toată coasta de vest a Atlanticului şi aterizarea de necrezut a zburătorului european. O întârziere de 2—3 ore ar fi fost fatală.

Pronosticul lui Marvin ne arată ce progrese a făcut meteorologia în America graţie Observatoarelor bogat înzestrate şi a vastei reţele radio-meteorice ce comunică situaţia atmosferei dela mii şi sute de km. depărtare.

Zborul lui Schmidt a arătat că trecerea oceanului din Europa în America e deocamdată o himeră, condiţiunile atmosferice fiind defavorabile în sensul contrar Gulf-streamului.

Prăbuşirea lui «*R. 101*» datorită unui pronostic greşit, ne arată că în Europa reţeaua internaţională meteorologică nu e atât de bine organizată ca reţeaua naţională americană.

Joffre şi Henri Poincaré

Lupta mareşalului Joffre cu moartea a impresionat lumea tot atât de mult ca eroica sa rezistenţă la Marna.

Sute de mii de vieţi tinere s'au prăpădit la Marna în câteva zile, şi apa acestui râu s'a înroşit de sângele con-

Mareşalul Joffre

(Urmează în pagina 91)

CE VA FACE SA RÂDEȚI LA CINEMA?

De la ,.gag“-ul mut la ,,gag“-ul sonor

Ceeace cinematografiştii americani numesc un «gag». este un joc de scenă comică, o idee şugubeaţă. Iată dealtfel definiţia umoristică a «gag»-ului, dată de Harold Lloyd:

-- Dacă ideile întrebuinţate de noi într'un film provoacă râsul spectatorilor, atunci sunt «gag»-uri; dacă nu provoacă nimic, atunci sunt simple erori...

Buster Keaton (Malec), mai serios, declară:

— Un «gag» e un joc de scenă sau o situaţie în care o incongruenţă, neprevăzutul sau umorul fizic ridică amuzamentul spectatorilor până la hohotul de râs. «Gag»-ul e infernul actorului comic.

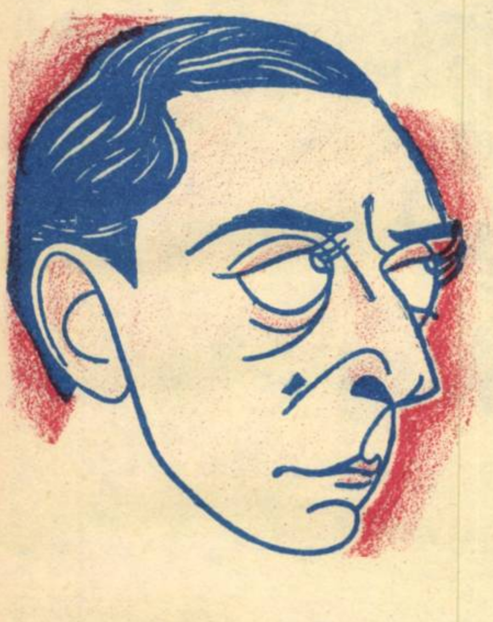

Buster Keaton (Malec), văzut de desenatorul Gard

La urma urmei, dv. puteţi avea impresia că asemenea jocuri de scenă caraghioase le vin câtsepoate de natural comicilor ecranului, că interpreţii apar în mijlocul decorului şi, câtsepoate de simplu, găsesc şi execută asemenea idei năsdrăvane, sau că ingeniosul scenarist le-a indicat cu uşurinţă în manuscrisul său.

In realitate, lucrurile nu se petrec de fel în chipul acesta.

Aşa-zişii «gag-men» câştigă mai multe parale decât numeroşi juni-primi sau scenarişti. Şi totuşi, ei n'au altă misiune decât de a elabora în mintea lor «gag»-uri; atât şi nimic mai mult. Ei nu fac nicio treabă materială, nu scriu nimic şi nu interpretează nicio scenă. Iau doar cunoştinţă de scenariu, şi apoi, după ce s'au gândit puţin, declară:

— Bunăoară... în cutare loc.. cred că ar fi amuzant dacă...

Foarte puţini dintre spectatorii de cinema bănuiesc importanţa pe care o are acela care prepară «decupajul» scenariului ce va fi «turnat» de regisor, şi această quasi-totalitate a publicului cinematografelor habar n'are de marea parte de merit care revine de fapt «gag-men»-ilor, tot atât de anonimi, pe cât de celebru este acela care-i întrebuinţează.

Sam Taylor, actualmente regisorul filmelor cu Douglas Fairbanks şi Mary Pickford, a fost multă vreme «gag-man» al lui Harold Lloyd; e unul din cei mai buni specialişti ai genului. Raymond Griffith, înainte de a turna propriile sale filme comice, a fost «gag-man»-ul multor comediani ai ecranului. Actualmente, Lloyd şi Keaton întrebuinţează fiecare trei sau patru specialişti ai «gag»-ului. Numai Charlie Chaplin este propriul său «gag-man».

Or, acesta din urmă povesteşte cum, graţie imposibilităţii de a face înregistrări sonore în vremea aceea, a trebuit să abandoneze un «gag» din filmul său «Pay Day» (Ziua simbriei). «Gag»-ul acesta se baza pe un joc de zaruri, aşa-numitul «zanzi», care se joacă îndeobşte pe «zincul» barurilor populare din America.

In filmul acesta, Chaplin juca rolul unui muncitor care, la începutul acţiunei, e văzut incasându-şi plata şi numărându-şi banii. Deodată zăreşte cu coada ochiului pe alt lucrător, care-l pândeşte. Camaradul în chestie se scotoceşte prin buzunare şi scoate apoi la iveală o pereche de zaruri, pe cari începe să le clatine în palmă.

Spectatorul mai ştia că personagiul interpretat de Chaplin e aşteptat afară de nevasta sa şi că deci el nu-şi putea permite să întârzieze la joc. Dar în graba sa de a fugi de ispită, îi scapă din mână una din bancnotele pe cari le primise ca plată. Atunci camaradul cu zarurile, crezând că Chaplin îl desfide la joc, acoperă bancnota lui Chaplin cu una de-a lui, şi fără a mai aştepta, îşi scutură zarurile şi le aruncă imediat.

— Văzând aceasta — continuă Chaplin relatarea sa—, trebuii, vrând-nevrând, să joc. Aruncând zarurile, ele se opriră la doui aşi, făcându-mă astfel să câştig. Luând banii de pe jos, mă îndreptai imediat spre soţia mea.

«La elaborarea şi filmarea acestei scene, am avut impresia că va fi foarte hazlie pe ecran; totuşi, când o proiectarăm în sala mea particulară, scena rămase fără niciun efect. după aprecierea unanimă a tuturor.

A apărut No 1 din
UMORUL
16 pagini în culori 6 lei

«Singura explicaţie pe care o găsii acestei decepţii, a fost că spectatorii, neauzind ciocnirea zarurilor, nu puteau să sesizeze singurul punct al scenei, care avea o poantă de umanitate: când atenţia personagiului înfăţişat de mine era distrasă de zarurile camaradului».

*

Până în prezent s'a exploatat prea puţin elementul sonor în elaborarea «gag»-urilor; primul film vorbitor al lui Harold Lloyd, «Welcome danger» (Harold Lloyd printre Chinezi), e aproape decepţionant în această privinţă.. Nici Buster Keaton n'a reuşit mai bine până în prezent. Totuşi, în ultimele scene din filmul «Dough boys», filmul vorbitor al lui Malec, e un «gag» sonor foarte amuzant. Iată-l:

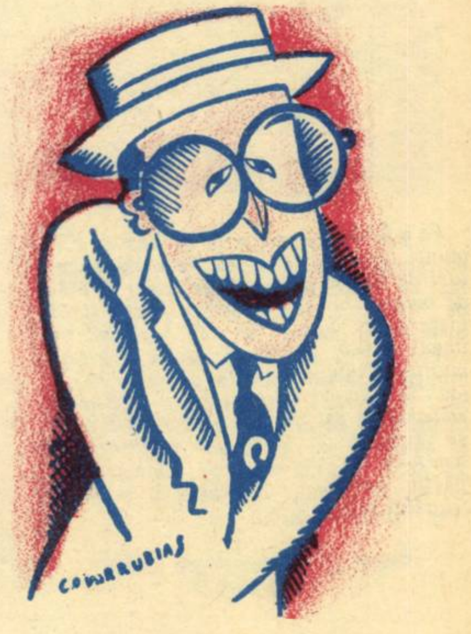

Harold Lloyd, văzut de desenatorul Cavarrubias

Buster şi camarazii săi de companie s'au grupat, după încheierea armistiţiului, în societate anonimă. Sergentul care i-a persecutat în tot timpul răsboiului, este acum servitor în biuroul lor şi-i serveşte foarte respectuos. Dar peste drum se află în construcţie un imobil, şi de îndată ce o «perforatoare» de acolo se pune în mişcare cu un răpăit de mitralieră, toţi «patronii» se culcă cu burta la pământ, iar sergentul-servitor îşi recapătă imediat morga şi înjurăturile...

Acesta este incontestabil un «gag» în care sunetul joacă un rol important şi s'ar putea spune chiar că, fără elementul sonor, el nici nu putea fi realizat în chip atât de sesizant şi de pitoresc.

Zece milioane un ,,Micky-mouse“

Ub Iwerks era un mic desenator şi ilustra nuvele în revistele americane, până ce fu descoperit de un „rege” al branşei cinematografice, de celebrul Carl Laemmle, care-l angajă să vie la Hollywood.

Căci Iwerks avea talent, asta era sigur. Şi în plus: idei fenomenale. Una din ele fu născocirea deliciosului şoricel Micky, cunoscut azi peste tot globul sub numele de Micky-mouse.

Şi, mai repede decât cele mai mari vedete ale ecranului, Micky-mouse de-

(Urmează în pag. 90)

PE ÎNTINDERILE ACOPERITE DE ZĂPADĂ DIN MUNŢI

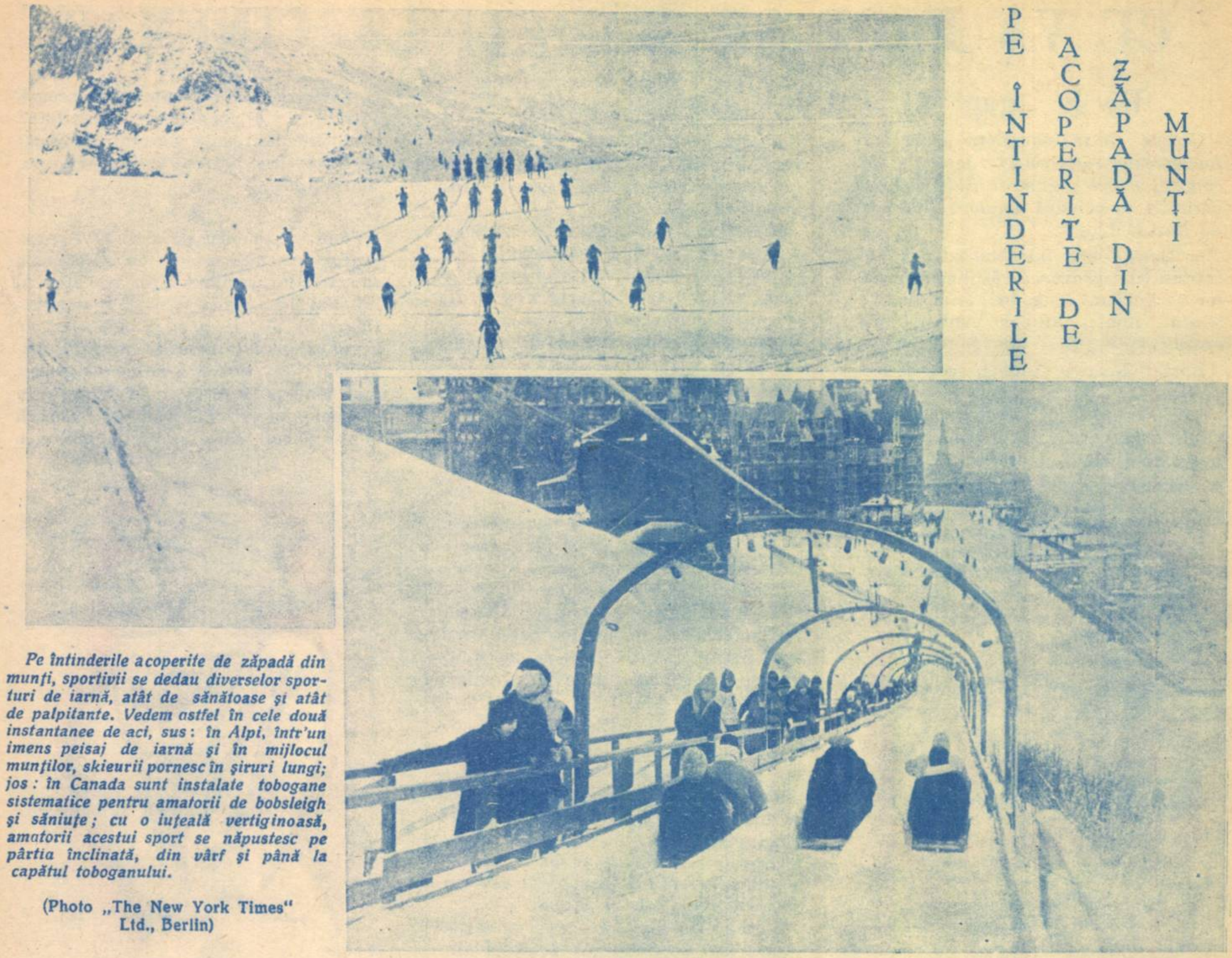

Pe întinderile acoperite de zăpadă din munţi, sportivii se dedau diverselor sporturi de iarnă, atât de sănătoase şi atât de palpitante. Vedem astfel în cele două instantanee de aci, sus: în Alpi, într'un imens peisaj de iarnă şi în mijlocul munţilor, skieurii pornesc în şiruri lungi; jos: în Canada sunt instalate tobogane sistematice pentru amatorii de bobsleigh şi săniuţe; cu o iuţeală vertiginoasă, amatorii acestui sport se năpustesc pe pârtia înclinată, din vârf şi până la capătul toboganului.

(Photo „The New York Times" Ltd., Berlin)

Zece milioane un „Micky-mouse"

(Urmare din pagina 89)

veni celebru în toate meleagurile lumii. Oriunde apare, stârneşte râs şi veselie. Şi preciziunea «vorbitului» său face ca spectatorii să rămâie cu gurile căscate, iar simţul său muzical şi ritmul de care dă dovadă, întrec cu mult „adevăratele" filme vorbitoare.

Când, în ipostază de urias, dănţuieşte prin pădure şi consideră trunchiurile copacilor drept coarde ale unei harpe, iar cu codiţa scoate din floricelele de pe jos „floriturile" muzicale de acompaniament, lucrul acesta pare atât de natural şi totuşi atât de fantastic, că-ţi vine să te cruceşti. Iar când şade la pian şi face cele mai caraghioase tumbe, toate în ritm, iar pianul începe să danseze şi el de bucurie, incontestabil că... Dar cunoaşteţi cu toţii nemaipomenitele isprăvi ale şoricelului Micky...

Pentru fiecare din filmele cu Micky-mouse, Ub Iwerks e plătit cu frumuşica sumă de 10 milioane de lei, şi e obligat prin contract să facă la fiecare două săptămâni câte un film cu şugubăţul şoricel. Asta este, abstracţie făcând de ideile mereu inedite pe cari Iwerks trebuie să le aibă necontenit, o muncă formidabilă, căci fiecare film cu Micky-mouse e compus din 10.000 de pătrăţele separate, cari trebuiesc fotografiate pe aşa-zisa „masă trucată".

Şi cum, spre deosebire de figurinele trucate de până acum ale filmului, şoricelul Micky nu se mişcă spasmodic, ci curgător şi în ritm muzical, el nu poate fi fixat fotografic prin simpla mişcare înainte a unei şablone unice, ci fiecare icoană trebuie desenată special! Şi cum Iwerks nici n'ar putea face aceasta singur — căci ar însemna să deseneze zilnic o mie de pătrăţele de film — el are angajat un cârd întreg de desenatori, cari îi fac treaba pur mecanică, ce se execută după indicaţiunile sale.

Dealtfel, Iwerks nu sincronizează ulterior filmul desenat şi fotografiat, ci lucrează după melodii ce i s'au dat anticipat, şi obţine graţie acestei tehnici o preciziune cu adevărat uluitoare între ton şi mişcare.

Ub Iwerks e la Hollywood o personalitate însemnată, cel puţin tot atât de celebră ca Charlie Chaplin, ca Douglas Fairbanks, ca Greta Garbo, Clara Bow şi Gloria Swanson. Numai păturilor largi ale populaţiei el nu li se desvăluie, lăsând ca şoricelul Micky să recolteze toţi laurii gloriei, cari s'ar cuveni de fapt zămislitorului său...

Astfel, în modestia temperamentului său de boem, Iwerks trăieşte ca cel din urmă anonim. Şi deaceea am considerat ca o datorie a noastră să aducem la cunoştinţa întregei lumi numele său.

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"

de ***MAURICE LEBLANC*:**

Confidenţele lui Arsène Lupin

Triunghiul de aur

Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Au ei-au ele „sex-appeal?“

Concursul nostru de fotografii, intitulat „Au ei — au ele sex-appeal” s'a terminat de curând.

Am rugat pe cititori, încă dela începutul concursului, să păstreze numerele din „Oglinda Lumii” cu clişeele apărute, spre a putea vota apoi, care din cei prezentaţi de noi au mai mult „sex-appeal”.

Fotografiile erau toate numerotate. Votarea se putea face deci pe o simplă cartă poştală, indicându-ni-se numărul, cu menţiunea „Pentru sex-appeal”.

Am primit aceste voturi la redacţie până în ziua de 17 Ianuarie.

Rezultatul concursului îl vom publica în numărul nostru viitor, cu data de 27 Ianuarie.

Darurile prinţului de Galles

Cu prilejul Crăciunului, prinţul de Galles a distribuit în bani numerar, 330.000 lei în sume mici trimise acelora dintre prietenii săi, pe cari îi ştia săraci şi pentru cari banii lichizi sunt cel mai bun dar.

Servitorii moştenitorului tronului Marei Britanii au primit câte 3.300 lei, cei trei poliţişti ataşaţi persoanei sale câte 6.600 lei.

Câtorva rude, prinţul le-a trimis diferite amintiri, obiecte de aur sau cu diamante, port-ţigarete, etc. precum şi coşuri cu flori, în total de vre-o 660.000 lei.

Intimilor săi le-a trimis numai carta sa de vizită. El a primit în schimb peste o mie, pe lângă numeroase amintiri şi cadouri, evaluate la 660.000 lei. S'a produs deci astfel o echilibrare...

O strănepoată a lui Napoleon

Contesa Olga Walewska, o strănepoată a lui Napoleon Bonaparte şi a contesei poloneze Maria Walewska, şi-a tapetat camera cu fotografii ale lui Charlie Chaplin, pe care îl adoră.

Urşii polari în elementul lor

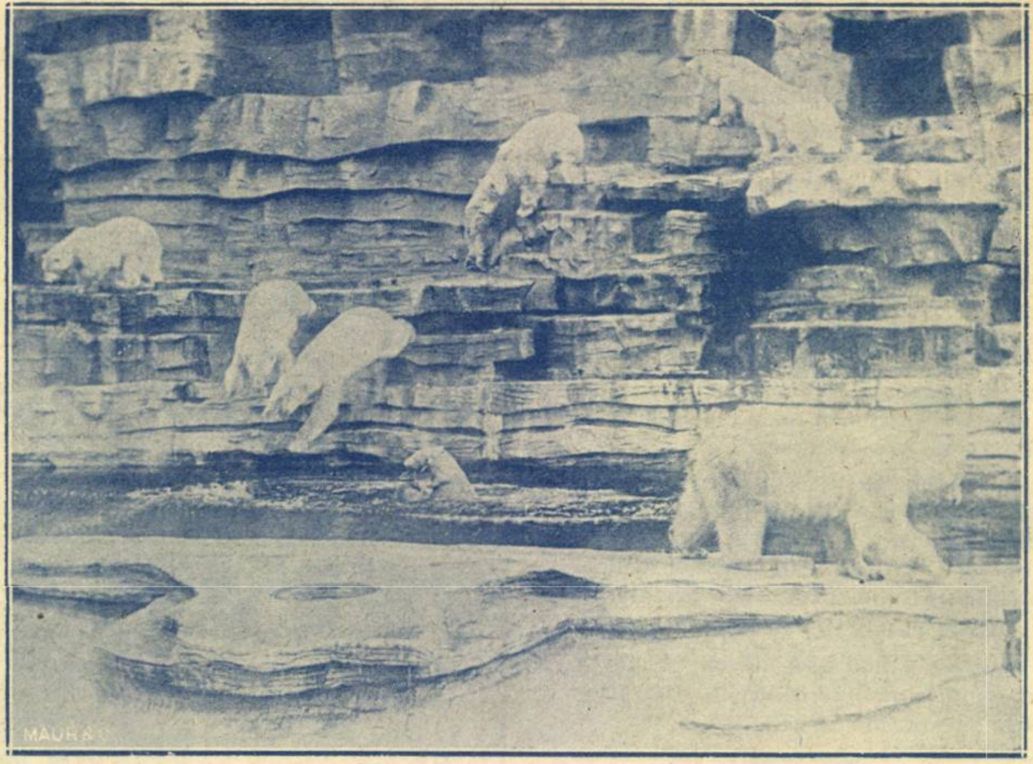

(Photo „The New York Times”, Ltd., Berlin)

Urşii polari din diferitele Grădini zoologice nu se simt în elementul lor decât când ninge, când inghiaţă apele şi e ger cumplit. Iată o familie de urşi polari din Grădina zoologică a oraşului american Detroit în plină exuberanţă din cauză că a venit iarna.

Joffre şi Henri Poincaré

(Continuare din pag. 88)

tingentelor sacrificate gurii tunurilor.

Soarta armatei franceze, destinul Franţei şi poate destinul întregei omeniri au fost în mâinile mareşalului Joffre, cum sunt piesele de şah în mâinile unui jucător bun.

Dacă valoarea unităţilor de trupă avea în acele zile de groază o valoare mai mică decât a pieselor de lemn ale şahului, rezultatul luptei însemna înfrângerea sau victoria Franţei şi deci a aliaţilor ei.

Trei zile luptă Joffre cu Von Klug, celebrul general german, care ajunsese cu avantgarda cavaleriei până aproape de porţile Parisului.

Panica la Paris deveni groaznică, guvernul plecă la Bordeaux şi bătrânul general *Joseph-Simon Gallieni*, unul din marii eroi ai războiului dela 1870—71, fu numit comandantul Parisului.

Armata lui Von Klug, admirabil organizată, înainta cu o uriaşă maşină de război, cu o preciziune matematică. Nimic nu se putea opune uraganului german. Cetăţile belgiene fură prefăcute în ţăndări din primele lovituri ale necunoscutelor guri de foc 42, iar generalii belgieni căzură morţi sub sfărâmăturile cupolelor de oţel.

Aproape 4 milioane de soldaţi germani înaintau vertiginos spre Paris, iar în urma lor zeci de mii de trenuri duceau arme, muniţii şi rezerve inepuizabile de material omenesc.

Franţa fu surprinsă nepregătită, şi înfrângerea dela Charleroi n'a fost o surpriză.

In faţa armatei lui Von Klug, care înainta pe ploaie şi furtună, Franţa opusese o armată inferioară ca număr, armament, îmbrăcăminte şi cu mijloace de aprovizionare insuficiente, dar superioară prin comandantul ei suprem, genialul general Joffre.

Fost coleg de şcoală cu celebrul matematician *Henri Poincaré*, tânărul *Joseph-Jacques-Césaire Joffre* ajunse el-însuşi un matematician de mare anvergură.

Ani de zile lucra împreună cu Henri Poincaré la rezolvarea celor mai grele probleme de mecanică.

Joffre îşi câştigase reputaţia de cel mai mare strateg al Franţei şi a confirmat acest lucru la Marna, câştigând prin calcule de precizie şi sânge rece cea mai mare bătălie a răsboiului mondial şi a tuturor războaielor ce au fost în lumea aceasta de luptă perpetuă între oameni şi noroade.

Timp de 3 zile nu s'a ştiut nici câte sute de mii de oameni au căzut morţi şi nici de partea cui va fi victoria.

Spre ziua patra, Von Klug primi ordin de retragere şi i se luă comanda. Abia atunci s'a ştiut că victoria era a Franţei.

Rezistenţa opusă de Joffre la Marna în 1914 fu tot atât de îndârjită ca rezistenţa acestui erou legendar în faţa morţii în 1930.

La 1914 Gallieni a dat ordin ca într'o zi, la o anumită oră, să se mobilizeze toate automobilele existente la Paris, cu ajutorul cărora a trimis lui Joffre întreaga garnizoană a Parisului într'un punct indicat de generalisim, graţie căreea s'a dat lupta decisivă şi s'a obţinut victoria.

A învinge Moartea e însă mult mai greu decât a învinge cea mai mare armată ce a fost vreodată.

PAGINA FEMEII

In ținută ușoară

O tânără femee, foarte drăguță, veni la un teatru din Paris cu puțină întârziere. Ea opuse o rezistență sălbatecă garderobierelor, când acestea voiră să-i scoată mantoul de blană.

— Vă va fi prea cald, d-nă. Iar noi avem grijă deosebită de blăni...

Atunci tânăra femee, care părea foarte nervoasă, isbucni în râs.

N-ați vrea cumva să intru în sală în cămașă de voal și ciorapi de mătase?

Și povesti că, certându-se în pat cu soțul ei, se sculase repede, își pusese ciorapii, își luase blana, deschisese ușa... și venise să se distreze la teatru. Alesese *«Fecioara rătăcită»*, crezând că e o piesă veselă!

Informată mai bine de garderobiere, ea renunță la biletul de intrare și se duse la un music-hall.

Rochie de după-amiază

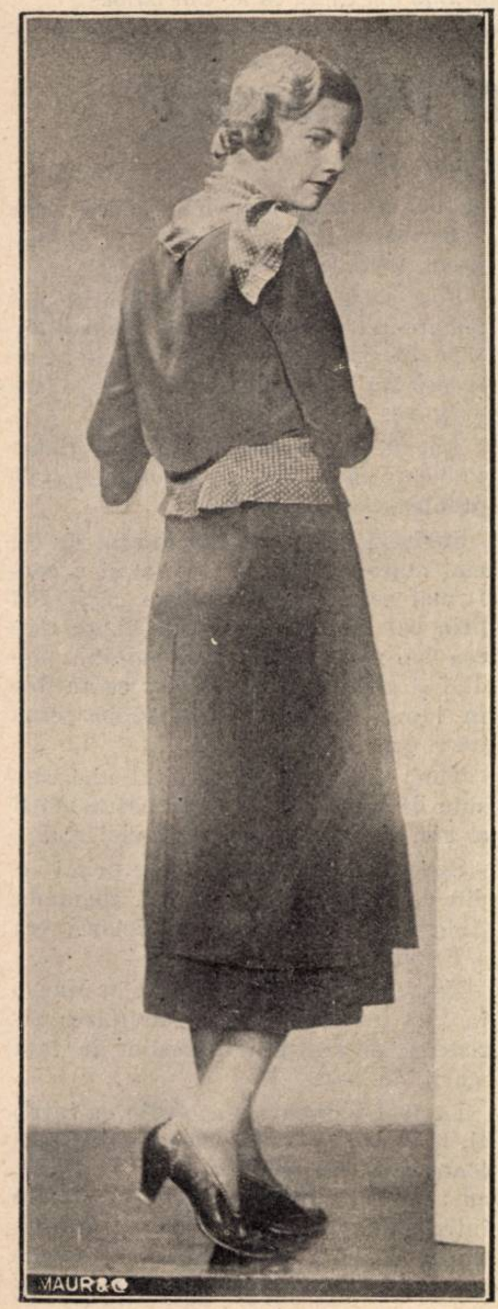

(Photo-excl. Keystone)

Rochie de lână bleu-marin, având corsajul în formă de bolero, sub care se poartă o bluză de mătase, terminată cu o batistă legată la gât.

Cel mai mare pian din lume

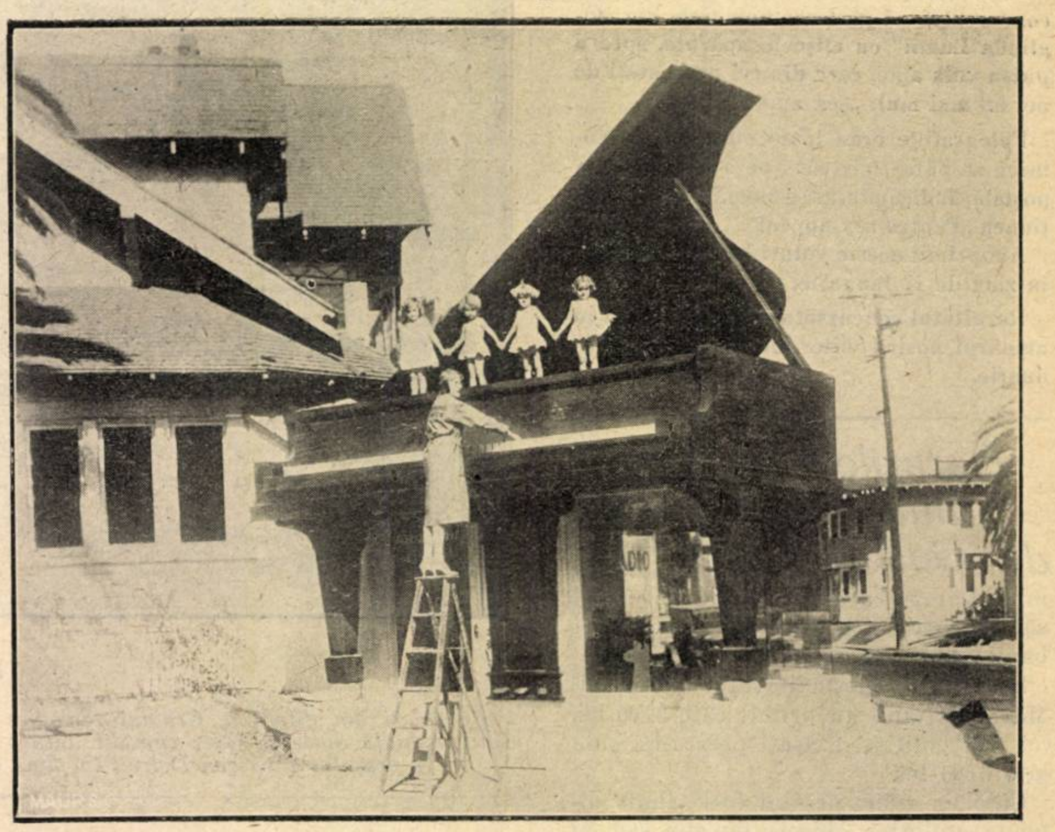

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată aci un antrenament de dans al unor mici girls pe pianul cel mai mare din lume, cumpărat de o școală de dans din Los Angeles (California).

Sporesc căsătoriile în Germania

Cu toate timpurile grele prin care trece acum Germania, căsătoriile se înmulțesc acolo.

Numai în prima jumătate a anului 1930, numărul cununiilor înregistrate a crescut cu 5000 față de perioada corespunzătoare a anului precedent.

In genere se încheie acum în Germania mult mai multe căsătorii decât înainte de răsboi. Cauza ar fi necesitatea de întovărășire, pentru... micșorarea cheltuelilor.

Truc periculos

Prin saloanele pariziene se povestește următoarea întâmplare:

O doamnă avea drept prieten pe un om însurat, care avu într'o zi intenția să-i facă un cadou prețios. Ea avea chef de o pereche de cercei cu briliante. Prețul lor era de 250.000 de franci. Prietenul nu voia să cheltuiască decât 200.000. Doamna se duse atunci la bijutier, îi dete 50.000 franci, rugându-l să nu spună nimic și să vândă prietenului ei cerceii cu 200.000 franci.

Așa se și făcu. Prietenul plăti cu un cec și luă cerceii.

Din nenorocire, el trecu întâi pe la el acasă, lăsând bijuteria în buzunarul paltonului. A fost o imprudență! Soția sa, geloasă sau poate prevenită, îi scotoci prin buzunare. Strigăte de bucurie, de tandrețã, mângâieri, sărutări înfocate.

— Cât de bun ești, dragă! Cât ții la mine! Am găsit în buzunarul tău surpriza pe care voiai să mi-o faci!

Soțul era uluit. El hotărî să nu mai facă niciun cadou prietenei sale și îi și spuse că a renunțat la cumpărătura proiectată.

Prietena sa se duse atunci să ceară bijutierului restituirea celor 50.000 de franci. Negustorul îi arătă însă cecul. De astă dată fu uluită prietena, care făcu o scenă prietenului imprudent.

Sunt, prin urmare, trucuri cari pot deveni periculoase.

Beretă de iarnă

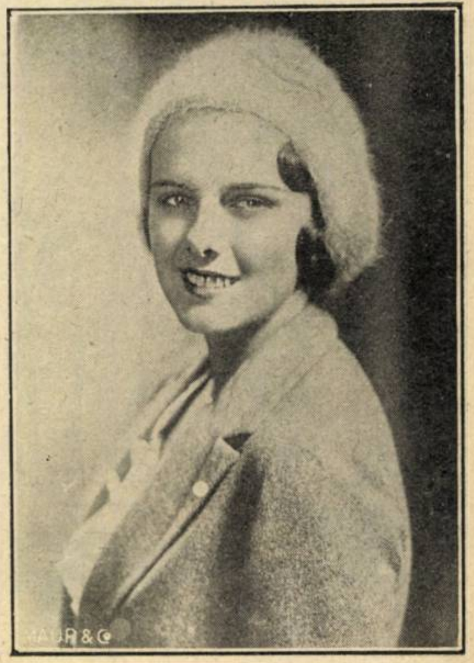

(Photo-excl. Keystone)

O beretă — model parizian —, care se potrivește de minune acum iarna: e din lână moale de Angora și încadrează admirabil fața, ținând și cald.

Frumuseţi orientale executând dansuri religioase

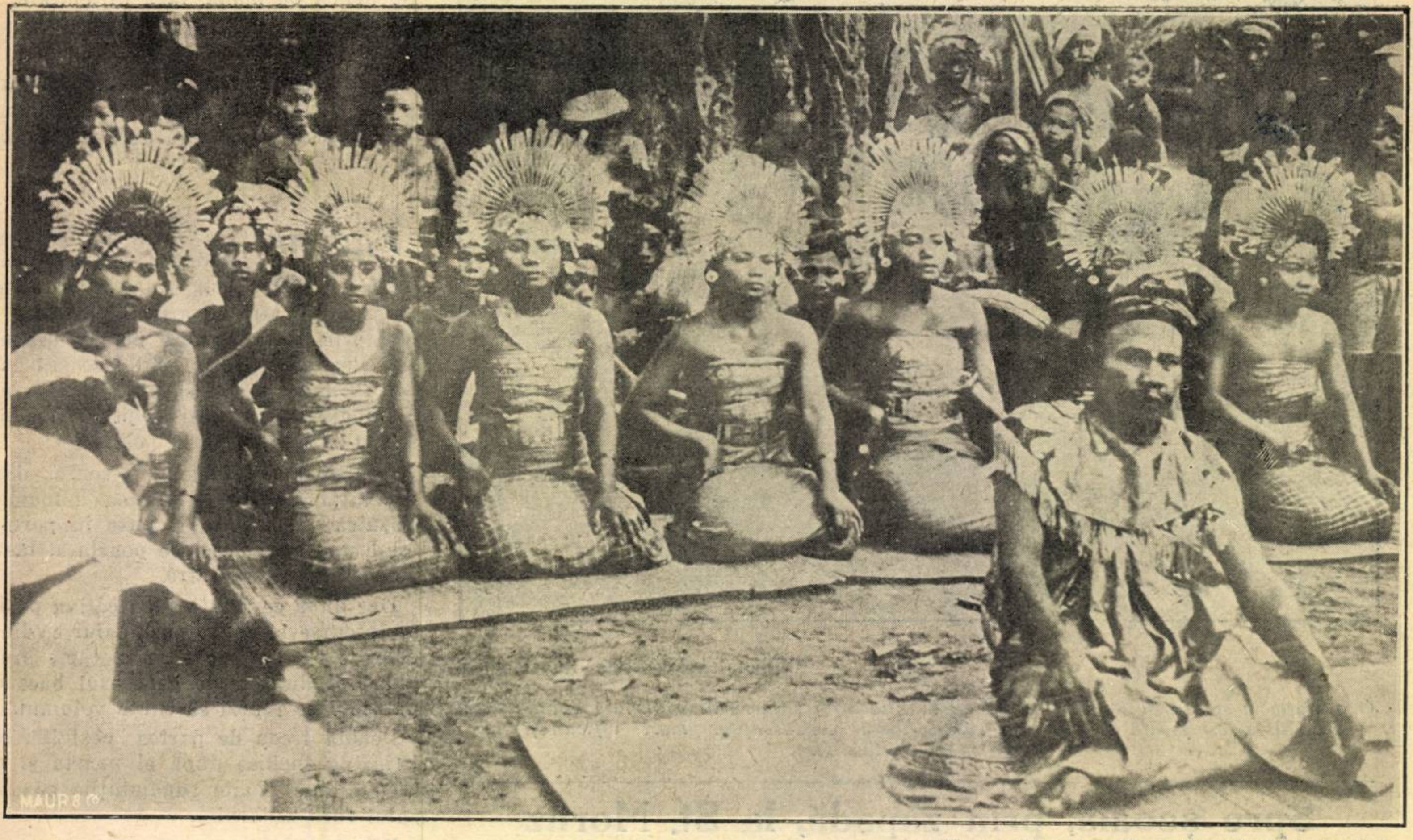

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Femeile depe insula Bali (Oceania), cunoscute prin frumuseţea lor, se împodobesc special pentru tradiţionalele lor dansuri religioase. Iată aci un grup pitoresc în aşteptarea dansului ce trebue să execute.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii sensaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Teatru eftin Un mare music-hall din Berlin, Scala, dă de mai mult timp câte două reprezentaţii pe zi: cea de după amiazi se dă cu preţuri reduse.

Un teatru din Breslau a adoptat acum acelaş sistem: în matineu, locurile cele mai bune costă o marcă (40 lei) şi cele mai eftine 25 de pfenigi (10 lei).

A început sezonul berei Bock

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

De Anul nou începe în Germania sezonul faimoasei bere Bock. Berăriile se transformă în sate sau cârciumi bavareze, berea se serveşte în căni mari şi în una din săli se frige la frigare câte un bou întreg. Iată o sală dintr'o mare berărie din Berlin cu un grup de chelneriţe şi chelneri în costume bavareze şi cu cănile de bere în mână.

Tennis pe ghiaţă

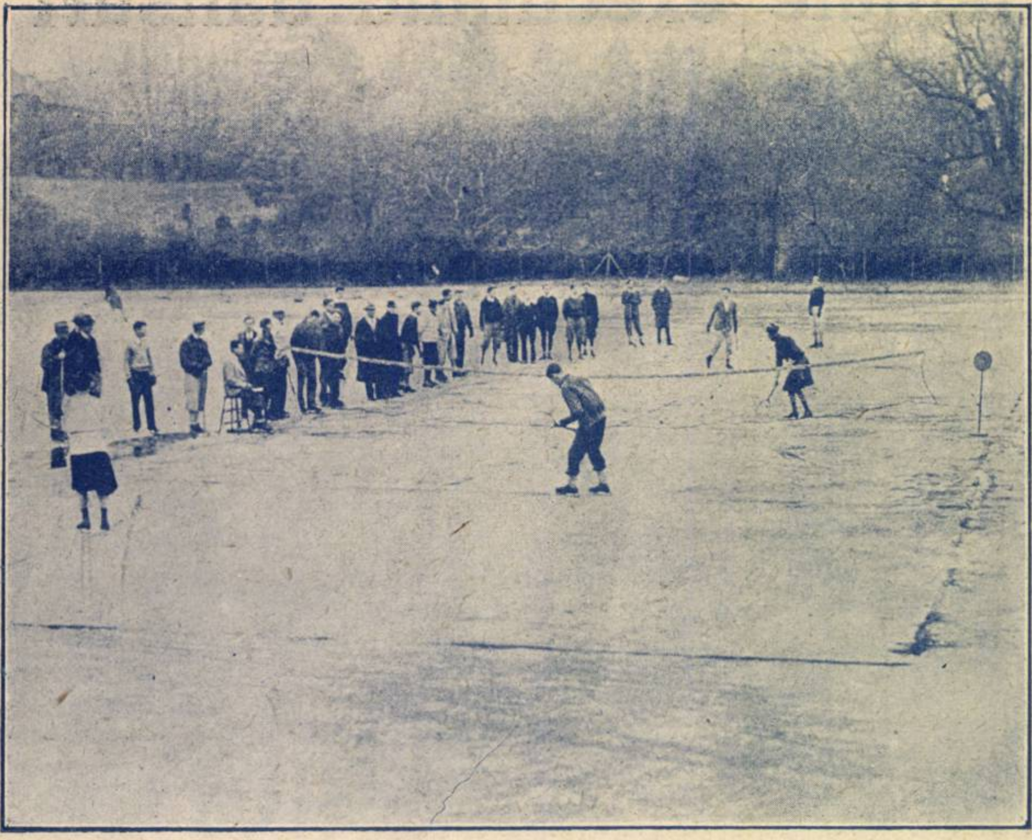

(Photo-exclusivitate Keystone)

O inovaţie în sporturile de iarnă s'a făcut la Filadelfia (America): o partidă dublă-mixtă de tennis a fost jucată cu patine pe ghiaţă, dând concurenţilor mari dificultăţi la păstrarea echilibrului.

Spre şcoală, prin zăpadă, la St. Moritz

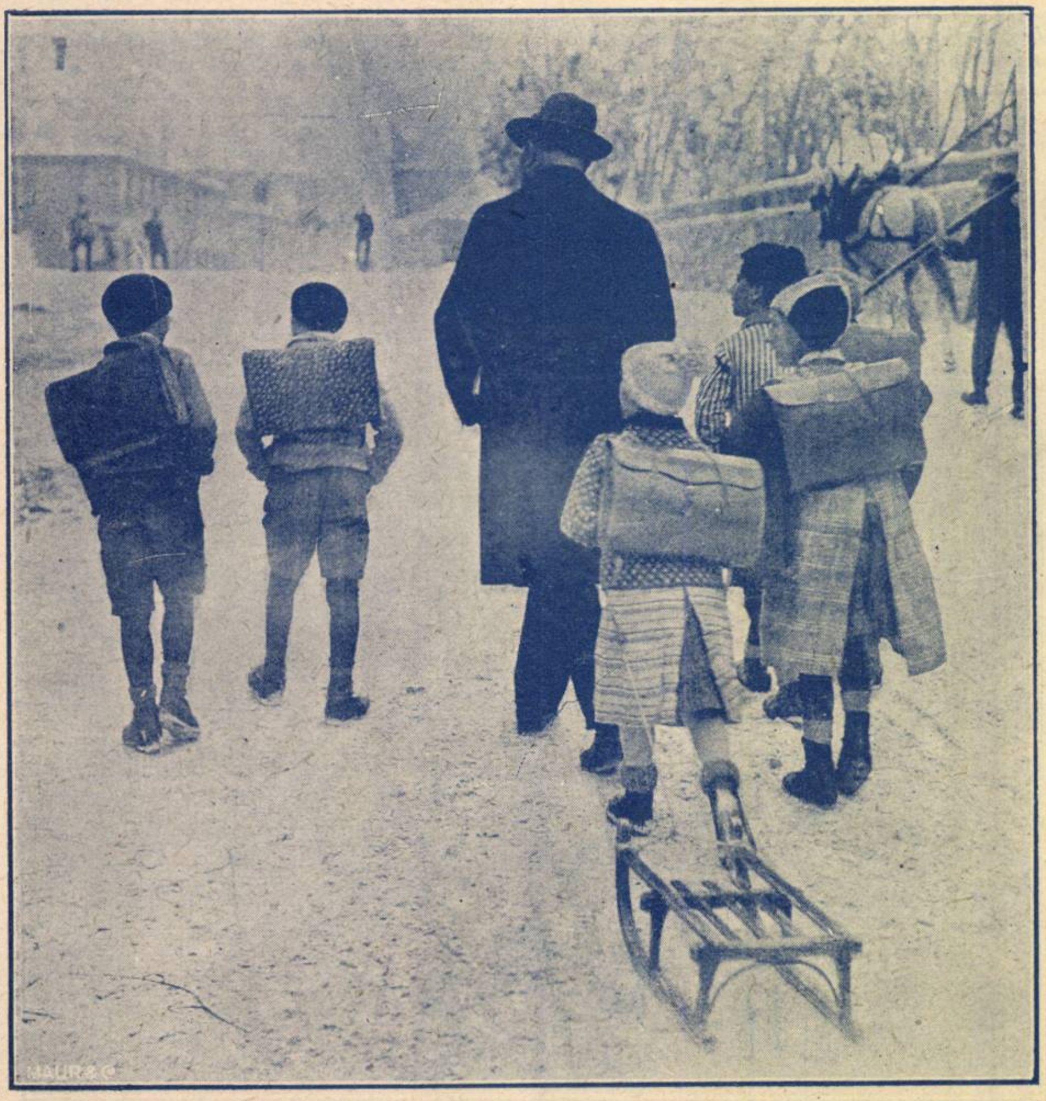

(Photo-exclusivitate Keystone)

Vizitatorii bogaţi din St. Moritz, eleganta staţiune de sporturi de iarnă din Elveţia, se amuză zilnic, văzând copiii din satele vecine venind la şcoală prin zăpadă, unii din ei cu săniuţe, alţii cu patine, însoţiţi de profesorul lor.

Peşti amatori de bere

In lacul orăşelului Pfullendorf din ducatul de Baden s'a observat de curând că peştii, în deosebi păstrăvii cari înoată la nivelul apei, se lăsau să fie prinşi cu mâna, fără dificultate.

Păstrăvii aceştia erau beţi. Beţi de bere!

O fabrică situată pe malul lacului golise acolo berea devenită inutilizabilă. Păstrăvii băuseră deci fără voia lor.

Viclenia unui poet

La Nürnberg trăia odinioară un poet, Pfinzing, care, întorcându-se într'o seară foarte târziu dintr'o călătorie, găsi închisă poarta oraşului. Paznicul refuză să-l lase să intre. Pfinzing trebui să promită omului o jumătate de galben drept recompensă, ca să i se deschidă poarta.

El dete moneda cu mult regret, dar era târziu noaptea şi murea de foame. Paznicul luă banii, îi puse în portofelul său, apoi deschise poarta şi lăsă pe bietul poet să intre.

Dar după ce acesta făcu câţiva paşi, se întoarse şi spuse paznicului că dincolo de poartă îi căzuse o carte preţioasă. Înduioşat de generosul bacşiş, paznicul se repezi să caute volumul.

Deabia trecu de partea cealaltă, şi Pfinzing închise după el poarta şi o încuiă bine. Toate rugăminţile paznicului fură zadarnice.

Pfinzing îşi ceru moneda de aur înapoi, spunând că dacă nu i-o dă, nu va deschide poarta. Paznicul n'avu încotro, strecură jumătatea de galben prin poartă, poetul o luă, deschise şi se depărtă.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale

Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.

Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.

Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

PAGINA CINEMATOGRAFICA

Datoriile lui Rudolph Valentino

Iată ceva foarte americănesc.

Rudolph Valentino, când a murit, a lăsat datorii de 500.000 dolari.

George Ullman luă în mâini succesiunea aceasta dificilă şi declară, fără a ezita, că valul de misticism deslănţuit de moartea lui Valentino ar putea servi pentru achitarea acestei datorii. S'au organizat deci serbări în memoria lui.

Fratele şi sora lui Valentino nu pricepură rostul acestei acţiuni. Se iscă un proces. Explicaţia se făcu la bara tribunalului şi moştenitorii ştiu acum: cei 500.000 de dolari datorii au fost transformaţi în 700.000 de dolari beneficii.

Intre două liturghii, pe când se succedau ceremoniile, nu se aprindeau numai lumânări, ci se vindeau filmele cu Valentino, a căror carieră comercială fusese oprită de voga subită a filmelor sonore.

Spre a satisface pe amicii săi, Conan Doyle patronase o «macabro-gramă» trimisă spiritului artistului; s'au produs şi alte manifestaţii spiritiste; a avut loc şi o liturghie «trandafirie», — iar regisorii îşi scurgeau stocurile de filme. Eros, devenit bancher, a realizat miracolul — singurul din toată aventura — de a transforma cambiile în dolari solizi.

Orchestra de copii din Hollywood

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O orchestră de instrumente cu coarde, compusă din 35 copii dela 3 până la 6 ani, a făcut deunăzi, la Hollywood, o serenadă celebrei Mary Pickford, care, încântată, a oferit copiilor o gustare. Iată artista cu membrii orchestrei, pe timpul concertului din faţa vilei lui Mary Pickford.

Isprava unui băeţaş de nouă ani

Familia Ager era întrunită, cu prilejul Crăciunului, la Barking (Essex). Tatăl, bunicul şi unchiul jucau liniştit cărţi, când deodată micul George Ager, în vârstă de nouă ani, se repezi în odaia unde se aflau cei trei bărbaţi. Purta o pălărie imensă şi ţinea un revolver întins:

— Sus mâinile! strigă el. Sunt Douglas Fairbanks.

In aceiaşi clipă răsună o împuşcătură şi unchiul micului George se prăbuşi, lovit în tâmplă.

Interogat de poliţişti, copilul declară că luase arma, crezând că e o jucărie, din paltonul unchiului său, şi că a vrut doar să se amuze, imitând o scenă văzută la cinema.

Un actor de cinema, înzăpezit

(Photo-exclusivitate Keystone)

Meseria de actor de cinema nu e uşoară: într'un film realizat în munţi, actorul Sepp Rist a trebuit să stea atât de mult în ger şi zăpadă, că s'a transformat şi el într'un adevărat... om de zăpadă!

Omul cel mai elegant

A trecut de mult vremea când sexul masculin nu dădea multă atenţie exteriorului său. Acum e un merit când un bărbat e elegant. E deci interesant de ştiut cine e bărbatul cel mai elegant din lume.

Bine înţeles că el trebue căutat la Hollywood. E artistul de cinema William Powell. El poartă în fiecare an cincisprezece costume şi o sută optzeci de cravate. In permanenţă croitorul îi lucrează câte două rânduri de haine.

Mult mai grea e confecţionarea cămăşilor şi a pantofilor pentru Powell, căci nu poartă din principiu nimic care nu e special făcut pentru dânsul.

Momentul cel mai enervant e când îşi alege cravata. Se întâmplă ca Powell să lege într'o după amiazi mai multe cravate una după alta, căci cravata nu trebue să se potrivească numai cu hainele, ci şi cu toanele sale.

JOCURI

JOCUL COMPOZITORILOR

de *L. I. Motveack*-Ismail

Se dau următorii 9 compozitori:

CHOPIN
ENESCU
ERNST
HÄNDEL
INDY
LISZT
SCHUBERT
TARTINI
THOMAS

Să se aşeze numele lor într'o anumită ordine, astfel ca iniţialele, citite de sus în jos, să dea numele unui compozitor român (1835—1887), autorul multor romanţe şi valsuri.

ENIGMA

de *Fănică Nicolaescu*-Balş

Unui oraş din Turcia (asiatică)
Dacă o literă îi schimbaţi,
Intr'un sat din România (jud. Brăila)
Imediat îl transformaţi.

JOC INFINIT

de *Elisievici Dan*

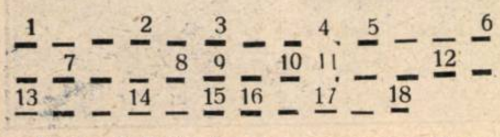

In locul liniuţelor se vor pune litere, astfel ca porţiunile dintre cifre să dea cuvinte cu următoarele semnificaţii:

(1-3) Reunirea a 3 cărţi de aceaş valoare; (2-5) Instrument de chirurgie pentru a deschide o rană; (4-7) Bătaie ştraşnică (fam.); (6-9) Insemnat (fig.); (8-11) Lac în Italia antică (azi secat); (10-13) Vârstă (pop.): (12—15) Privitor la cele sfinte; (14-17) Vas de tăbăcit piei; (16-18) Ceeace nu există.

Soluţiile jocurilor din „O. L." No. 2

JOC IN ROMB

C
T A S
S Ă R A C
T Ă T A R I A
C A R A M A N I A
S A R A Z I N
C I N I C
A I N
A

EPENTEZA MUZICALĂ

SI — M — LA
MI — A — MI
FA — C — LA
FA — B — RE
MI — E — RE
MI — T — RE
SI — H — LA
MACBETH

PROBLEMĂ DE ARITMETICA

81 nuci

In atenţia deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugaţi să trimeată soluţiile cel mai târziu 4 zile dela apariţia revistei.

Ceilalţi deslegători vor fi trecuţi la întârziaţi, şi cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslegă mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispoziţiunilor de mai sus, riscă să nu-şi vadă numele trecut printre deslegători.

⁂

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-şi dau nume cari nu le aparţin sau pseudonime cu înţelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârşire excluşi din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Alexandru Th. Dobrinescu, Gicu M. Tacu, Gh. V. Macry, Ovidius Idriceanu-Igrov.

Bucureşti: Fănică Nicolaescu-Balş, Elisievici Tr. Dan, Elisievici Candid Puiu şi Diaconescu I. Grigore.

Câmpina: Sigmund Boniowski.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Comani (Olt): Vasile V. Leonţopol.

Craiova: Marcella Stoenescu, Tytta Stoiculescu, Retta Papadopol.

Noua-Suliţă (Hotin): Marcu Bograd, Meilihson Leonida, Heive Epelboim, Leon Klärman, Serge Şisco.

Ploeşti: Theodor şi Ana Stoicescu.

Roman: Dan Florescu.

Turnu-Măgurele: Voiculescu I. Gheorghe, Irina Lenoş.

Viespeşti (Olt): Alexandru Leontopol.

AU DESLEGAT JOCUL IN ROMB ŞI EPENTEZA MUZICALA:

Braşov: Ivan N. Sandy şi Nicu A. Bengal, Nicu C. Slavu şi Costel Dragomirescu.

Galaţi: Ionescu T Ştefan, Howells G. Dumitru.

Ploeşti: Elena Manciu.

AU DESLEGAT JOCUL IN ROMB ŞI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Alexandria (Teleorman): Emilian I. Chiriţă şi Mille Krysler, Mitică şi Theodor Paşaliu, Marioara Nicolescu, Aurelia Nicolescu şi Lăzărescu Maria, Vitzy Emanoil şi Sica Voiculescu.

Braşov: Alexe A Benigal.

Bucecea (Botoşani): I. Ghingold-Leersy.

AU DESLEGAT EPENTEZA MUZICALA ŞI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Iaşi: Leocadia Căpitan Enescu, Petru N. Alexa şi Sandu Căpăţină.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN ROMB:

Braşov: Nicolae Toni.

Bucureşti: Lucica şi Bobby Avramescu.

AU DESLEGAT NUMAI EPENTEZA MUZICALA:

Drăgăşani (Vâlcea): Floricica Predescu, Tiţa Lazaru, Nelly, Puiu şi Zizi Iliescu, Nellu Manu, L. Bratu, Păpuşa şi Puiu Voiculescu.

Sălişte (Sibiu): Ionel Nanu, Neagu Cristea, Puiu Roşca, I. Gherghina, Gh. Râşnilă.

AU DESLEGAT NUMAI PROBLEMA DE ARITMETICA:

Brăila: Elena Vasilescu.

Iaşi: Constantin Roşcăneanu, Nicu Pirosalonum.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

PRIN TRAGERE LA SORŢI AU CAŞTIGAT:

Premiul jocului în romb: Ilie T. Lupiţa (Caracal).

Premiul epentezei muzicale: Ana Stoicescu (Ploeşti).

Premiul problemei de aritmetică: Alexe A. Benigal (Braşov).

*

Persoanele câştigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediţia premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 1:

Bârlad: Traian Gavriliu, Dumitru Barbu, Bălună Ioan, Constantinescu C. Constantin, Nicolaescu Alexandru, Jenică Ignat, Silviu Costescu, Dorel Fedinc, Adrian Bordeianu, Ciodaru Fănică.

Brăila: Sp. N. Travlos.

Bucureşti: Sanda Gr. Bălănescu, Elisievici Tr. Dan, Eugenia Dăscălescu şi Lucreţia P. Urseanu, N. I. Marinescu şi Elena Athanasiu, Nicu Gr. Arsene, C. Negoescu.

Buzău: Elena şi Daniela Ialomiţeanu.

Câmpina: Oscar Măcărescu.

Caracal: Dum. Dumitrescu, P. Ştef. Constantin şi Ilie T. Lupiţa.

Constanţa: Sorel Avramescu.

Dorohoiu: Stelian Dumitrescu.

Focşani: Romeo şi Mircea Christian.

Iaşi: Sami Şraibman, Constantin Roşcăneanu.

Noua-Suliţă: Marcu Bograd, Meilihson Leonida.

Orheiu (Basarabia): Scharf Schoil.

Paşcani: Alex. Sassu şi Georgeta Ivănuş.

Piteşti: Pătuleanu V. Petrică.

Ploeşti: Gaby şi Dan Mărdărescu, Elena Manciu.

Roman: Poppa Ştefan.

Trg. Valea Rea (Bacău): Leocadia Căpt. Enescu.

Tecuci: Nicu Stroescu.

Timişoara: Ignea Valeriu.

Tulcea: Tărcatu Emil şi Niculina Tărcatu, Dumitru şi Jeana, Zburlea Evdochia şi Ionescu Ionel.

Turnu-Măgurele: Voiculescu I. Gheorghe.

Turnu-Severin: Vintilă M. Băltăneanu.

Entuziasmul sportiv din America

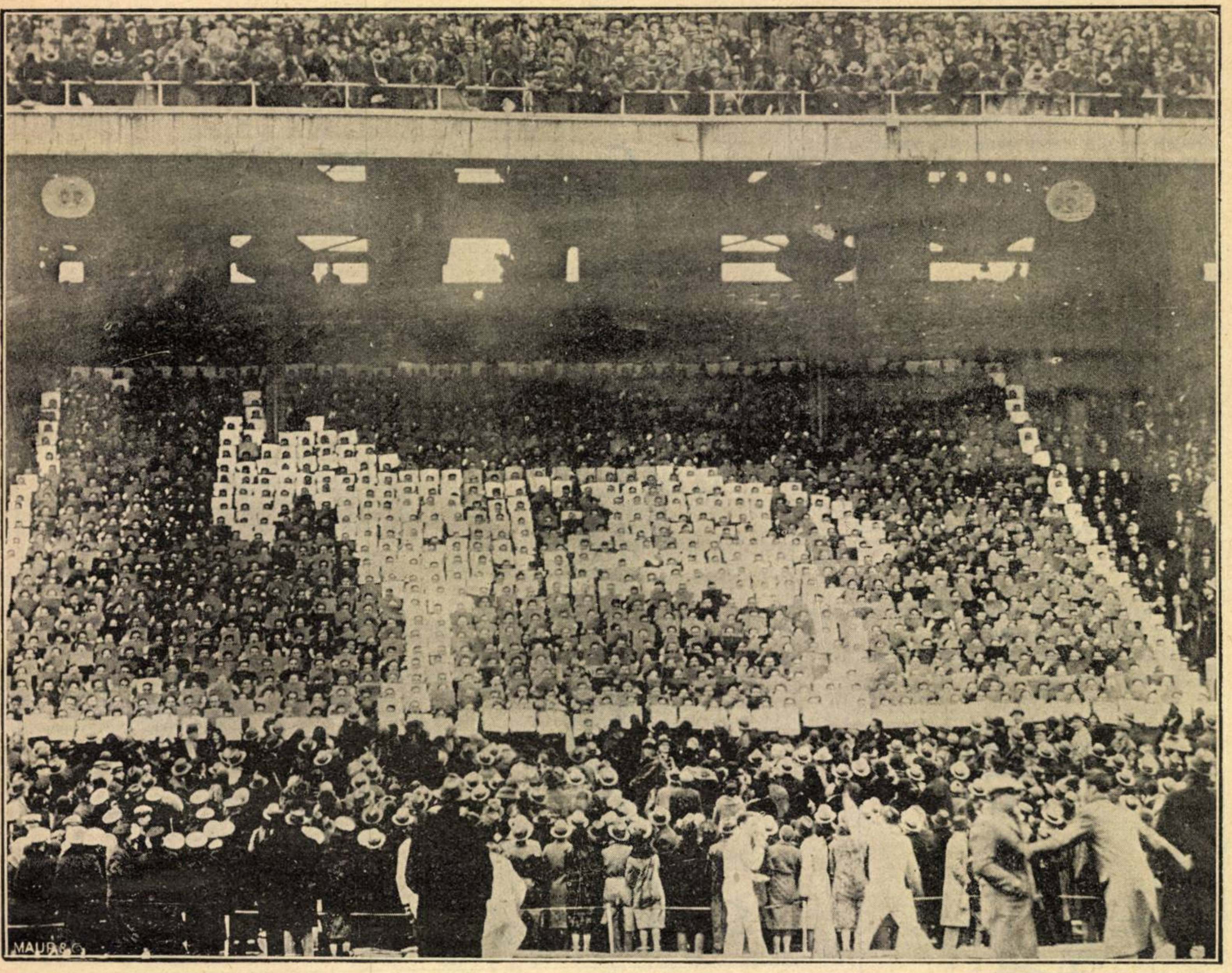

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cu prilejul unui recent match de football dintre două echipe ale cadeților americani de marină, match care s'a jucat la stadionul Franklin din Philadelphia, diferitele insignii ale marinei erau reprezentate, în tribune, de partizanii echipelor. Fotografia noastră arată una din aceste insignii: un animal uriaș, format de spectatorii entuziaști ai matchului.

Misterioasa „Smara“

A murit de curând un tânăr explorator, din cauză că a vrut să pătrundă în secretele «oamenilor albaștri», sau cu alte cuvinte: fiindcă a reușit să viziteze orașele interzise ale Maurilor, cari mai țin sub sălbateca lor dominație toată regiunea cuprinsă între Maroc și frontiera Mauritaniei franceze, la spatele lui Rio de Oro.

Michel Vieuchange avea numai 26 de ani când a vizitat Smara, orașul misterios, unde n'a pătruns încă picior de European și care îl atrăgea mult.

Toți exploratorii cari au încercat să se apropie, pela nord sau sud, de aceste teritorii, s'au lovit de cel mai sălbatec baraj din partea triburilor nomade care forfotesc pe acolo; dar toți au auzit vorbindu-se de acest oraș odinioară foarte bogat, unde se ținea pe vremuri unul din cele mai mari bâlciuri din Africa și care avea o întindere atât de vastă, încât o caravană nu o putea trece decât în mai multe zile. Smara nu mai este azi, pare-se, decât o somptuoasă grămadă de ruine, și numai de două ori pe an reînvie pentru scurt timp.

Spre această Smara s'a îndreptat sub diverse deghizări și prin mii de pericole tânărul Vieuchange, aproape fără călăuză și cu obligația de a lupta contra djișilor cari atacau mica sa cohortă. El a putut să umple totuși multe carnete de notițe, să facă planuri, hărți și să ia fotografii cari stabilesc situația, importanța și caracterul misterioasei Smara. Legenda e în parte distrusă, dar adevărul se îmbogățește cu constatări prețioase.

Dizenteria a distrus însă pe energicul tânăr, care a încetat din viață când s'a întors, cu prețiosul său material, în teritoriul protejat.

Mică e lumea...

Câți nu caută în zadar subiecte de comedie și câte din cele găsite nu par multora neverosimile!

Iată o întâmplare autentică:

Intr'un dancing din Champs-Elysées din Paris, un frumos tânăr oacheș care lucrează în ramura automobilelor și petrece deci cea mai mare parte din timp în mașina sa, fu prezintat unei drăguțe fete, cu care dansă și pe care o invită la un supeu cu alte fete și camarazi de-ai lui. Era în noaptea revelionului.

Drăguța fată povesti dansatorului ei că locuește în provincie cu mama și tatăl ei, că nu are decât un frate vitreg mai mare ca dânsa, dar plecat de când avusese vârsta de cincisprezece ani, de oarece nu se înțelegea cu tatăl său vitreg, tatăl ei.

Amănuntul acesta bătu la ochi oacheșului tânăr; el ceru numele tinerei fete. Era sora lui! Venise la Paris la niște prieteni ai părinților!

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

VINA LUI

El: Nu e chip să citesc gazeta. Când îi e omului lumea mai dragă, tu sdrăngănești la pian sau cânți din gură!

Ea: E vina ta!

El: Sunt foarte curios să știu de ce!

Ea: Inainte vreme, îmi țineai mâlnile strânse în ale tale, și când voiam să cânt, îmi astupai gura cu o sărutare.

CINE CREDE?

— Ei bine, nevestico, zise soțul întorcându-se dela pescuit, ce zici de fabuloasa mea recoltă?

— Mai las'o, bărbățele... Deabia adineauri te-a văzut Popeasca în hala de pește.

— Exact, exact... Am prins atâta pește, că m'am dus să și vând o parte!

UITUC

— Soțul d-tale se plânge că pierde tot mai mult memoria?

— Din nefericire, da! Uită tot mai des că este însurat!

Desacord

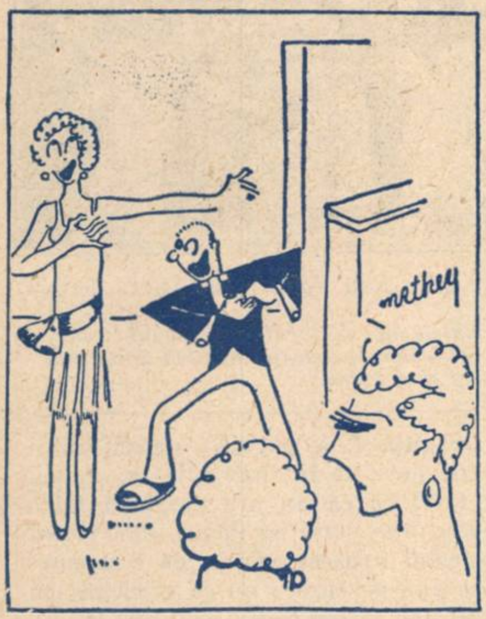

— Ea cântă bucata aceasta prea jos și el prea sus.
— Eu cred că ar trebui să fie contrariul!

Aparatul de duș (Istorie fără cuvinte)

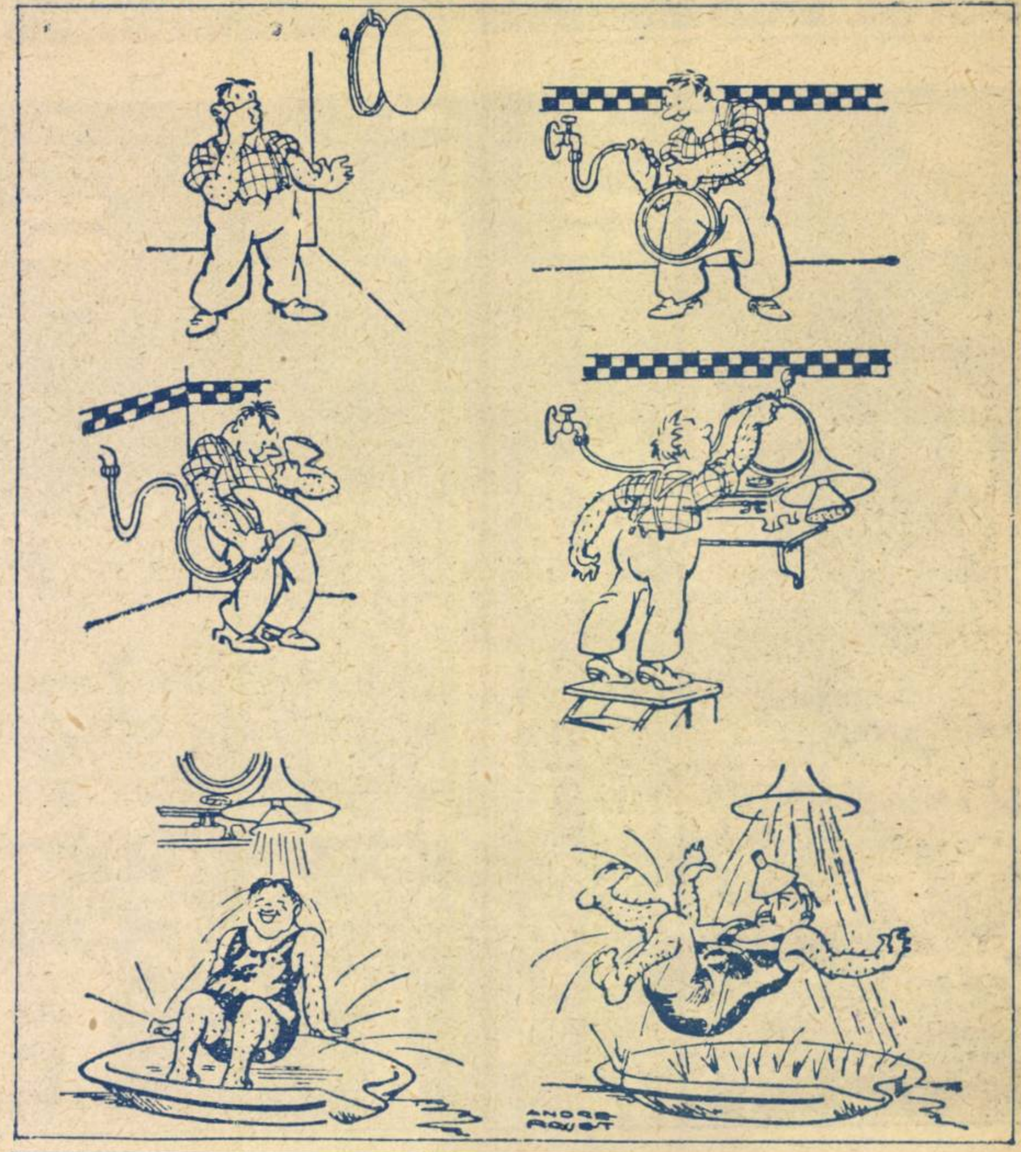

TOCMEALĂ

Capră trebue să se opereze.

— Cât o să coste? întreabă el pe profesor.

— Dacă te voi opera eu, zece mii de lei, zice profesorul.

— Drace! oftează Capră. Nu s'ar putea mai eftin?

— Poate să te opereze asistentul meu, care cere numai șeapte mii.

Capră oftează și mai adânc, apoi întreabă:

— Tot e prea scump! N'aveți cumva un ucenic?

INVENȚIILE NOUI

Bătrânul plugar fusese în oraș și adusese soției sale un Roquefort învelit frumos în staniol. Fiind târziu seara, pusese brânza pe masa din bucătărie.

A doua zi dimineața, brânza dispăruse și plugarul întrebă pe soția sa dacă găsise pachetul.

— Te rog să-mi dai pace cu invențiile astea moderne, răspunse femeia. Am vrut să mă spăl cu bucata aceia de săpun, dar nu face nicio spumă și mai are și un miros ciudat.

Amnezie sau logodnicul înfocat

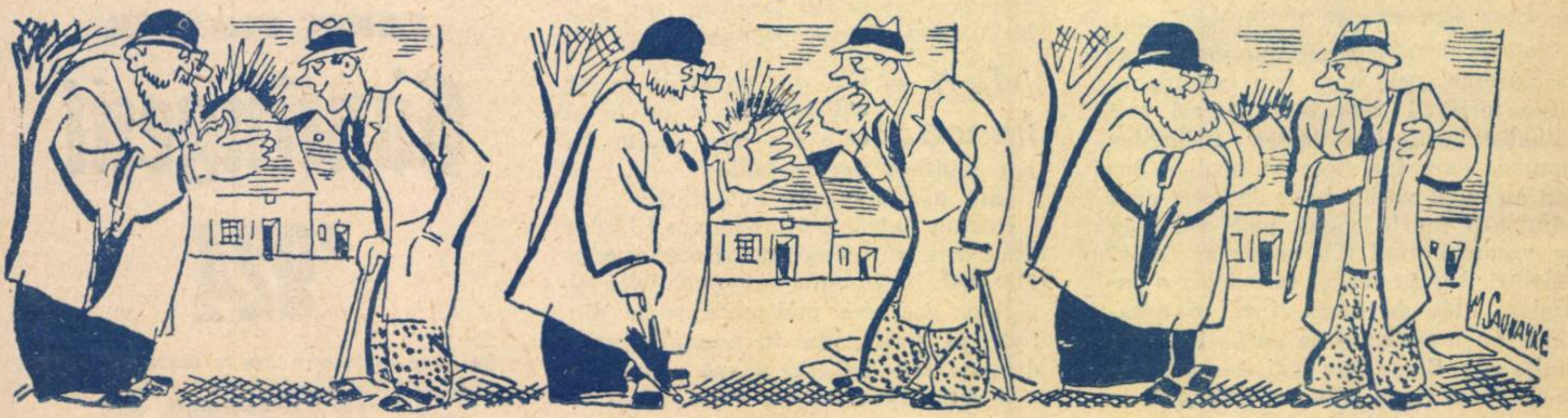

— Dragă amice, dă-mi voe să te felicit...

...Și cu cine te-ai logodit?...

— Da!... un moment, trebue să am la mine cartea ei de vizită!

Catalogul Cărţilor Editurei „Eminescu" S.A.

Cuprinzând ultimele noutăţi

Autori români

I. L. Caragiale, Teatru, volumul I	60 Lei
I. L. Caragiale, Teatru, volumul II	60 „
Mihail Eminescu, Poesii	50 „
Victor Eftimiu, Elfiona	40 „
Victor Eftimiu, Cântecul Milei (Poezii)	50 „
Victor Eftimiu, Kiriachiţa	30 „
Eugen Todie, O iubire	20 „
C. Cosco, Grădina lui Dumnezeu	30 „
I. Greculescu, Cronicele lui Popic	40 „
Lynkeus, Micuţe Bucureştence (Frivolităţi)	16 „
B. P. Haşdeu, Sic Cogito	15 „
Marie-Lise Emilian, 1313 întrebări şi tot atâtea răspunsuri	80 „

Cărţi pentru tineret şi copii

Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. I	30 Lei
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. II	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. III	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. IV	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. V	30 „
Sven Heddin, Dela Polul Nord la Polul Sud, vol. VI	30 „
Lia Hârsu, Impărăţia de zăpadă	25 „
Cady, Mica Cerşetoare	25 „

Toate aventurile lui Arsène Lupin

Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Gentleman-Apaş	30 Lei
Maurice Leblanc, Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, Acul scobit	30 „
Maurice Leblanc, Arsène Lupin, 813	30 „
Maurice Leblanc, Cele trei crime ale lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Dopul de cristal	30 „
Maurice Leblanc, Confidenţele lui Arsène Lupin	30 „
Maurice Leblanc, Triunghiul de Aur	30 „
Maurice Leblanc, Izbânda lui Arsène Lupin (Partea II-a din „Triunghiul de aur")	30 „

Titlurile celorlalte volume se vor anunţa ulterior.

Autori străini

Emil Ludwig, Napoleon	240 Lei
Joseph Delmont, Evrei în lanţuri	100 „
Erich Maria Remarque, Pe frontul de vest, nimic nou	100 „
Ernst Glaeser, Contingent '924	100 „
Claude Farrère, Casa oamenilor vii	60 „
Edgar Allan Poe, Aventurile lui Gordon Pym	40 „
J. Kessel, Nopţi Siberiene	40 „
Panait Istrati, Nerrantsula	40 „
Alfred de Musset, Spovedania unui îndrăgostit	80 „
Prinţesa Lucien Murat, Viaţa amoroasă a Caterinei celei Mari	45 Lei
Ivan Turgheniev, Eroismul Dragostei	30 „
Ivan Turgheniev, Un cuib de Nobili	30 „
Victor Margueritte, Talionul	60 „
Victor Margueritte, Vitele umane	70 „
Victor Margueritte, Corpul tău îţi aparţine	60 „
Victor Margueritte, Băetana (La Garçonne)	40 „
Victor Margueritte, Femeia Emancipată	40 „
Victor Margueritte, Prostituată	60 „
Lev. N. Tolstoi, Moartea lui Ivan Ilici	30 „
Henri Murger, In Noaptea nunţii	25 „
Alex. Puşkin, Fata Căpitanului	30 „
F. M. Dostoievski, O femee blândă	30 „
F. M. Dostoievski, Vrăjitorul	20 „
Björnstierne Björnson, Poveste de dragoste	20 „
Jean Richepin, Povestire din Lumea Nouă	20 „
M. Lermontov, Bela	20 „
N. Gogol, Răsbunarea groaznică	20 „
Gustave Flaubert, Ispitirea Sfântului Antoniu	40 „
Emile Zola, Ispăşirea	25 „
Baron de Schlicht, Elita Prusacă	40 „
Guy de Maupassant, Nuvele	25 „
George Ohnet, Prinţul fatal	30 „
Gabriele D'Annunzio, Tragedia a două Fecioare	25 „
Gabriele D'Annunzio, Pisica (Nuvele)	20 „
Charles Folley, Fiul Lupilor de Mare	20 „
Jules Mary, *Păcatul* Mamei	30 „
Jules Mary, Răsbunarea Spaniolei	30 „
Maurice Level, Naufragiaţii vieţii	20 „
R. Benim, Rivala	20 „
V. C. Rondy, Secretul Principesei	20 „
Charles-Henré Omessa, Misterul Romanovilor	20 „
Ursula de Epinghoven, Tainele curţii Germane	20 „
Georges Meirs, Pata de sânge	30 „
Georges Meirs, Enigma Trenului 13	30 „
Bekir Aga, Memoriile unui Eunuc	20 „
René Cazal, Voluptăţile răsboiului	25 „

Romane sportive

Valentin Mandelstamm, Jim Blackwood Jokeu	30 „
Louis Hemon, Battling Malone	30 „

Biblioteca medicală populară

No. 1 Cartea boalelor	15 Lei
No. 2 Sfaturi p. păstrarea sănătăţii şi prelungirea vieţii	15 „
No. 3 Tuberculoza (Oftica)	15 „
No. 4 Boale venerice	15 „
No. 5 Sfaturi medicale	15 „
No. 6 Cum să ne păzim de boalele infecţioase	15 „

Colecţiunea „Romanul"

Mihail Eminescu, Geniu Pustiu	20 Lei
Honoré de Balzac, Iubita imaginară	16 „
André Theuriet, Coleta	16 „
I. L. Caragiale, Cănuţă om sucit	20 „

Cărţi de medicină populară

Dr. I. Frumuşanu, Cum să întinerim	20 Lei
Dr. Ovidiu Alfandari, Cartea Femeii însărcinate	60 „

Biblioteca „Eminescu"

Bernardin de Saint Pierre No. 1. Coliba indiană	5 Lei
Heinrich Heine, No. 2. Rabinul din Bacharach	5 „
Zifha Nadir-Eddin Giaffer, No. 3. Divanul iubirii	5 „
Voltaire, No. 4-5. Prinţesa Babylonului	10 „
Henryk Sienkiewicz, No. 6-7. Eterna victimă	10 „
Selma Lagerlöf, No. 8-9. Conacul vrăjit	10 „
Lucian din Samosata, No. 10-11. Dialogurile Morţilor şi Zeilor	10 „
Th. Gauthier, Ultima noapte a Reginei Cleopatra	5 „
Hans Heinz Evers, Verigheta	5 „
St. Antim, Valuta	5 „

Biblioteca „Energia"

L. Carley, No. 1. Cum putem fi norocoşi	16 Lei
Yoritomo Tashi, No. 2. Fii energic!	16 „
H. Laurent, No. 3. Personalitatea	16 „
S. Linder, No. 4. Pentru a reuşi în viaţă	20 „

Biblioteca „Inimii"

M. Magre, No. 1. Arta de a seduce femeile	16 Lei
N. N., No. 2. Sugestia în amor	16 „
M. N. Neumäger, No. 3. Graiul Ochilor	20 „
Paul Bourget, No. 4. Filosofia amorului	20 „
H. Besser, No. 5. Un bărbat poate iubi două femei	16 „
Contesa Tedy, No. 6. Visele de amor	16 „
Annie de Pène, No. 7-8. Cele mai frumoase scrisori de dragoste	20 „
Semoül Ali, No. 9. Tenacitatea în dragoste	20 „

Biblioteca „Orizontul"

Voltaire, No. 1. Ce este omul	5 Lei
Emerson, No. 2. Destinul	5 „
Max Nordau, No. 3. Morala luxului	5 „
Gustave Le Bon, No. 4. Psihologia popoarelor	5 „
Rabindranath Tagore, No. 5. Mama şi copilul	5 „
Carl Ewald, No. 6. Icoane din viaţa animalelor	5 „
Cesare Lombroso, No. 7. Hipnotism şi spiritism	5 „
Charles Richet, No. 8-9. Omul stupid	10 „
Emile Faguet, No. 10. Figuri literare	5 „
Harold Manfield, No. 11. Sănătatea sufletească	5 „
Rudolf Lämmel, No. 12-13 Einstein pe înţelesul tuturor	10 Lei
Paul Mammerer, No. 14. Intinerirea şi prelungirea vieţii	5 „
Auguste Forel, No. 15. Rolul ipocriziei	5 Lei
Samuel Smiles, No. 16. Munca	5 „
Remy de Gourmont, No. 17. Schiţe filosofice	5 „
A. Rodin, No. 18. Arta	5 „
Abatele Th. Moreux, No. 19. Oceanul aerian	5 „
Dr. Touluse, No. 20. Ştiinţa şi Revendicările populare	5 „
Henri Bergson, No. 21. Filosofia franceză	5 „
Maurice Maeterlink, No. 22. Caii savanţi din Elberfeld	5 „
Jean Finot, No. 23. Sufletul nemuritor	5 „
Ernest Renan, No. 24. Omul şi universul	5 „
Edison, No. 25. Edison, viaţa şi operile lui	5 „

Colecţiunea detectivului Rob. Parker

EXEMPLARUL LEI 5

No. 1. Casa blestemată
No. 2. Mortul viu
No. 3. Betina Cork
No. 4. Marousia
No. 5. Printre nebuni
No. 6. Spionul
No. 7. Gândul colorat
No. 8. Omul fără nume
No. 9. Răzbunarea ţigăncii
No. 10. Un foc de revolver
No. 11. Doctoriţa
No. 12. Contele Satan
No. 13. Enigma din Penns-Street
No. 14. Banda misterioasă
No. 15. Dispariţia jockeului
No. 16. O moştenire de 8 mil. dolari
No. 17. Numărul care ucide
No. 18. Bastardul
No. 19. O răpire misterioasă
No. 20. Un om volatilizat
No. 21. Lovitura cu fotografia
No. 22. Decapitatul viu
No. 23. Asemănare fatală
No. 24. Nobilul-Apaş
No. 25. Sicriul care se mişcă
No. 26. Camera cu pendule
No. 27. Furtul celor 13 smaragde
No. 28. 14 minute după miezul nopţii
No. 29. Misteriosul Nox
No. 30. Omul dela New-Californian
No. 31. Misterul Vaporului
No. 32. Inşelătorul demascat
No. 33. Drama dela Mayerling
No. 34. Jim cel Tatuat
No. 35. Detectivul Amator
No. 36. Nota fatală
No. 37. Casa cu stafii
No. 38. Safirul galben
No. 39. Lovitură fără greş
No. 40. Triunghiul trădător
No. 41. Crima din Hotel
No. 42. Expresul No. 5
No. 43. 1—2—3.
No. 44. Colierul de Rubine
No. 45. Asasinarea Rentierului
No. 46. Cărturăreasa
No. 47. Aventura detectivului
No. 48. In pielea altuia
No. 49. Dispariţia mortului
No. 50. Raza ucigătoare
No. 51. Cele două Rubine
No. 52. Misterul Castelului din Versailles
No. 53. Caseta de argint
No. 54. Un secret într'o pălărie
No. 55. Milioanele lui mister Hogg

Cererile se vor adresa: Editura „EMINESCU" S. A., Bucureşti I, Strada Anghel Saligny 2

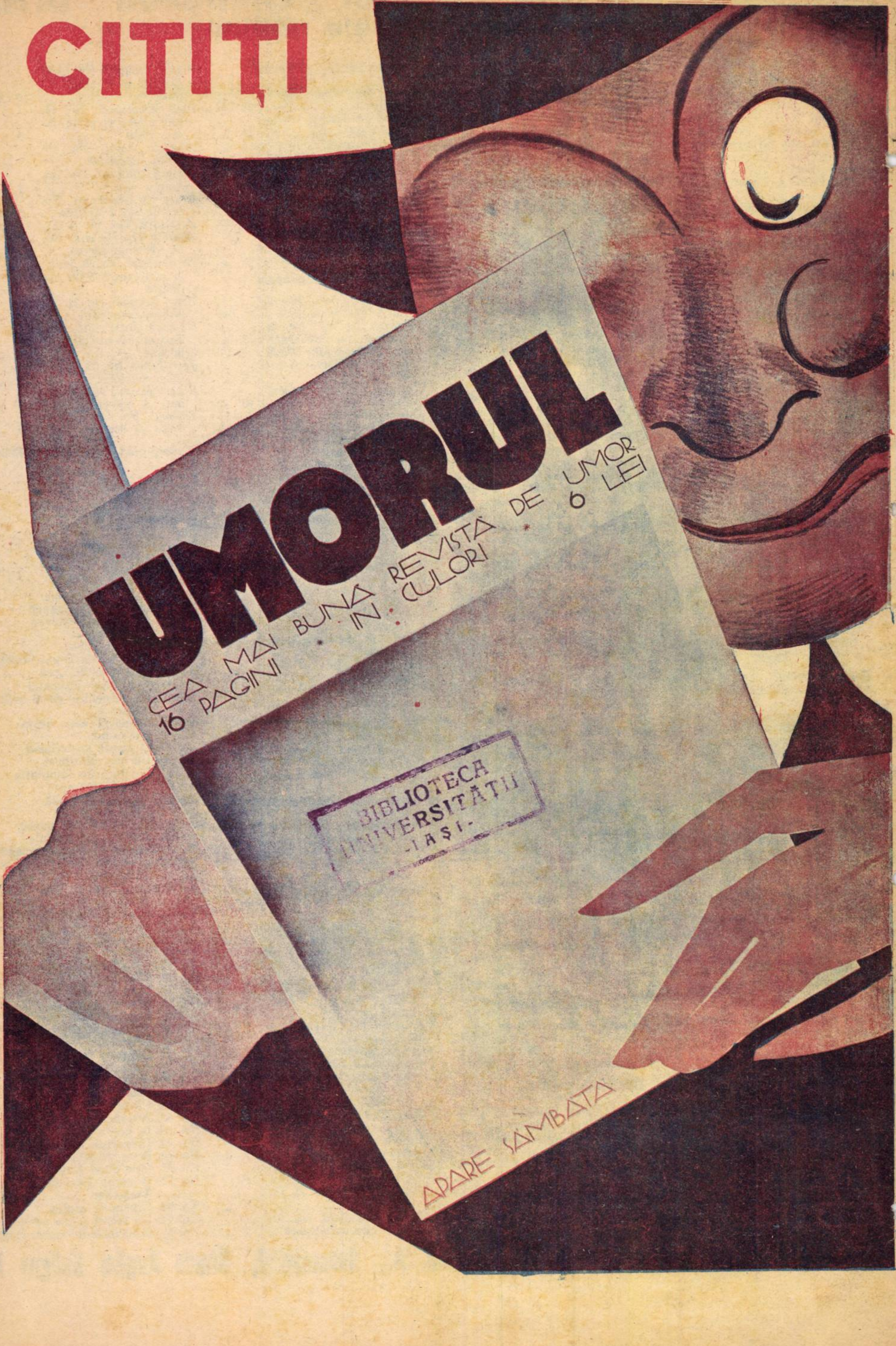
CITIȚI
UMORUL
CEA MAI BUNĂ REVISTĂ DE UMOR
16 PAGINI ÎN CULORI 6 LEI
APARE SÂMBĂTA

BIBLIOTECA
UNIVERSITĂȚII
-IAȘI-

5 Februarie 1931 28 Pagini -- 10 Lei Anul X. No. 6

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

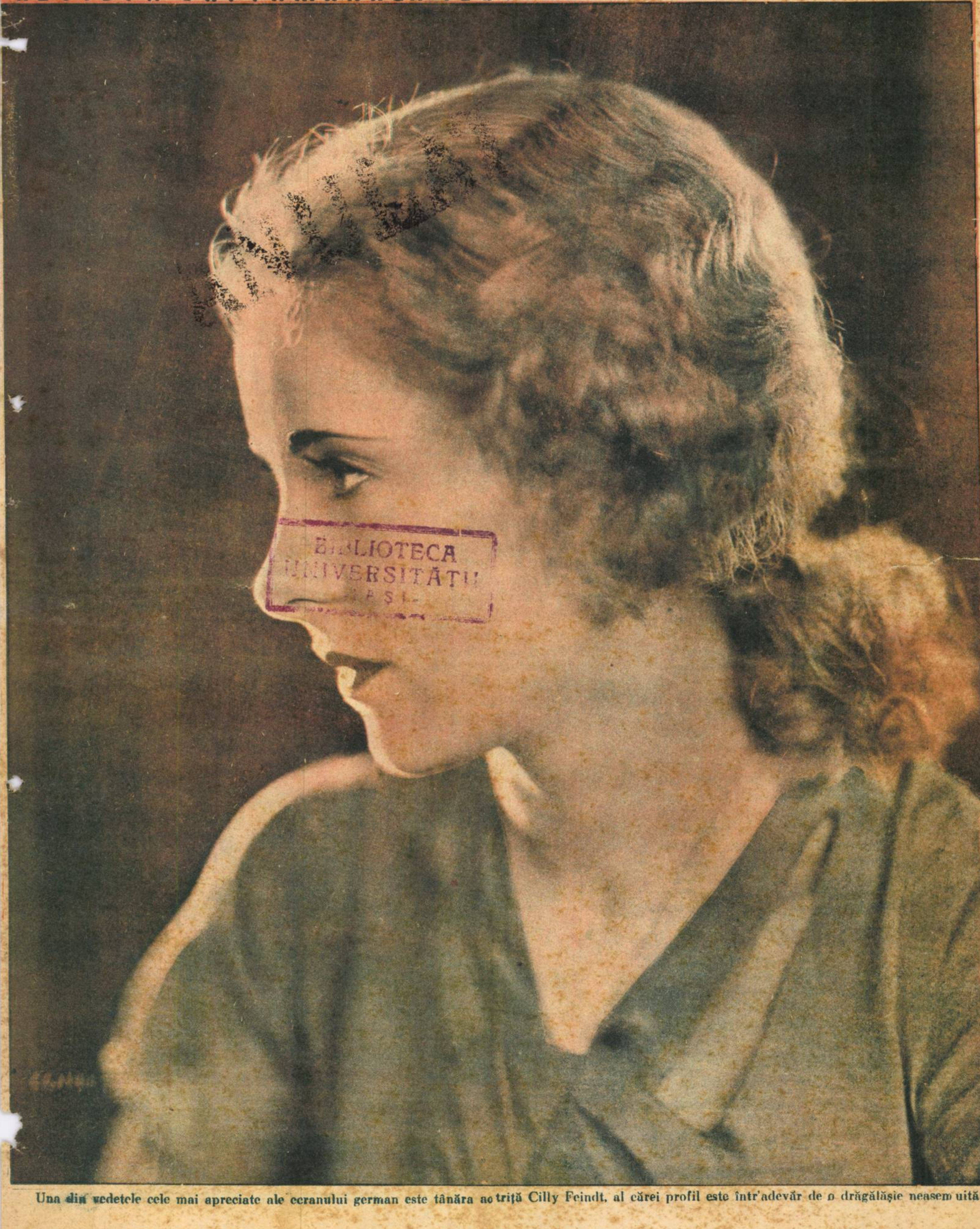

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Una din vedetele cele mai apreciate ale ecranului german este tânăra actriță Cilly Feindt, al cărei profil este într'adevăr de o drăgălășie neasemuită

EXPERIENŢE SENZAŢIONALE

INIMA UNUI MORT REINSUFLETITĂ

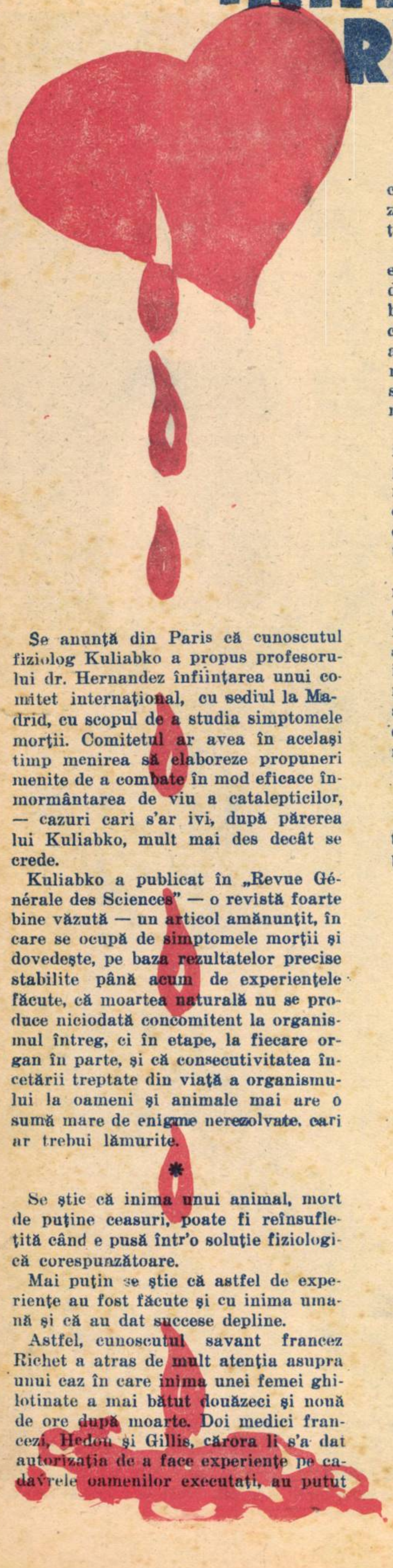

Se anunţă din Paris că cunoscutul fiziolog Kuliabko a propus profesorului dr. Hernandez înfiinţarea unui comitet internaţional, cu sediul la Madrid, cu scopul de a studia simptomele morţii. Comitetul ar avea în acelaşi timp menirea să elaboreze propuneri menite de a combate în mod eficace înmormântarea de viu a catalepticilor, — cazuri cari s'ar ivi, după părerea lui Kuliabko, mult mai des decât se crede.

Kuliabko a publicat în „Revue Générale des Sciences" — o revistă foarte bine văzută — un articol amănunţit, în care se ocupă de simptomele morţii şi dovedeşte, pe baza rezultatelor precise stabilite până acum de experienţele făcute, că moartea naturală nu se produce niciodată concomitent la organismul întreg, ci în etape, la fiecare organ în parte, şi că consecutivitatea încetării treptate din viaţă a organismului la oameni şi animale mai are o sumă mare de enigme nerezolvate, cari ar trebui lămurite.

*

Se ştie că inima unui animal, mort de puţine ceasuri, poate fi reînsufleţită când e pusă într'o soluţie fiziologică corespunzătoare.

Mai puţin se ştie că astfel de experienţe au fost făcute şi cu inima umană şi că au dat succese depline.

Astfel, cunoscutul savant francez Richet a atras de mult atenţia asupra unui caz în care inima unei femei ghilotinate a mai bătut douăzeci şi nouă de ore după moarte. Doi medici francezi, Hedon şi Gillis, cărora li s'a dat autorizaţia de a face experienţe pe cadavrele oamenilor executaţi, au putut constata că inima băgată în soluţia fiziologică a mai putut fi pusă în funcţiune mai multe ore după moarte.

Mult mai curioase sunt rezultatele experienţelor realizate de Langendorf din Rostock, de Pawlow din Petersburg şi de Martin din Baltimore. S'a căutat să se reînsufleţească inima unor animale ghilotinate. Incercările au reuşit totdeauna, chiar când se lăsa să treacă mai multe ore între ivirea morţii şi începutul experienţii.

In două cazuri s'a putut constata la iepuri de casă că inima bătea regulat până şi în a cincea şi a şeasea zi după moarte. Aceste animale de încercare erau foarte sănătoase. Se puse deci chestia dacă inima ar putea fi reînviată şi la animale bolnave.

La un iepure de casă tânăr, mort de moarte naturală, experienţa a reuşit ca în cazurile descrise. După ce inima funcţionase timp de trei ore, a fost scoasă din aparatul care pompează în inimă, cu ocazia unor asemenea experienţe, soluţia care înlocueşte sângele, şi a fost apoi păstrată în frigorifer. A doua zi s'a repetat experienţa, de asemenea şi în a şeaptea zi, mereu cu acelaş succes deplin.

*

S'au întreprins însă experienţe identice nu numai asupra inimei, ci şi asupra altor organe, în deosebi asupra capetelor de animale.

Kuliabko a ales drept animale de încercare nişte peşti, cărora li s'a tăiat capul. Prevăzut cu soluţia corespunzătoare de sare care înlocueşte sângele, capul arăta simptomele normale ale vieţii, ochiul reacţiona la lumină şi întunerec ş. a. m. d.

Mult mai surprinzătoare e constatarea lui Kuliabko că şi sistemul nervos, despre care se admisese până acum că moare subit şi complect, poate fi reînsufleţit în acelaşi mod. Părerea cea veche a fost deci răsturnată.

In tot cazul, se cuvine să se dea toată atenţia cercetărilor lui Kuliabko, deoarece pare sigur că alte experienţe ar putea aduce lumină nouă în întunerecul uneea din cele mai interesante probleme. Deocamdată le continuă medicul americano-latin Hernandez.

„OGLINDA LUMII“
5 Februarie 1931
No. 6
Red. şi adimin. Bucureşti I, Str. Ing. Anghel Saligny 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325/35 şi 346/0. - Abonamentul 500 pe an

Să nu judecăm după mutră

D. James Underhill, din Wolverhampton, a murit de curând în vârstă de nouăzeci şi opt de ani; se crede că era cel mai bătrân avocat din Anglia.

După povaţa medicilor, o societate de asigurare refuzase să-i semneze o poliţă pe când era tânăr. Fusese găsit prea fragil.

Ziarele arată acum că până la vârsta de optzeci şi trei de ani James Underhill umbla cu bicicleta; că la vârsta de nouăzeci de ani mai cânta pe flaut în public; că în acelaş an s'a vindecat de o pneumonie; că acum patru ani îşi frânsese un picior ducându-se fuga la biserică, dar că se vindecase foarte repede, şi, în fine, că până în ultimele luni se ocupa personal de corespondenţa şi de conturile sale.

Medicii cari împiedecaseră asigurarea sa, au murit de sigur de mult.

Telefon agreabil

Sistemul telefonic din Italia, detestabil înainte, este azi unul din cele mai bune din Europa.

Centrala căreea vă adresaţi, vă procură un taxi sau un camion de mărimea şi puterea voită. Sunteţi deşteptat dimineaţa la ora cerută. Vi se spune ce vreme e în orice regiune a ţării. Centrala vă reţine la teatru locul ce preferaţi. Când anunţaţi că vă veţi absenta, vi se spune la întoarcere cine v'a chemat la telefon în lipsa d-voastră.

Pentru toate serviciile acestea se plăteşte câte o taxă. Abonamentele costă după presupusele resurse ale abonatului: cine locueşte într'un oraş de o sută de mii de locuitori, plăteşte mai mult decât abonatul dintr'o localitate de numai cinci mii de suflete, ş. a. m. d.

In carnaval

(Photo „The New York Times")

Două costume originale de carnaval, mult admirate de curând la New York.

Uriaşul incendiu din Baltimore

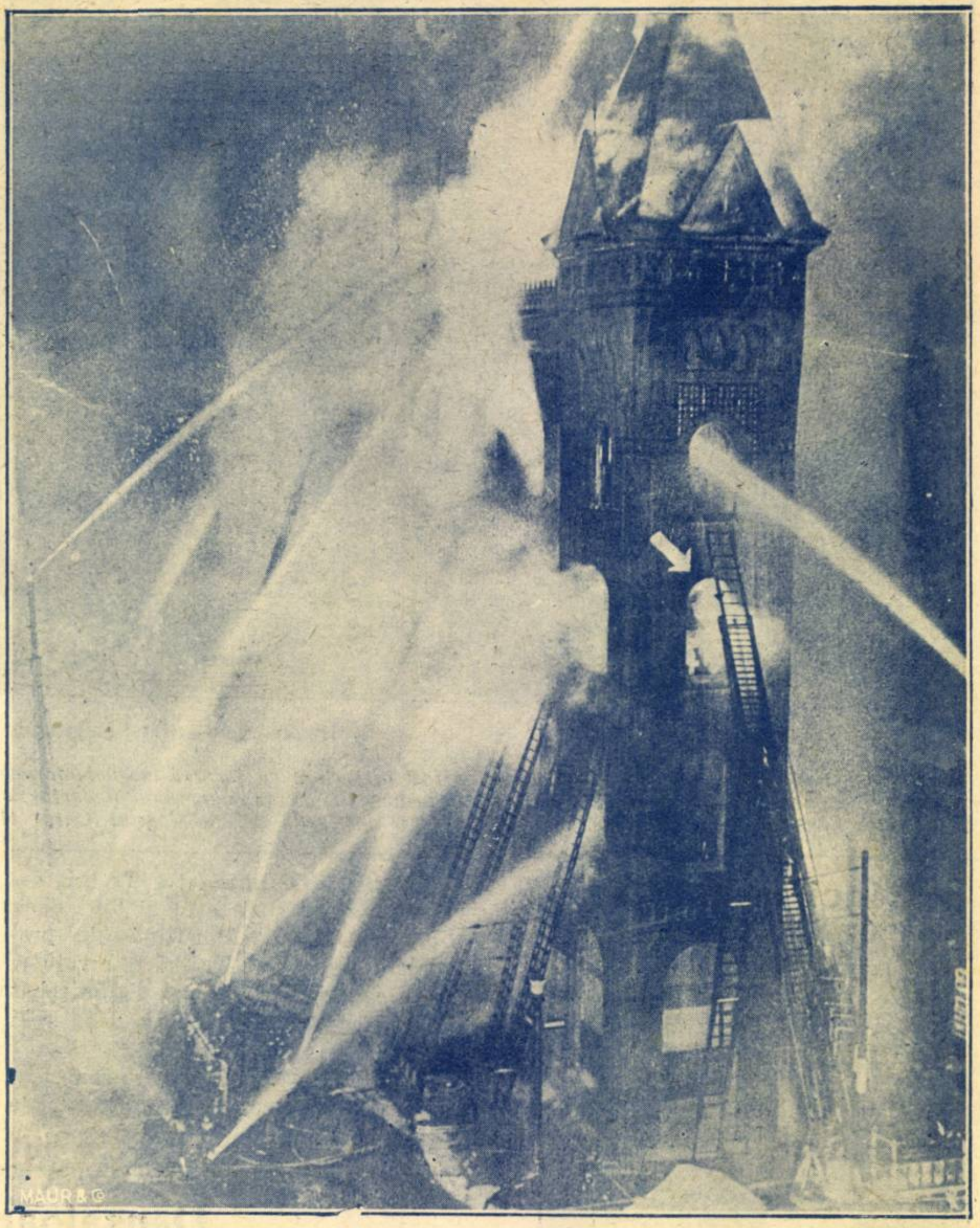

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Incendiul isbucnit de curând în palatul poştei din Baltimore (America) a prezintat un aspect grandios. 35 de persoane au fost salvate de pompieri. Un om a murit: acesta se căţărase prin fereastra indicată cu o săgeată şi se prăbuşi depe scara îngheţată. Fotografia a fost luată pe când pompierii operau stingerea uriaşului incendiu.

Inviere în coşciug

Zilele acestea s'a produs la Konstanz (Elveţia) un caz de moarte aparentă, după ce catalepticul fusese examinat de medic, care constatase decesul şi autorizase înmormântarea

Un brutar, la care lucrau mulţi ucenici, găsi pe unul din ei, de douăzeci şi trei de ani, în aparenţă mort în pat. Tânărul nedând niciun semn de viaţă, brutarul înştiinţă serviciul sanitar din Konstanz şi pe un medic, cari constatară decesul.

Brutarul se duse apoi la un tâmplar, comandă un sicriu şi înştiinţă rudele pretinsului mort. «Cadavrul» fu pus în cosciug şi se făcură pregătirile de înmormântare.

Când brutarul vru să se ducă a doua zi dimineaţa în odaia unde se afla cadavrul tânărului, el îl întâlni pe acesta pe scară. Tânărul se trezise în cosciug, îl sfărâmase şi se repezise pe scară. Credea că colegii săi îi făcuseră o farsă aşezându-l în sicriu. Mai târziu însă auzi cum se fac pregătiri pentru înmormântarea sa...

Medicii afirmă că tânărul avusese un acces de tetanos şi că nu era exclus pericolul de a fi înmormântat de viu.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la EDITURA «EMINESCU», Bucureşti, Str. Parlamentului, 2

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde

Nouile monede româneşti

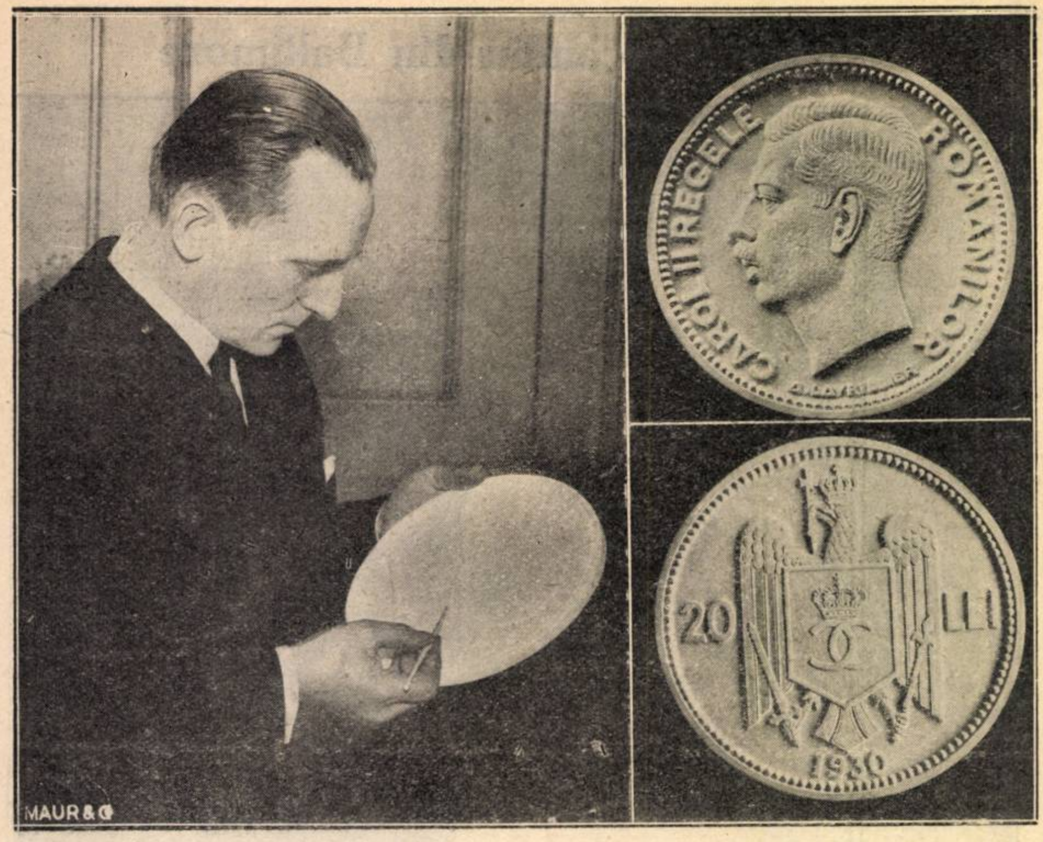

(Photo-exclusivitate Keystone)

D. André Levallier, cunoscutul artist francez, a fost însărcinat cu facerea machetelor pentru nouile monede româneşti de 20 şi 10 lei. Il vedem în stânga, desenând macheta, iar în dreapta noua monedă românească de 20 de lei, cu efigia M. S. Regelui Carol II.

Cinci generaţii

Văduva Elisabeth Kellermann din Waag-Neustadt lângă Pressburg (Cehoslovacia), decedată de curând în vârstă de 97 ani, cu o fiică, o nepoată, o strănepoată şi o străstrănepoată, locuind toate în aceeaşi casă. Bătrâna a avut 21 copii.

Troţki şi Romanones

In legătură cu recentele evenimente revoluţionare din Spania, s'a reamintit că în timpul răsboiului, în 1916. Troţki expulzat din Franţa, se refugiase în Spania, unde rămase câtva timp. Poliţia spaniolă considerându-l drept agitator periculos, îl arestă, dar îi dete apoi drumul. Contele Romanones, pe atunci preşedinte al consiliului, îl expulză.

Celebrul şef revoluţionar se duse din Spania în Statele Unite.

Se spune că Romanones a regretat mai târziu expulzarea lui Troţki, declarând că ar fi făcut mai bine dacă îl oprea în Spania. Dat fiind rolul preponderent jucat de Troţki în revoluţia rusă, contele Romanones s'a întrebat adesea : ce s'ar fi întâmplat dacă ar fi rămas în puşcăriile spaniole ?

Intrebarea e la locul ei. Uneori, marile evenimente istorice sunt legate de fapte secundare.

Ultimele birji din Berlin

Vechile birji de piaţă cu cai dispar cu încetul în marile capitale. In curând nu vor mai fi decât o amintire istorică.

Mai erau câteva la Berlin, conduse de birjari foarte bătrâni şi înhămate cu cai tot atât de bătrâni. Unicii lor clienţi erau persoane în vârstă, cărora le plăcea să se plimbe încet şi liniştit pe bulevardele pustii sau prin parcurile izolate.

Distracţia aceasta li se va lua însă. Municipalitatea Berlinului a hotărât la începutul anului curent să retragă birjarilor autorizaţia de a circula..

La Paris, birjile au dispărut dela sine... ne mai având clienţi.

Soţul stâlcit în bătae

Pentru întărirea poliţiei de siguranţă din Paris, prefectul poliţiei a introdus de curând în oraş şease sute de automate pentru chemarea poliţiei, după modelul automatelor pentru înştiinţarea pompierilor.

Această nouă instalaţie a fost inaugurată în mod foarte original şi în acelaş timp foarte comic.

Secţia poliţienească din cartierul Bursei fu alarmată de un strigăt de ajutor. Treizeci şi cinci de poliţişti se repeziră în trei automobile şi o luară razna spre locul indicat. Aci găsiră pe un bărbat scăldat în lacrimi, care povesti poliţiştilor că soţia sa îl stâlcise în bătae şi că nu ştiuse cum să scape din mâinile ei; de aceea ceruse intervenţia poliţiei.

Soţul fu amendat pentru întrebuinţare abuzivă a instalaţiei poliţieneşti, iar soţia fu amendată pentru turburarea liniştei publice.

Dansatoare în zăpadă

(Photo-exclusivitate Keystone)

Alanova, celebra dansatoare engleză, a produs o mare senzaţie la Londra, exhibând arta ei coreografică în Hyde-Park din capitala Angliei ; aproape desbrăcată, a dansat pe zăpadă.

POEZIA ŞI VOLUPTĂŢILE IERNII

1

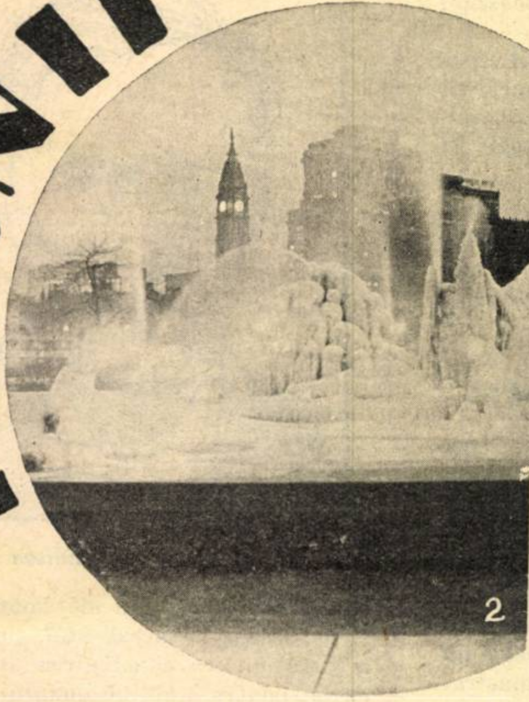
2

Deşi anotimp friguros, iarna ne oferă voluptăţi, pe cari nici un alt anotimp nu e în stare să ni le dea; în special sporturile prilejuite de iarnă, au în violenţa lor ceva din caracteristica veacului nostru; iuţeală, asprime, forţă. Dar aspectele iernii sunt şi pline de o poezie miraculoasă, şi vederile din pagina de faţă sunt destul de elocuente în această privinţă.

3

4

5

Instantaneele din pagina de faţă compun un mozaic ciudat, în care sunt adunate câteva din aspectele atât de interesante şi de pitoreşti ale iernii care s'a lăsat asupra noastră. Iată le explicaţiile: 1. Sonia Henie, celebra şampioană nordică a patinajului, execută un salt deosebit de elegant, evident ţinându-şi nu numai supleţea, ci şi graţia frumosului ei trup. — 2. Un havuz îngheţat din Filadelfia, făcând impresia unei sculpturi realizate de o mână de maestru — 3. Pe drumurile acoperite de zăpadă din Engadinul elveţian, câţiva amatori de luje se lasă traşi de o sanie, la care sunt înhămaţi patru cai focoşi. — 4. La Berlin se bucură de mare popularitate, pe lacurile îngheţate, aşa zisele taximetre cu pânze, cu cari se pot face plimbări pe lac, tarifate. — 5. Un nou sport pe ghiaţă într'o elegantă staţiune balneară din Occident. 6. Un peisaj de iarnă, foarte poetic, de pe o întindere acoperită cu zăpadă

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

6

CINEMATOGRAFUL FARA PÂNZA

- O nouă oglindă a lumii -

Edison a fost întrebat în glumă de o stea cinematografică, al cărei nume ne scapă, dacă s'ar putea inventa cinematograful fără pânză, cum *Marconi* bunăoară a inventat telegraful fără sârmă.

Totul e posibil, grație științei, răspunse celebrul inventator american, *afară doar de învierea morților.*

Edison e atât de optimist în ceeace privește viitorul technicei, încât e convins că se vor putea naște în laboratoare copii fără părinți, aplicându-se principiul culturei artificiale a „semințelor omenești" (?!), ceeace va scuti femeea viitoare de sarcină.

— *Totuși*, adaugă Edison, *oamenii vor prefera să întrebuințeze mijloacele patriarhale pentru înmulțirea lor.*

Cât privește cinematograful fără pânză, Edison nădăjduește că va mai vedea această născocire infernală înainte de a muri, și nu trebue să uităm că la 11 Februarie 1931 își serbează 84 ani dela nașterea sa.

CINEMATOGRAFUL IN RELIEF

Filmele mute încep să fie înlocuite prin filme sonore. Pentru ca imaginea cinematografică să fie și mai apropiată de realitate, ar trebui ca ele să nu mai apară pe pânză.

Ecranul ne dă imagini turtite, adică imagini în două dimensiuni. Spectatorul din mijlocul sălii nu observă îndeajuns acest inconvenient, dar spectatorii din lături sunt rău impresionați de cele 2 dimensiuni ale imaginelor. *Ochiul omenesc, deprins să vadă lucrurile în relief, nu poate fi înșelat prea mult, substituindu-se 2 dimensiuni în loc de 3.*

In cursul anului 1931 e probabil că avântul ce-l vor lua filmele sonore, să ridice mai mult pretențiunea spectatorilor cari vor voi și cinematografie în relief.

Un savant francez, prof. Dr. *L. Pech*, dela Facultatea de medicină din Montpellier, a reușit să inventeze glyfo-cinematografia, adică cinematograful în relief.

CUM SE OBȚINE RELIEFUL?

Noul sistem cinematografic se bazează pe principiul distorsiunei imaginilor formate de retină de refringența ochiului, principiu psihofiziologic descoperit de prof. Pech.

Până acum se credea că factorul principal al percepției reliefului s'ar datori visiunei binoculare, ceeace nu este adevărat, după cum a demonstrat experimental prof. Pech, în urma unei serii de cercetări fiziologice, care i-au permis să evidențieze principiul de mai sus și în acelaș timp să realizeze practic glyfocinematografia.

FILM CURB ȘI ECRAN CURB

Factorul necunoscut până acum al vederii noastre în relief e tocmai curbura ochiului nostru, care permite distorsiunile marginale ale imaginei retiene. Bazat pe acest fapt, prof. Pech a putut indica construirea unor plăci curbe, pentru a obține imagini clare cu distorsiuni asemănătoare celor oculare, și a găsit prin calcul curbura necesară de dat unor ecrane, pentru ca proectând pe ele o simplă imagine fotografică, să dea ochiului impresia naturală de relief.

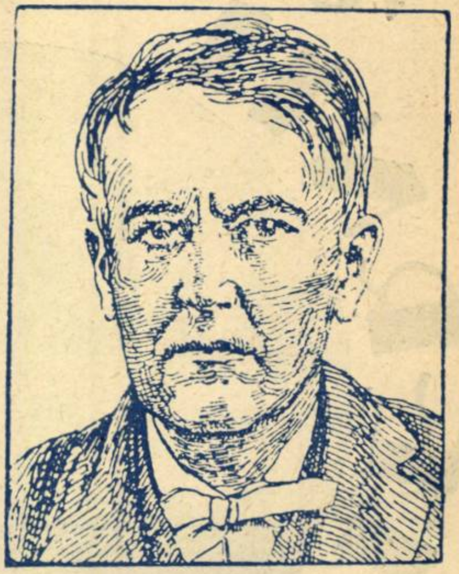

Thomas Alva Edison

Aceste ecrane, numite glyfografe, prezintă o curbură hiperbolică, parametrii hiperbolei se calculează în funcție de dimensiunile ecranelor printr'o formulă algebrică foarte complicată, cunoscută în astronomie.

Numele de *glyfografe* vine dela cuvântul grecesc *glypho* = a sculpta.

PRIMELE PROECȚIUNI GLYFO-CINEMATOGRAFICE

Primele proecțiuni glyfo-cinematografice s'au făcut la Montpellier în 1919, apoi la New York în 1920, la Berlin 1930 și acum de curând s'au făcut noui experiențe tot la Berlin, cu un succes aproape desăvârșit.

Pentru rezolvarea televiziunei și a filmului sonor, s'a lucrat aproape 20 de ani. Nu trebue dar să ne surprindă că de 12 ani se studiază problema cinematografiei în relief, și tot a rămas, deocamdată, între zidurile laboratorului de fizică.

Experiențele din Ianuarie 1931, făcute la Berlin, ne arată că peste cel mai târziu 2—3 ani glyfograful să poată fi comercializat.

Ecranul actual de pânză e dar în pericol a fi scos curând de viitoarele ecrane paraboloide ori în forme hyperbolice, construite după calculele geometriei analitice.

Cum America e un continent cu o jumătate de deceniu mai avansat ca bătrâna Europă, cinematografele de acolo au început de pe acum să introducă aceste noui ecrane numite de pu-

(Urmează în pagina 135)

1264-2/44
MAUR&C

Deocamdată filmele se fac tot pentru pânză, și aci vedem o scenă de studio: regisorul Ernst Lubitsch discută cu interpreta sa Jeanette Macdonald o scenă dintr'un film pe care-l însceneează.

Concursul internaţional de ski din Predeal

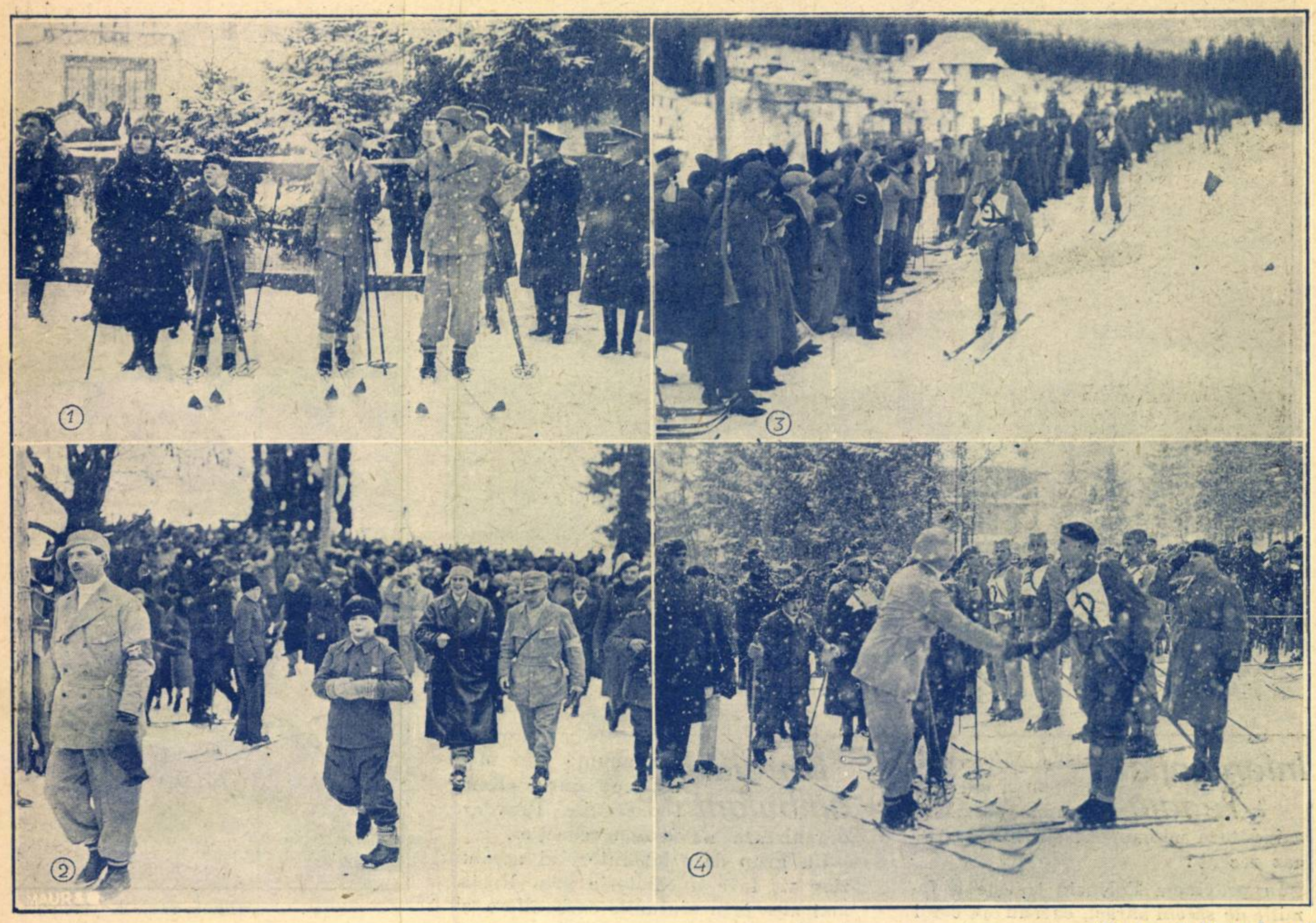

(Photo „Oglinda Lumii").

La 25 Ianuarie a avut loc la Predeal concursul internaţional de ski între echipe militare din Austria, Cehoslovacia, Jugoslavia şi România. Fotografiile noastre reprezintă: 1. M. S. Regele Carol, M. S. Regina Maria, Marele Voevod Mihai şi A. S. R. Principesa Ileana asistă la plecarea patrulelor concurente. — 2. M. S. Regele, Marele Voevod Mihai şi A. S. R. Principesa Ileana după terminarea concursului. — 3. Echipa Jugoslaviei la sosire (ultima). — 4. M. S. Regele Carol felicită echipa cehoslovacă, eşită cea dintâi.

Cinematograful fără pânză

(*Continuare din pagina 134*)

blic *„noua oglindă a lumii"* şi cu drept cuvânt.

AVANTAJELE ECRANELOR CURBE

După dările de seamă publicate de revistele ştiinţifice americane *„Popular Mechanics"* şi *„The Knowledge"* s'a ajuns la următoarele rezultate:

1) Imaginile proectate pe ecranele glyfografe dau senzaţia adevărată de *trei dimensiuni,* fără distorsiune aparentă.

2) Imaginile sunt clare în toate punctele lor, şi strălucirea e uniformă.

3) Nu mai există diformare, ca la ecranele plane (pânza) pentru spectatorul din primele bănci, nici pentru locurile laterale.

MAREY ŞI PECH

Glyfocinematografia va revoluţiona arta cinematografică.

E curios că o invenţie atât de importantă a fost făcută de un medic şi nu de un inginer.

De altfel şi creatorul cinematografiei a fost tot un medic, celebrul fiziologist Marey.

Atât *Marey* cât şi *Pech* nu au făcut decât cercetări pur fiziologice, şi fără să vrea au dat lumii nişte invenţiuni într'adevăr diabolice.

Un om mort acum 50 de ani, dacă ar învia printr'o minunte oarecare şi ar intra în cea mai neînsemnată sală de cinematograf a unui orăşel de provincie, unde ar vedea rulând filmul cel mai banal, n'ar şti în primele momente dacă e vis sau realitate.

Glyfografia va fi un miracol şi mai mare, de oarece ecranele curbe dau aidoma oglinda lumii, ba în viitor se vor întrebuinţa ecrane invizibile de public, şi imaginea va apare *în aer,* realizându-se astfel *cinematograful fără pânză.*

Fie ca noua invenţie să fie mai norocoasă, întrebuinţându-se numai pentru popularizarea artei, literaturei, ştiinţei şi a evenimentelor mari, în deosebire de vechea cinematografie mercantilizată după gusturile inferioare ale vulgului!

ING. L. F.

Studiul câinelui

Institutul zoologic al Universităţii din Berlin a întemeiat de curând o societate pentru studiul câinelui. Ea îşi propune să urmărească, pe baze ştiinţifice, cercetări care nu au avut până acum decât un caracter empiric.

Ţinta ei va fi şi de natură practică, se contează că rezultatul acestor cercetări va permite să se sporească serviciile făcute de câini până în prezent.

Mai multe instituţii au luat parte la întemeerea acestei societăţi, printre cari Institutul fiziologic al Universităţii din Berlin, şcoala de agricultură, şcoala veterinară şi Societatea căilor ferate germane.

Chibritul etern

Chimistul dr. Ferdinand Ringer a inventat „chibritul etern". Acest chibrit, care seamănă leit cu cele actuale, poate fi aprins şi stins de 600 de ori. E, desigur, o invenţie epocală.

Cel mai mare avion din lume

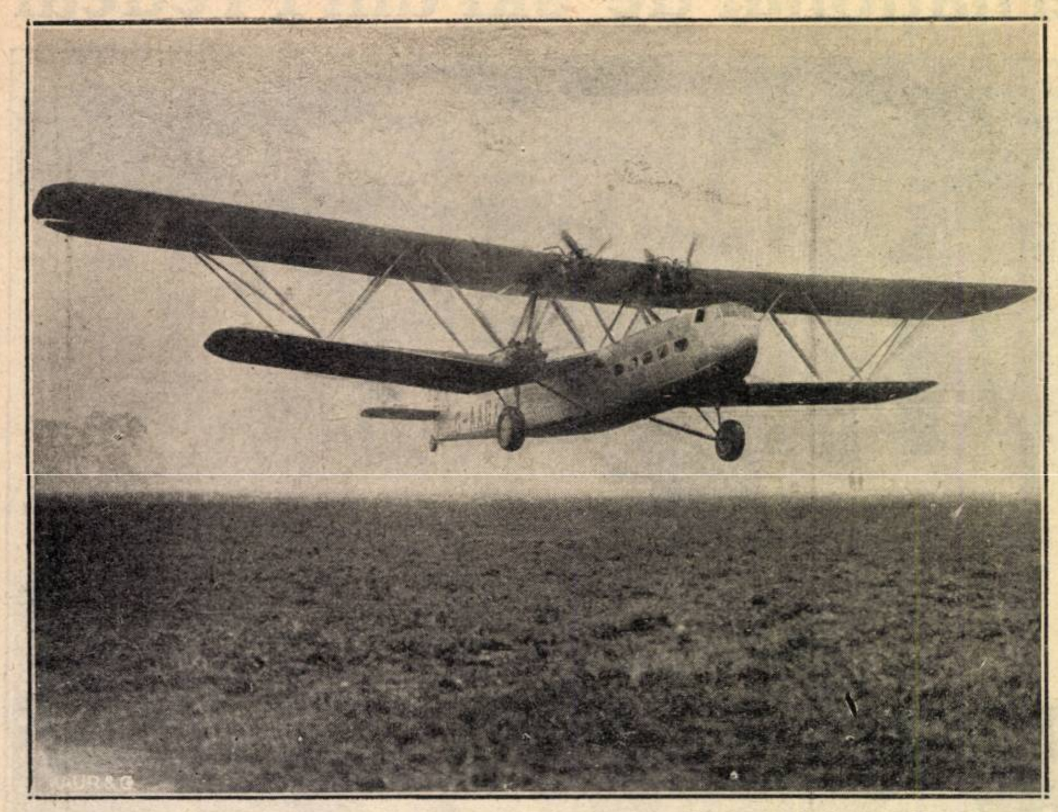

(Photo-exclusivitate Keystone)

„Hannibal" este botezat uriaşul aeroplan englez, care e considerat cel mai mare din lume şi şi-a făcut zilele trecute, cu succes, primul sbor. El va servi pentru transportul de pasageri

Intervenţie regală

Regele Alfons XII al Spaniei nu scapă nicio ocazie de a îndatora pe oamenii săraci. Iată un caz recent:

In provincia Polencia trăeşte o familie de săteni săraci, cari au opt copii Unul din aceştia e surd şi mut. Părinţii săi doreau de mult să fie primit la şcoala surdo-muţilor din Madrid, ca să înveţe a citi, precum şi limbagiul desmoşteniţilor de felul său. Dar toate demersurile lor au dat greş.

Zilele trecute, mama copilului, Pietra Izquierdo, hotărî să scrie direct regelui, cerându-i să intervie ca băiatul ei să intre în numita şcoală. De curând, nefericiţii oameni primiră o scrisoare a lui Alfons XII, care îi înştiinţă că dorinţa lor a fost îndeplinită.

Un ziar ambulant

Se anunţă din Moscova că ziarul «Komsomolskaia Pravda», organizează un «vagon-redacţie».

Un grup de colaboratori ai acestui ziar va face o călătorie prin Rusia, mai ales prin regiunile carbonifere, şi la fiecare popas important, vor publica un ziar local care va denunţa în primul rând abuzurile, actele de sabotaj, etc., ce vor fi constatat.

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"

de *MAURICE LEBLANC*:

Confidenţele lui Arsène Lupin

Triunghiul de aur

Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Gânduri

Nu faci nimănuia un serviciu, lăsându-l să creadă că se poate bizui la infinit pe tine.

Panait Istrati

*

Numai mediocritatea nu este expusă invidiei.

Boccaccio

O sirenă a zăpezii

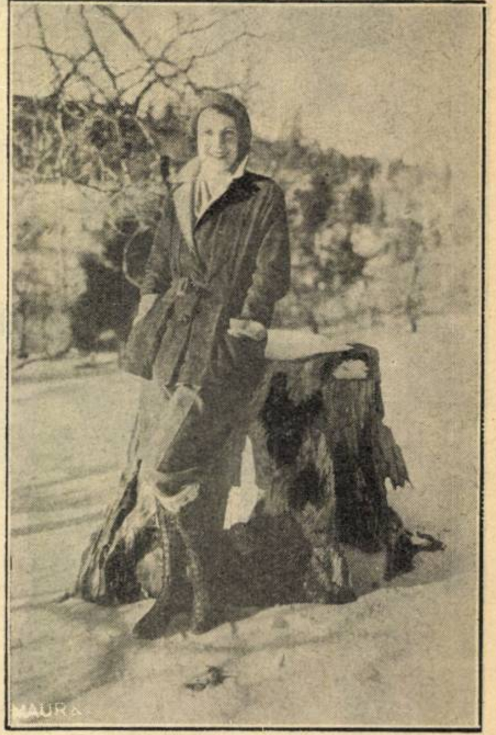

(Photo-excl. Keystone)

Iată un costum de iarnă, care păstrează purtătoarei sale tot farmecul feminin, făcând'o să pară o adevărată Sirenă a zăpezilor...

Recordul a două aviatoare

Două aviatoare, Bobbie Trout (dreapta) şi Edna May Cooper, au încercat în California să bată recordul de durată pentru doamne, care era de 46 ore. Ele au atins durata de 100 de ore.

Inalţi oaspeţi japonezi în ţară

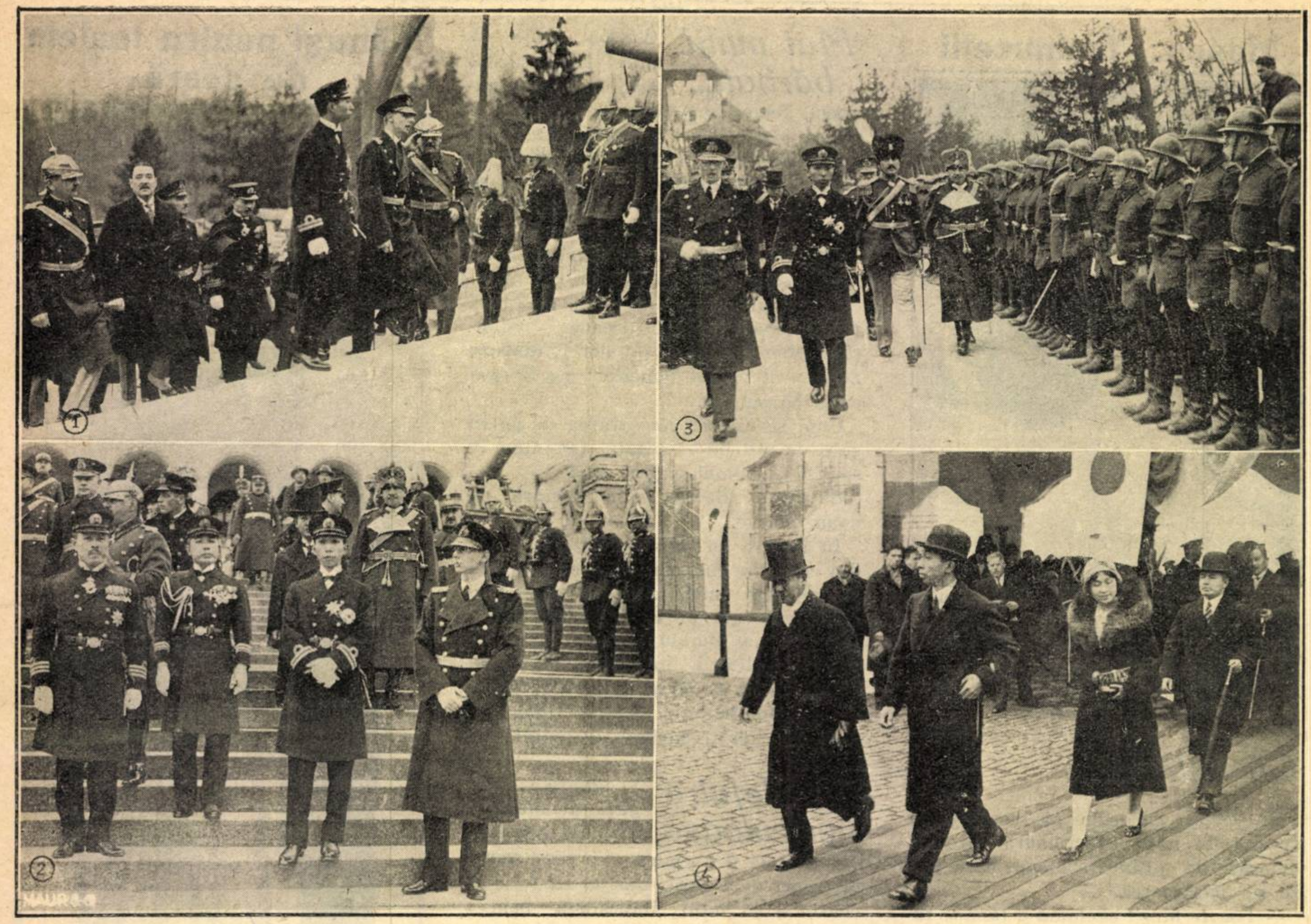

(Photo „Oglinda Lumii").

1. Prinţul japonez Takamatsu şi prinţul Nicolae al României la mormântul soldatului necunoscut din Parcul Carol din Bucureşti. — 2. Prinţul japonez (în mijloc) cu prinţul Nicolae vizitând Muzeul Militar. — 3. Prinţul Takamatsu, în uniformă de marină, şi prinţul Nicolae trec în revistă trupele. — 4. Prinţul japonez cu prinţesa Kikuko, soţia sa, şi însărcinatul de afaceri al Japoniei în Bucureşti în portul Ramadan.

Sărmanul Zaro Aga

Zaro Aga, cel mai bătrân om din lume, actualmente la New-York, a fost înştiinţat că soţia sa l'a denunţat autorităţilor turceşti pentru faptul că n'a primit niciun ban de la soţul ei de când acesta a părăsit-o spre a-şi exploata bătrâneţele în Statele Unite.

Moşneagul s'a arătat indignat de acest procedeu şi a declarat că înainte de a pleca de acasă, înmânase soţiei sale o sumă de 1000 piaştri, şi că suma aceasta, deşi nu e o avere, era cel puţin suficientă spre a-i da putinţa de a trăi timp de doi ani.

Zaro Aga mai afirmă că numai avere n'a făcut în America.

Discursul din văzduh

Se anunţă din Praga: D. Hans Hadrlik, de 30 ani, sări, într'un acces de demenţă, dintr'o fereastră a locuinţei sale din etajul al doilea. In cădere, se agăţă de o mare literă de metal a unei reclame depe faţada casei, şi rămase atârnat de ea.

In poziţia aceasta ciudată el ţinu mulţimei, care se adunase repede, un lung discurs, în care asigură că toţi oamenii sunt actori şi că trebuie prin urmare să-şi joace şi el rolul.

Fură chemaţi pompierii spre a salva pe orator. Acesta respinse însă orice încercare şi pompierii fură siliţi să-l lege de mâini şi de picioare.

Moartea Pavlovei

(Photo-exclusivitate Keystone)

Marea dansatoare Anna Pavlova a încetat din viaţă, în urma unei pleurezii, la Haga. Mai sus vedem ultima ei fotografie, luată în parcul vilei ei din Humpstead (Londra), unde locuia aproape tot anul.

Bacalaureatul lui Zola

La vârsta de optsprezece ani Zola vru să fie admis în Şcoala centrală, spre a deveni inginer. La 3 August 1859 se prezintă la bacalaureatul în ştiinţe.

Proba «scrisă» fu foarte bună. Dar dete greş la oral, fiindcă nu ştiuse anii domniei lui Carol Magnu şi dăduse un răspuns mediocru, în literatură, asupra lui La Fontaine. Profesorii de ştiinţe pledară în zadar cauza candidatului pe lângă colegii lor dela litere, cari rămaseră nemiloşi.

Amintirile acestea le povesteşte acum d-na Denise Le Blond-Zola, fiica marelui romancier.

ERNST GLAESER

Contingent

'924

Se găseşte de vânzare la toate librăriile şi la Editura «EMINESCU», Bucureşti I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

PAGINA FEMEII

Masca... frumuseții

(Photo-exclusivitate Keystone).

Hidoasa mască neagră de mai sus — pe deasupra și încălzită prin curent electric — se aplică pe fața cucoanelor cari vor să se facă frumoase, într'un salon de înfrumusețare din Berlin.

Cu mitraliera

Se vorbea de crime pasionale și în special de mica funcționară care își omorâse de curând prietenul care voise s'o părăsească.

— Foarte bine! exclamă o tânără femee. Dacă ar face așa toate femeile, bărbații s'ar răsgândi înainte de a ne părăsi cu ușurință. Un glonte de revolver poate face minuni.

— Da, zise prietena ei Mary cu malițiozitate, decât că ție nu ți-ar ajunge un revolver, ci ți-ar trebui o mitralieră!

Frumoasa actriță mexicană

(Photo-exclusivitate Keystone).

Noi nu le cunoaștem, dar actrițele mexicane sunt adevărate tipuri de frumusețe, ca bunăoară d-ra Mona Rico, pe care o vedeți mai sus, și care e acum și vedetă de cinema într'un film în care joacă rolul unei cadâne.

Mai mulți bărbați...

Anglia trece de mult timp drept țara, în care numărul femeilor întrece cu mult pe acel al bărbaților. Ultimele statistici arată însă că, din punctul acesta de vedere, lucrurile sunt pe cale de a se schimba: cele «două milioane de femei mai mult», despre care se vorbea după război, au fost reduse azi la un milion și șease sute de mii.

In modul acesta se poate spera că peste două sau trei decade — admițând bine înțeles că nu vor fi răsboae noui — numărul femeilor va fi egal cu al bărbaților.

Cum se explică micșorarea de patru sute de mii de «unități» feminine în spațiul a numai câțiva ani?

Savantul Bowley din Londra dă două motive.

In fiecare an se salvează un număr din ce în ce mai mare de copii și deci și de băeți mici. Aceștia din urmă fiind mai ușor de crescut decât fetițele, nu mai umplu ca altă dată listele mortalității infantile. Și, în al doilea rând, se emigrează mai puțin din Marea Britanie, așa că rămân în țară mai mulți bărbați ca înainte.

Șlefuire periculoasă

O tânără și drăguță artistă pariziană avea în serviciul ei o slujnică stângace, venită direct dela țară. Găsind că fata aceasta e cu totul imposibilă pentru serviciul ei, artista vru întâi să se scape de ea. Dar temându-se că va da de o servitoare și mai proastă, decise să păstreze pe țărăncuța neroadă, dar se puse s'o... șlefuiască.

Și reuși cu multă ușurință...

Decât că jupâneasa deveni atât de șlefuită, încât un drăguț june prim, care era prietenul artistei, se urca direct la mansardă când pleca dela iubita sa.

Dar acum nu se mai urcă și nici nu se mai duce la actriță.

Slujnicuța a părăsit serviciul și locuește împreună cu junele prim.

Gestul unei fetițe

O fetiță, care se afla într'o Joi în salonul mamei ei, când aceasta avea în vizită pe o prietenă, fu uimită de următoarele cuvinte rostite de mama ei:

— Cu noi, dragă, e foarte simplu: nu mai avem un ban.

După câteva zile, fetița asistă la o cununie și fu poftită să facă cheta. Un drăguț băețaș îi întinse mâna. Tânăra pereche avu un mare succes, și piesele aurite căzură numeroase în punga fetiței.

Când se umplu punga, fetița nu urmă, ca celelalte perechi, pe ușier, la sacristie. Despărțindu-se brusc de micul ei cavaler, ea se repezi printre scaune și, ajunsă lângă mama ei, îi puse punga plină pe genunchi.

— Ține, mămico. Acum vom avea bani.

Ne putem închipui confuzia «mămichii».

Mănuși pentru toaleta de seară

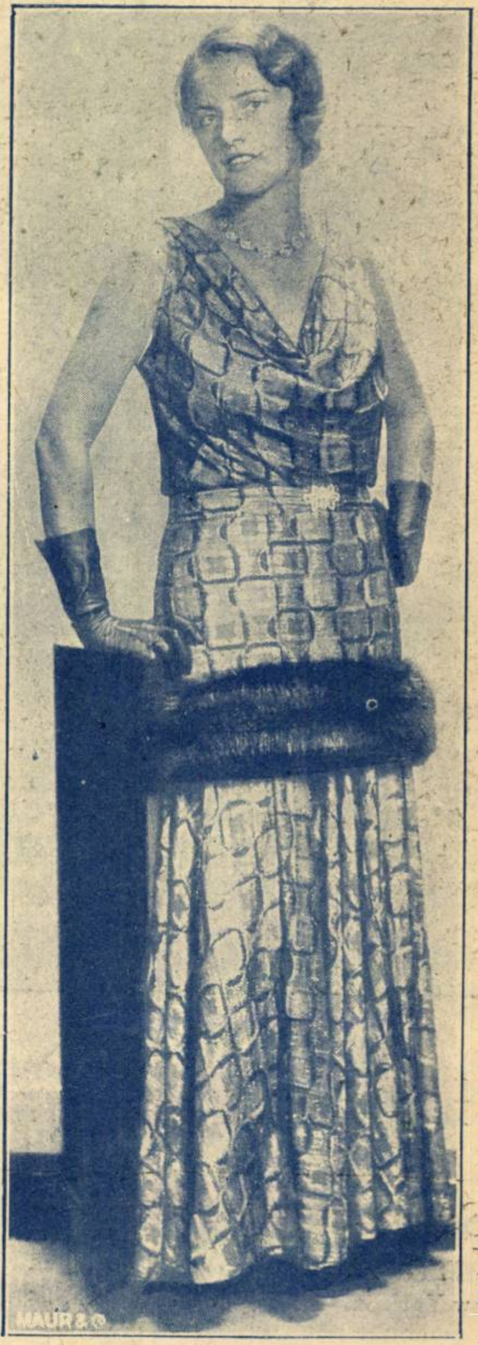

(Photo-exclusivitate Keystone)

O toaletă de fir și brocat, având la terminarea corsajului o bandă lată de blană. Mănuși din piele aurie completează foarte distins acest model de seară.

Femeile în industrie

Ziarul «Sunday Express» atrage atenția asupra proporției în care femeile gonesc pe bărbați din industrie.

«Sunt acum — scrie acest ziar —, în Englitera, mai multe femei la lucru decât s'a înregistrat vreodată în istoria acestei țări. In întreprinderile asigurate contra șomajului sunt 3.474.170 femei.

Acum sunt cu un milion și jumătate mai multe femei decât acum zece ani, cari își câștigă existența în concurență cu bărbații. Zeci de mii de femei se duc la lucru înainte și după ce se mărită, spre a avea dreptul de a dobândi ajutor în caz de șomaj.

La sfârșitul lunei Octombrie se aflau pe lista șomerilor 60.500 femei. Multe din ele încasează ajutorul, indiferent în ce situație materială se află soții și familiile lor».

Harold Lloyd despre filmele sale

Râsul se dovedește a fi din ce în ce mai mult de origină intelectuală și nu pur fizică, ca în vremurile când se obținea ilaritate prin aruncarea de tarte cu frișcă sau prin urmăriri desmetice. Spectatorului de azi îi place să râdă de o ingenioasă idee comică; îi place să vadă avatare amuzante întâmplându-se unor ființe normale cum e el-însuși, mai ales dacă incidentele în chestiune sunt susceptibile de a i se întâmpla și lui. In ziua de azi trebuie să interesăm publicul și să-l facem să gândească; căci spectatorului contimporan îi place să urmărească ideile cari călăuzesc faptele actorului.

Cine sub-estimează inteligența publicului, comite o gravă eroare. Dacă lucrurile pe cari le facem în film sunt un reflex al realității, spectatorii ne vor sesiza fără nicio dificultate. Dacă nu ne înțeleg, greșeala e în propria noastră inteligență și nu în a lor.

Studiând publicul — astfel cum colaboratorii mei și cu mine o facem de ani de zile —, am verificat necesitatea unor anumite elemente de succes.

Așa de pildă este absolut necesar ca personajul interpretat de mine să fie simpatic spectatorului. Dacă spectatorul râde de cineva pe care nu-l iubește, aceasta nu e o plăcere, ci doar un soi de mică răsbunare; și atunci nu mai este o comedie, ci o cruzime.

De aceea eu unul mă străduiesc totdeauna să câștig simpatia și interesul publicului.

Incă ceva: spectatorilor le place să fie surprinși. Dar este un punct important, care nu se cade să fie scăpat din vedere. Dacă faceți în așa fel ca publicul să aștepte ceva, dați-i totdeauna ceeace așteaptă. Dar nu faceți niciodată să se nască o espectativă, după care să nu urmeze nimic. Spectatorii vor avea atunci impresia că au fost păcăliți, și vor fi desiluzionați.

Preferabil este firește totdeauna să dai publicului mai mult decât s'a așteptat. Eu unul mă silesc să ajung la aceasta, dând spectatorului impresia că voi nimeri într'o încurcătură oarecare. Apoi, în vreme ce el a și început să mă simpatizeze la gândul înfrângerei ce mă așteaptă, eu mă aranjez în așa fel, ca să ies din bocluc în cel mai amuzant chip cu putință. Și cu asta îi dau publicului un îndoit motiv de râs.

*

Spre deosebire de ceilalți producători de filme, noi realizatorii de filme comice nu întrebuințăm niciun fel de manuscris, niciun scenariu definitiv, pregătit de mai înainte. Vreau să spun prin asta că începem pur și simplu cu o idee generală și că anecdota și incidentele din film le construim apoi pas cu pas, pe măsură ce realizăm filmul. Să luăm astfel, de-o pildă, filmul meu „Grandma's Boy".

De aproape doui ani mă purtam cu gândul să fac un film, care să aibă ca personaj principal pe un tânăr căruia îi merge anapoda tot ce întreprinde, pentru motivul că n'are încredere în sine; ajunge să creadă că nu e bun de nimic, ca să fie de mai înainte convins că cineva îl va întrece în cel mai scurt timp, fie în materie de afaceri, fie în amor. Dar pentru un motiv oarecare, începe într'o zi să creadă că un sprijin puternic și infailibil îi vine de undeva. In cazul în speță, este un biet mâner de umbrelă, căruia bietul om îi atribuie o putere magică. Convins de aceasta, nu se mai dă în lături de la nicio întreprindere, și isbutește acum de fiece dată...

HAROLD LLOYD

Așa cum este și *Așa cum apare pe ecran*

Aceasta fu ideea mea în linii mari; dar avui nevoie de două luni de reflecții și pregătiri, spre a combina înlănțuirea scenelor și a efectelor comice. Fiecare „gag", fiecare efect, fu combinat fragment cu fragment.

In genere stau ceasuri întregi cu colaboratorii mei la discuție pentru combinarea planului general și a detaliilor filmelor mele, dar fac și exerciții de gimnastică, uneori deosebit de dificile. Imi place temperamental exercițiul fizic, dar n'ași putea reuși să fac acrobațiile pe cari le dau la iveală în filme, dacă nu m'ași antrena serios și constant din punct de vedere corporal.

Vă rog să mă credeți că trebuie să ai spiritul sprinten și mușchii bine antrenați, ca să te poți agita pe traversele de fier ale unei clădiri în construcție, cum mi se întâmplă în unele filme. Se înțelege de la sine că sub mine se află totdeauna ceva care să atenueze sguduirea unei eventuale căderi de sus; dar e mai mult ca sigur că în cazul când ași cădea cu adevărat, m'ași alege cu o fractură undeva. Așa dar, nu trebuie să cad!

*

Va veni cândva poate ziua când elaborarea comediilor cinegrafice va putea fi adusă la un asemenea grad de perfecțiune, că vor putea fi confecționate cam așa cum se confecționează astăzi un costum. Dar ziua aceea pare azi încă foarte depărtată.

Idei cari par hazlii când sunt expuse, sunt cu mult mai puțin hazlii când au fost realizate. Ba chiar scene foarte amuzante în timpul filmării, sunt fade când apar pe ecran.

Dar aceasta nu e de mirat. Când ai lucrat cinci sau șase luni la elaborarea unui film, forțamente pierzi perspectiva justă. Proba infailibilă constă doar în prezentarea filmului înaintea a 1500 sau 2000 de oameni.

Fără să vrea, publicul ne oferă idei prețioase pentru filmele viitoare. In ce mă privește, datorez acestui public indicațiuni cari ne-au permis, colaboratorilor mei și mie, să ne perfecționăm concepția despre filmul comic.

Este mai ales un caz, între alte multe, pe care nu-l pot uita.

Acum opt ani, pe vremea când făceam filme comice în numai două acte, furăm cuprinși subit de ambiția de a produce și o comedie jumătate mai lungă decât cele de până atunci.

Filmul gata fu, după părerea colaboratorilor mei, unul din cele mai reu-

(Urmează în pag. 140)

şite. Aduserăm deci într'o seară cele trei acte la Glendale — un orăşel de lângă Los Angeles —, spre a da publicului obişnuit, dintr'o sală de cinema de acolo, o reprezentaţie improvizată.

Increderea ce-o avusesem în film, se risipi câteva minute după ce începurăm proiectarea lui. In locul unui râs general şi continuu, aşa cum ne aşteptasem, auzirăm deabia câteva hohote rare şi scurte, cari încetară foarte repede în timpul rulărei primei bobine.

Harold Lloyd într'una din scenele caracteristice ale filmelor sale: căţărat pe o macara, pe zidul unei case, deasupra oraşului clocotitor, sus de tot.

Un timp oarecare nu înţeleserăm nimic, căci simţeam că „gag"-uri cu adevărat comice abundau în acest prim act. Şi cu toate că râsul deveni mai pronunţat în timpul rulărei celorlalte acte, reprezentaţia întreagă ne dădu o mare decepţie.

Câtva timp ne simţirăm descurajaţi. A doua zi ţinurăm sfatul nostru obişnuit în studio. Filmul fu disecat, cercetat, examinat din toate punctele de vedere, fără ca vreunul din noi să poată totuşi descoperi unde se afla răul.

In cele din urmă ajunserăm la punctul care ni se păru că ar putea fi slăbiciunea filmului. Partea întâia, care constituia o largă expunere a elementelor acţiunii următoare, strica considerabil efectul celorlalte două acte. In tot cazul, noi ceştia din studio furăm de acord asupra acestei concluzii şi ne hotărârăm să tăiem din film această primă bobină, afară de vreo sută de metri, şi făcurăm o nouă încercare asupra publicului.

Rezultatul fu uimitor, chiar pentru nişte specialişti ca noi, căci ilaritatea fu de astă dată aproape neîntreruptă.

Rezolvasem marea problemă! Şi dacă în cazul acesta n'am fi „încercat doftoria pe câine", n'am fi înţeles niciodată decepţia care s'ar fi produs mai târziu, în timpul carierei comerciale a filmului nostru.

*

Altă experienţă curioasă am făcut cu ocazia unei reprezentaţii de încercare a filmului „Trăiască sportul!"

In scenele în care haina de seară a tânărului student — îmbrăcăminte anume confecţionată în acest scop — începe să se descoase, ne hotărâsem să nu lăsăm ca pantalonii să-i cadă complet. De două ori proiectarăm filmul în faţa publicului, fără ca scena să meargă mai departe; dar în ambele dăţi avurăm acelaş verdict: scenei îi lipsea ceva. Ii făcusem pe spectatori să aştepte ceva ce nu-i dădeam.

Rezultatul fu că trebuirăm să refacem scena şi s'o completăm, arătându-l pe eroul nostru fără pantaloni. Rezultatul? Episodul acesta al filmului nostru stârni unul din cele mai sgomotoase hohote de râs pe care isbutisem până atunci să-l provocăm pe ecran!

Este un lucru pe care aceste „previews" l'au demonstrat de nenumărate ori: nu trebuie să faci economie de foarfecă, dacă vrei să reuşeşti în realizarea unui film.

Examinând oricare listă de filme comice, puteţi fi siguri că veţi constata că acelea cari au fost mai gustate, sunt acelea cari n'au lăsat nimic inutil, singurele lor momente terne fiind acelea cari pregăteau pe spectatori la „gag"-urile sau situaţiile cari aveau să urmeze, şi cari datorită acestui fapt interesau şi ele, deoarece ajutau la coheziunea şi comprehensiunea scenariului.

*

Eu unul fac actualmente un singur mare film pe an. Filmul acesta poate fi proectat într'o oră şi jumătate. Totuşi, cea mai mare parte a anului eu mi-o consacru exclusiv elaborării acestui unic film. Mai târziu voi încerca să produc filme mai lungi, — dar acestea nu vor mai fi filme exclusiv comice.

Căci este un lucru ciudat în legătură cu actorul comic: publicul nu poate suporta o lungă tensiune de aceeaşi natură. Trebuie să-i dai, paralel, un pic de patetism şi de „seriozitate".

Spectatorului îi place să vadă fiinţe omeneşti autentice, cari trec prin acelaş fel de încercări şi experienţe cari *ar putea* să i se întâmple şi lui în viaţa reală, dar cari se produc de fapt rareori şi cari în tot cazul nu s'ar putea niciodată produce cu atâta repeziciune şi intensitate. Cu alte cuvinte: publicul doreşte ceva uzual, asezonat însă cu ceva neuzual.

Şi asta trebuie să-i dăm, noi actorii de comedii, dacă vrem să isbutim şi să-i fim pe plac.

Harold Lloyd

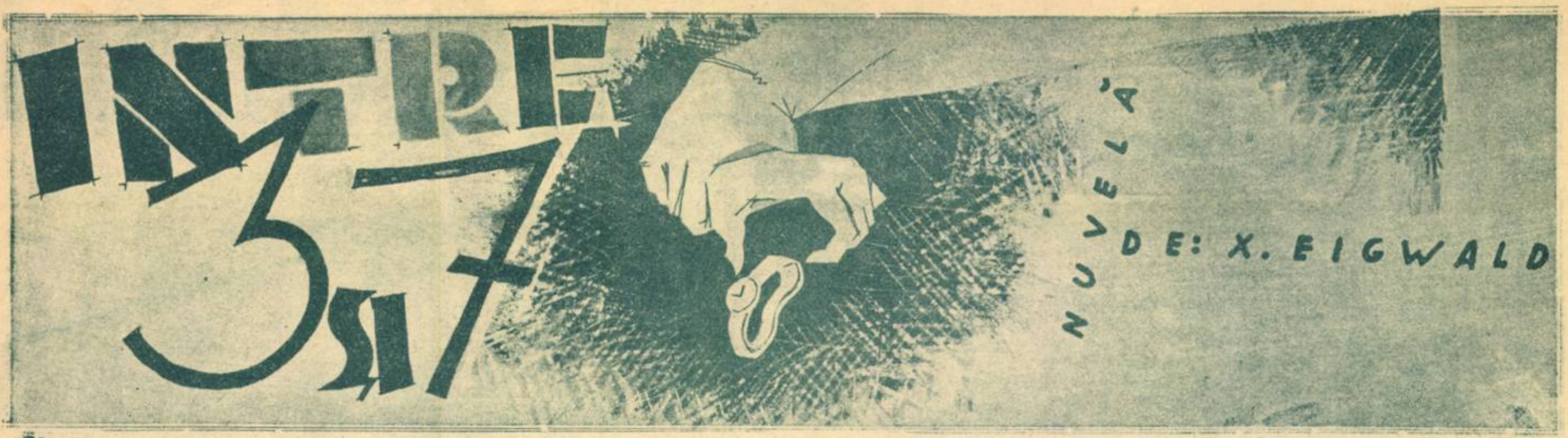

INTRE 3 ȘI 7

NUVELĂ DE: X. EIGWALD

3)

Deodată buzele lui Bohati depuseră un sărut arzător pe mâna ei. Ea se cutremură. Atunci el o atrase spre dânsul și o sărută.

— Nu... nu... lasă-mă te rog!

El se reculese. Ea își netezi părul depe frunte și își puse pălăria la loc. Apoi Bohati se ridică, cu genunchii tremurând, împleticindu-se puțin. Se duseră amândoi la mașină și, fără a schimba vreun cuvânt, Bohati o conduse pe Cécile înapoi acasă.

In fața hotelului, el se rugă:

— Numai o clipă încă... mai dăruește-mi două secunde... trebue să-ți mulțumesc!

— Vino în camera mea.

Când deschise ușa, o întâmpină mirosul delicat al parfumului ei.

Cécile împreună perdelele de mătase, și odaia fu cufundată într'un amurg portocaliu. Iși pudră fața, depe care el sărutase toată pudra, și zâmbi: «Sburdalnicul!»... Și auzi imediat pasul său grăbit, o ușoară bătae în ușă.

— Da!

El intră. Rămase un moment nemișcat, apoi se aplecă, îi sărută amândouă mâinile și o trase spre divan. Pe jumătate ghemuit, pe jumătate îngenunchiat, el își puse capul în poala ei și îi împreună cu brațele pulpele și șoldurile.

Ea simți căldura lui și îi mângâiă părul. Era copleșită de tandrețã, de un simțimânt de fericire, de siguranță.

El ridică atunci capul și îi zise râzând:

— Fetiță dulce!...

Apoi o luă în brațe și o sărută mult, mult...

*

Sirena dela debarcader urlă.

— Doamne! S'a și făcut ora șease! Du-te acum, iubitule! La șapte am întâlnire cu d-na de Stuven, ca să ne ducem la concert.

— Dacă nu se poate altfel, regina mea...

Cu câteva minute înainte de ora 7, Cécile trecu prin hallul hotelului, mai strălucitoare, mai ușoară ca oricând. Purta o toaletă neagră de dantele, prin care răsărea pielea ei de culoarea fildeșului.

Işi aruncă privirea de jur împrejur, dar d-na de Stuven nu sosise încă.

— Doamnă, puteți să-mi acordați un moment?

Directorul hotelului o rugă cu glas discret să-l urmeze în birou. Cécile nu știa despre ce este vorba, dar mutra serioasă a omului o îndemnă să se ducă după dânsul fără a pune întrebări.

— Vă rog, doamnă...

Se deschise o ușă și tânăra femee se află în fața a doi domni necunoscuți și... Doamne!... la fereastră era Bohati. Privirea ei sbură spre dânsul, dar el părea că nu vrea s'o cunoască.

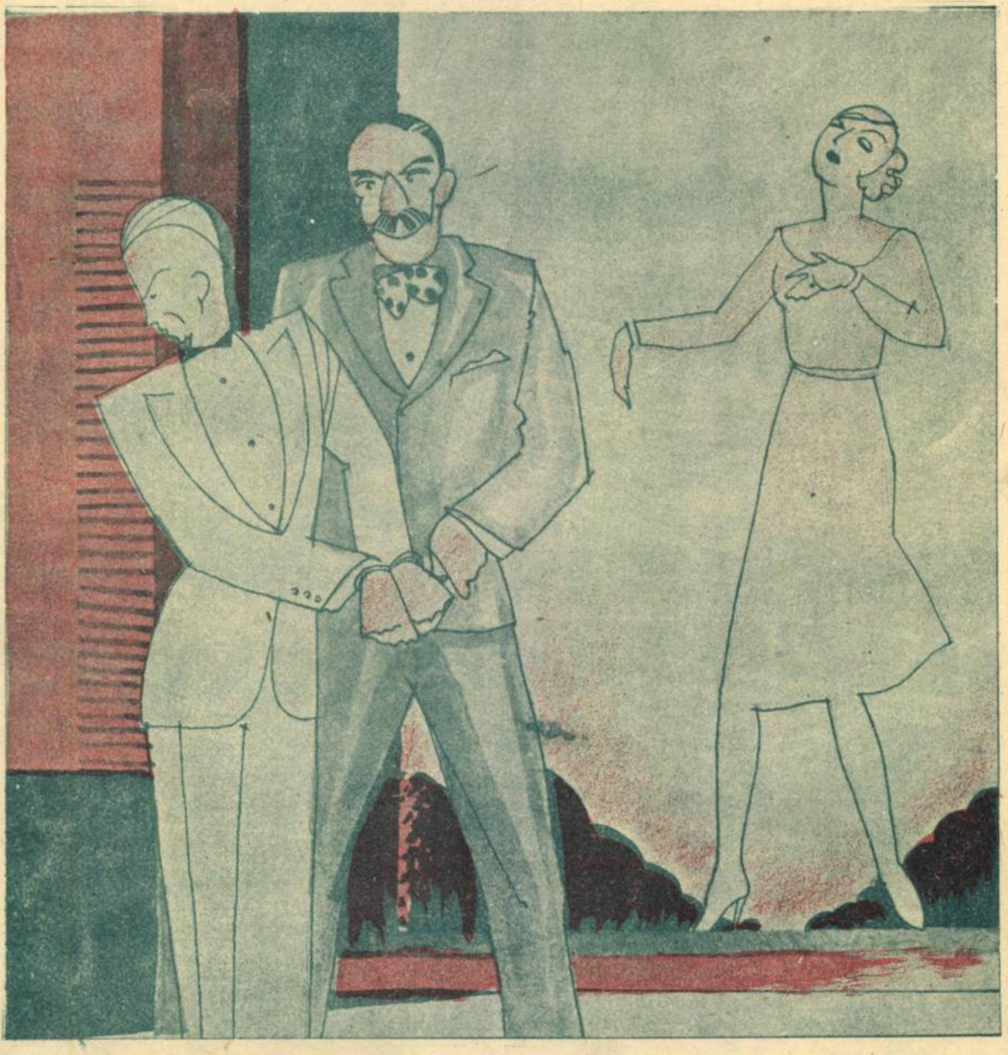

Surprinsă și nedumerită, Cécile auzi pe director întrebând:

— Acesta e ceasornicul dv., d-nă?

Și îi arătă o brățară-ceasornic de aur cu briliante.

— Da.

«..Dar cum se face», se gândi ea, «că omul îmi arată aci ceasornicul meu?... Ce o fi însemnând toate acestea?... Dar el?...»

Privirile ei rătăceau aiurite și zăpăcite printre bărbații de față. I se părea că toate se învârtesc în jurul ei. Ce voiau dela dânsa?

— Vă rog, d-nă, să constatați dacă nu vă mai lipsesc cumva și alte obiecte de preț, dar mai ales bani, zise directorul.

Cécile nu observase nicio lipsă, nici de ceasornic nu știuse nimic și nu-și putea explica cum se afla acum aci. Când auzi cuvântul «bani», tresări involuntar și simți o amețeală în creer.

Se așeză și își deschise mecanicește poșeta. Era goală. Nu mai era înăuntru decât batista mototolită, pudriera și câteva fleacuri de toaletă, dar nicio bancnotă!

Cécile continuă să se uite nedumerită la domnii de față.. Cum!... ce fel?... ce s'a întâmplat?

Unul din cei doi domni făcu o plecăciune:

— Holzer, detectiv particular. Am reușit să punem mâna pe acest domn

(Urmează în pag. 147)

FEMEI F

RUMOASE sunt peste tot

Viteza şi elanul iernii...

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin şi Keystone)

Superbe sunt aspectele de viteză şi elan, pe cari le dă iarna. Iată aci două admirabile instantanee: sus, un moment din pasionanta cursă cu patine pe ghiaţă, care a avut loc de curând, între concurenţi din Statele Americei de nord, la Newburgh; jos, un salt comun făcut de nişte înotători din San Francisco, pe plaja acoperită de zăpadă.

Oameni distraţi

Oamenii distraţi au fost creiaţi pentru amuzamentul lumei.

In epoca Imperiului al doilea din Franţa s'a petrecut mult pe contul savantului naturalist care, ţinând în mână ceasornicul său şi o piatră ridicată de jos, a pus piatra în buzunarul vestei sale şi şi-a aruncat ceasornicul în Sena.

Mai târziu, un domn a uitat titluri de 10.000 franci în trenul Metropolitan din Paris, iar o doamnă şi-a lăsat şiragul de perle într'un taxi.

Culmea, o adevărată culme a distracţiei, a atins-o însă un medic din Manchester. Un funcţionar municipal fu tratat în spitalul Radium din acest mare oraş englezesc, făcându-i-se o operaţie în nas. Insănătoşit, părăsi spitalul.

După puţin timp se produce o revoluţie în toată instituţia: acul de radium, care costa 825.000 lei, dispăruse. Operatorul îşi reaminti deodată că-l uitase în nasul pacientului. Acesta fu căutat, găsit, adus din nou la spital, şi aci i se scoase acul din nas.

Şi cei 825.000 de lei fură salvaţi!

Noapte albă

Dece se numeşte «noapte albă» o noapte fără somn?

In evul mediu, viitorul cavaler trebuia să petreacă în rugăciuni noaptea care preceda ceremonia investiţiunii sale. Pentru scopul acesta era dus la o biserică, unde, îmbrăcat într'un lung vestmânt alb, veghea lângă armura pe care avea s'o pue a doua zi.

Noaptea aceasta, denumită «veghea armelor», se numea şi «noaptea albă», ca aluzie la vestmântul alb cu care era îmbrăcat candidatul la demnitatea de cavaler. De aci expresia de **noapte albă** pentru o noapte fără somn.

Cele şapte ipostaze ale lui Maurice Chevalier

Paramount Pictures

Notițe științifice

Există vulcani în România?...

Ce sunt vulcanii?

Vulcanii nu sunt *munți*, cum se crede greșit.

E drept, există munți vulcanici. *Vezuviul* are 1500 m. înălțime, *Etna* e de 3000 m., iar *Fuji Yama* (Japonia) e și mai înalt.

Totuși sunt și vulcani în plină câmpie, ba există și vulcani în fundul oceanelor.

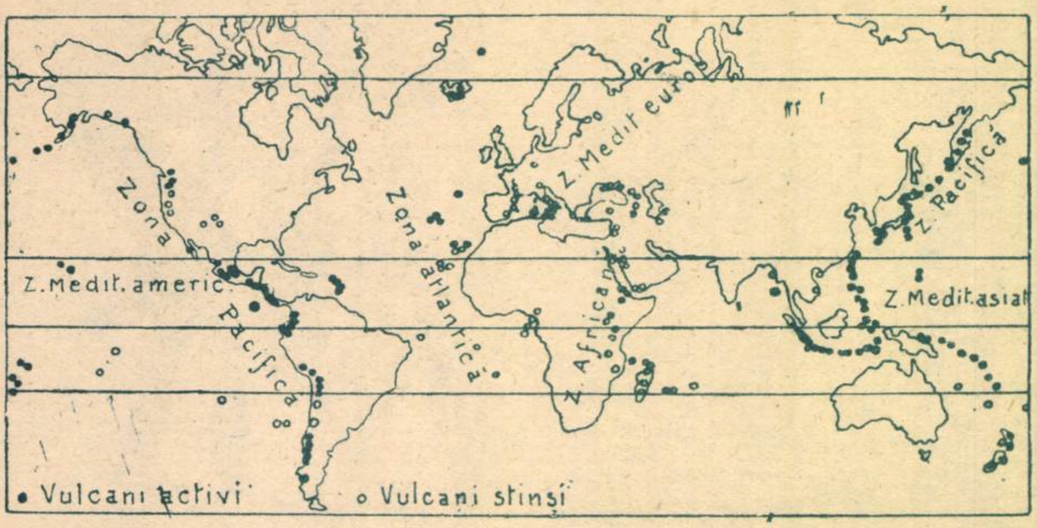

Harta răspândirii vulcanelor
(După „Geografia Fizică" a d-lui prof. N. Gheorghiu).

Flamarion, Meunier, Suess și alți autori au scris cărți întregi despre aceste guri de foc ale pământului.

Trăsătura caracteristică a vulcanilor sunt *erupțiile*.

O erupție consistă din asvârlirea, printr'o deschizătură a solului, de materii solide, lichide sau gazoase.

Conform definiției, avem și noi vulcani gazoși la MORENI și la SCAENI.

In județul Buzău există un vulcan care aruncă gaze, pământ, cenușe și noroi, dar nu e încă primejdios.

Majoritatea vulcanilor aruncă pe gura lor, numită *crater*, foc, pietre și lavă topită.

Uneori erupțiile sunt însoțite de cutremure și prăbușiri de terenuri.

Cutremurele de pământ și erupțiile vulcanice sunt cele mai mari cataclisme ale Naturei. Ambele sunt produse de *pirosferă* (miezul de foc al Pământului), care se contractă mereu, trăgând după ea pojghița solidă de numai 60 km. grosime, pe care sunt așezate continentele și oceanele.

F.

Bombardarea Oceanului Inghețat

Omul a putut învinge toate elementele naturei, numai vremea n'o stăpânește. Dictonul cronicarului: „Nu sunt vremurile sub cârma omului, ci bietul om sub cârma vremurilor" va fi modificat într'un viitor apropiat în urma propunerii făcută de cunoscutul oceanolog *Herbert Browne*.

Browne cunoaște cu deamănuntul oceanele și curenții lor. El a observat că doi curenți de apă născuți aproape unul de altul, pot curge în direcții contrare din cauza unui obstacol, ceeace se întâmplă și cu râurile continentelor.

Bunăoară la noi Oltul și Mureșul izvorăsc din acelaș munte, la o apropiere de câtiva km. unul de altul. Și în timp ce Oltul se îndreaptă spre vechiul regat și taie Carpații, Mureșul își croiește alt drum, spre Ungaria, vărsându-se în Tisa.

Pe ocean curg fluvii de apă fierbinte și rece, de cursul cărora depinde vremea.

Or, formarea barierelor de ghiață în oceanele Arctic și Antarctic e foarte capricioasă, variând dela un an la altul.

Browne propune să se spargă cu lovituri de tun, la perioade determinate, barierele de ghiață ale oceanelor polare.

In acest caz omul va putea regulariza vremea după voia lui, îndreptând curenții fierbinți sau reci, după cum vor găsi meteorologii specialiști de cuviință.

Societatea Națiunilor a fost sesizată de Browne. Ilustrul savant englez cere o colaborare internațională, care va costa câteva miliarde de lei pe an, în tot cazul mai puțin decât cheltuiala unui cuirasat, cum ne asigură acest Neptun modern.

O expediție în Oceanul Inghețat pentru studiul Gulf Stream-ului

Schimbarea climei a provocat în Februarie 1929 o iarnă polară în toată Europa.

In România gerul atinsese —43 *grade* Celsius (Bucovina), dar în Suedia și Finlanda a fost o iarnă cumplită, cum nu s'a mai cunoscut vre-o dată, gerul ajungând la —55 grade Celsius.

Schimbarea climei a determinat guvernul suedez să trimită o expediție științifică în Oceanul Atlantic și în Oceanul Inghețat, pentru a studia perturbațiile Gulf-stream-ului și influența lor asupra Europei. Multe din enigmele meteorologiei vor fi rezolvate în urma acestei expedițiuni, care nădăjduiește să poată găsi relațiunile ce există între curenții de apă și curenții de aer. Aceste relațiuni odată cunoscute, se va putea stabili prin calcul evoluția vremii.

Gulf Stream-ul se dirijează spre Polul Nord

O ramură a Gulf Stream-ului se dirijează din nefericire spre Polul Nord, curgând pe Oceanul Inghețat până la insula „Novoie Zemlia" de la nordul Siberiei. Această derivație e nefavorabilă Europei.

Expediția suedeză, condusă de savantul fizician și meteorolog *J. W. Sandstrom* a plecat în luna Mai 1929 în oceanul Inghețat.

Cât mănâncă o balenă?

Exact porția unui regiment întreg de soldați

Intr'un număr viitor vom publica la *„Pagina problemelor"* tema de a se găsi prin calcul câte kilograme de alimente poate înghiți o balenă într'o secundă, câte tone mănâncă la dejun și la prânz, în fine câte trenuri și câte locomotive ar trebui să furnizeze hrana unui astfel de mamifer timp de 1 an.

Deocamdată dăm următoarele date preliminarii.

Gura unei balene are 6 metri lungime și 4 metri lățime, deci ar încăpea în ea patru automobile.

La o singură masă înghite 800 de pești mari, spre a se sătura, sau circa 24.000 pești mici (sardele).

Cu aceiași cantitate de pește s'ar putea sătura un regiment de soldați, având 12 companii a câte 120 oameni fiecare.

Masa unei balene ar costa 50.000—200.000 lei pe zi, după calitatea hranei, dacă am aduce bunăoară una în Cișmigiu, bineînțeles în cazul când am adânci lacul cu 10 metri, în loc de jumătate cât are în prezent și am săpa canalul București-Dunăre pentru a o aduce.

*

In numărul viitor vom publica «Pagina Problemelor».

O interesantă tablă de şah

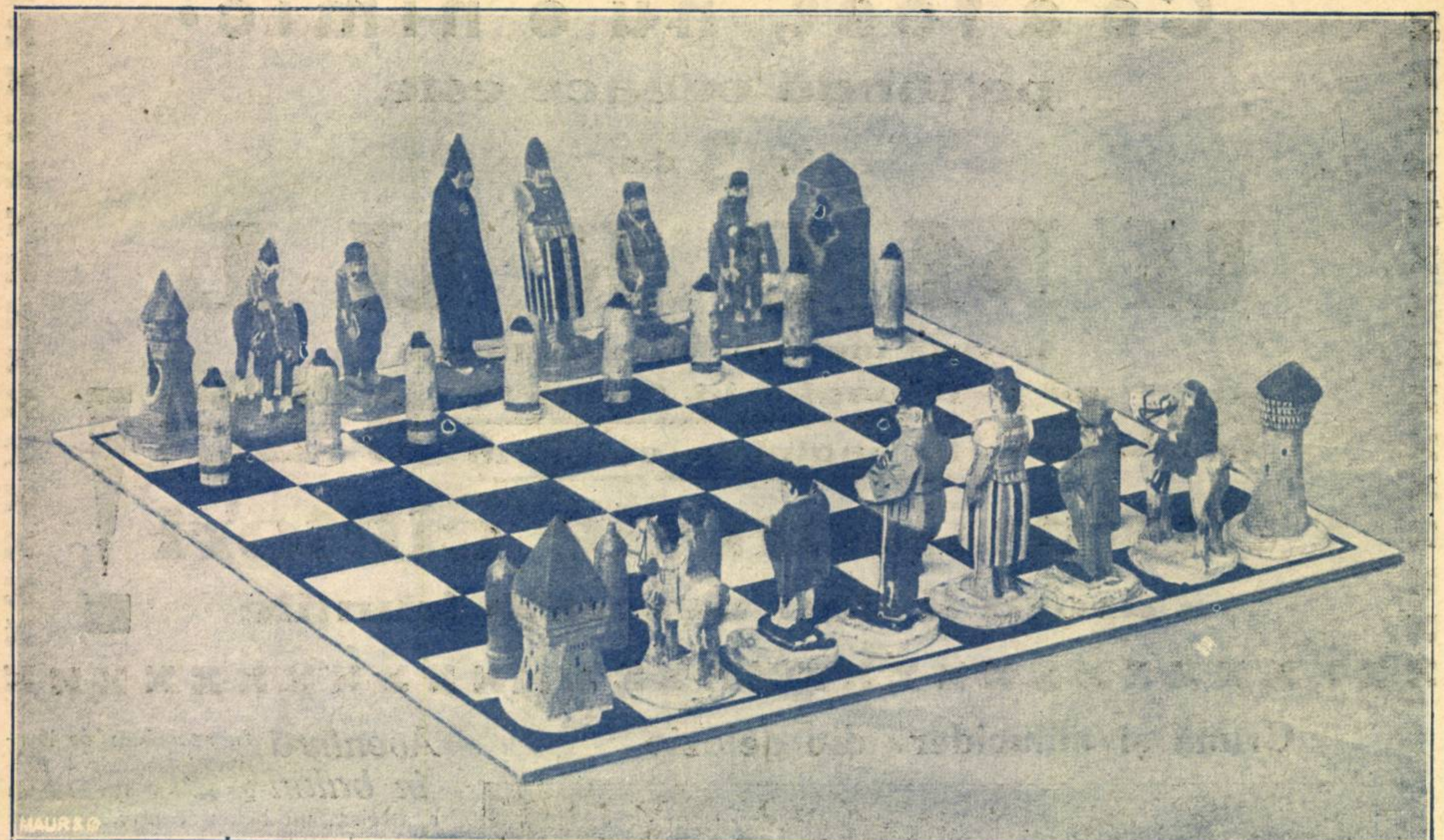

Jocul acesta de şah a fost executat pe frontul francez, în Decembrie 1915, de caporalul Unguet. Piesele, tăiate în lemn, reprezintă pe de o parte pe mareşalul Joffre şi pe Mariana (Franţa) înconjuraţi de aliaţi şi chiar de neutri (nebunii), pe de alta pe Wilhelm II şi Germania.

O nouă „regină"

D-ra Vivianne Otmans, aleasă deunăzi regină a frumuseţii la Paris.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Intre 3 şi 7

(Urmare din pag. 141)

— arătând spre Bohati — împreună cu toată «recolta» sa înainte de a putea dispare. Azi i-a venit o maşină nouă, iar în camera sa erau gata împachetate toate lucrurile sale. Era de mult timp suspect, dar nu putusem încă găsi o dovadă certă spre a-l putea aresta. Incurajat de câteva pescuiri bogate, a părăsit toate precauţiunile şi a căzut în cursă, trădându-se cu cheltuirea unor bancnote însemnate. Un portofoliu plin fusese lăsat, ca din neglijenţă, în sala de lectură, dar toţi banii erau marcaţi.

— Vă rog, d-nă, luaţi întâi în primire ceasornicul dv. După constatarea sumei ce lipseşte, aceasta vă va fi restituită, întrerupse directorul. Ţiu ca pasagerii noştri să nu fie păgubiţi. Am şi evitat orice vâlvă. Nu vrem să se afle cazul şi rugăm să se păstreze toată discreţia.

Cécile dădu din cap şi murmură câteva cuvinte de aprobare. Reuşise să se reculeagă, se ridică, salută pe domni şi părăsi biroul. Era palidă, degetele îi erau umede şi reci.

Groaznic... el un hoţ, un criminal ordinar... dragostea sa, prefăcătorie... O crezuse bogată şi voise să mai culeagă în cele din urmă ceeace părea atât de uşor de obţinut...

Cécile se cutremură, obrajii începură să-i ardă, parcă cineva ar fi lovit'o cu o măciucă. Scăpase cu chiu, cu vai, de bocluc! Ar fi putut s'o păţească. Se înfioră la gândul acesta, ca şi cum ar fi scăpat de un pericol de moarte...

Şi deodată îi fu dor de André, şi îl dori mult, ca un copil rătăcit care ar vrea să se refugieze în braţele puternice, ocrotitoare ale tatălui...

Trebue să citiţi

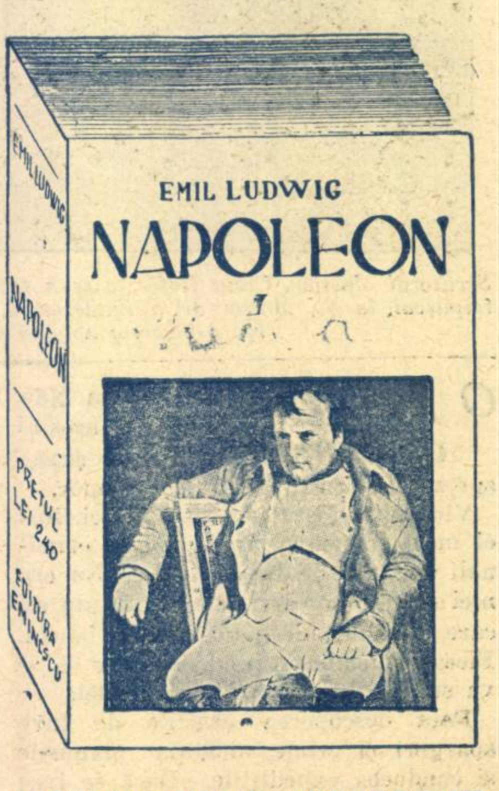

O CARTE FARA PRECEDENT

Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU", Bucureşti I Strada Anghel Saligny No. 2.

Ce a fost, nu e nimic!
pe lângă ceeace este
No. 3 din
UMORUL
Revistă umoristică pentru familii
6 LEI 16 pagini în culori 16 6 LEI
16 pagini în culori 16
Un milion de cititori
cărora li s'au descreţit frunţile!

Crimă şi sinucidere din gelozie

Scriitorul elveţian Cuno Hofer, care a trăit în Ungaria şi a fost inainte diplomat, a fost împuşcat la St. Moritz de o Englezoaică, d-na Simone Boulton, din gelozie. D-na Boulton a încercat apoi să se sinucidă, dar nu a murit.

O fată, cap de bandă

Poliţia din New York a arestat o fată de şeasesprezece ani, sub acuzaţia de omor.

Victima e fostul amant al fetei, fost el însuşi membru în banda de criminali condusă de fata arestată. Nu era nici el mai în vârstă decât amanta sa, care stăpânea despotic toată banda. Fiecare membru trebuia să jure că se va supune orbeşte capului bandei.

Fata descoperea ocaziile de furt, spargeri şi crime, alcătuia planurile şi conducea expediţiile. Dacă se ivea în apropiere vreun poliţist, fata îl ademenea şi îi făcea avansuri de dragoste.

Amantul fetei arestate fusese locţiitorul ei în conducerea bandei.

Dar într'o zi, un nou membru fu numit subşef şi înlătură pe locţiitor nu numai din funcţia sa «comercială», ci şi din situaţia sa la regina inimei sale şi a bandei. Fostul amant protestă. Dar de oarece ameninţa, fata decise să-l înlăture.

Noaptea fu invitat «să participe la o plimbare». Acesta e termenul technic pentru uciderea unui om, pe care asasinii îl iau cu ei în automobil şi îl omoară în drum. Fata conducea ea însăşi maşina, în care se aflau trei membri ai bandei şi fostul amant.

Cadavrul găurit de gloanţe fu zărit a doua zi dimineaţa de un pilot, din avionul său postal.

Aventură în balon

In apropiere de localitatea Uschlag de lângă Kassel (Germania) a aterisat un balon captiv, care se urcase la Düsseldorf.

La aterisare, balonul porni deodată dela sine din nou şi se urcă, până se opri pe vârful unui arbore. Un guard silvic se căţără pe înaltul arbore şi putu salva doi dintre oamenii din balon, cari se aflau într'o poziţie periculoasă. Gondola fiind astfel în parte uşurată, balonul se urcă din nou, foarte repede, cu ceilalţi doi pasageri.

Deabia la 20 kilometri de locul accidentului cei din gondolă putură coborî balonul şi aterisa, scăpând numai cu spaima.

Scandal imens printre negri

Prezidentul King (dreapta) al Republicei Liberia a negrilor, şi viceprezidentul, cari au trebuit să demisioneze după ce Societatea Naţiunilor a primit plângeri că 600.000 negri din ţara aceia trăesc în sclavie şi că guvernul tolerează traficul cu negri.

PAGINA CINEMATOGRAFICĂ

Alma Rubens a murit

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cunoscuta vedetă de cinema Alma Rubens a fost arestată la San Diego (California), deoarece s'au găsit la ea acasă stupefiante în cantități mari, și în special cocaină. Câtva timp după această arestare, Alma Rubens a încetat din viață.

Pola Negri pe scenă

Vedeta Pola Negri va debuta în curând la Coliseum din Londra. Contractul a fost semnat.

Ea va apare întâi într'un sketch dramatic, al cărui subiect a fost dat de ea-însăși și care a fost scris de un cunoscut autor francez.

Apoi va debuta succesiv în costum de țigancă rusă, ca dansatoare și ca vedetă a unui local de noapte din Paris.

Adaptare la viața americană

D-șoara Jeanne Helbling, artistă de teatru și de cinema, a adoptat în Statele Unite deprinderile de publicitate ale Americanilor, fie că sunt vedete sau nu.

Intr'adevăr, se anunță din Hollywood că actrița aceasta duce totdeauna de lanț o mică fiară sălbatecă și un șarpe. Când secretara ei — acolo are o secretară — rezervă camere la hotel, ea întreabă totdeauna la direcția hotelului, dacă se admit în hotel fiare și șerpi.

Pe când se filma o scenă de vânătoare, d-șoara Jeanne Helbling își ținea fiara de lanț, dar bestia era cât p'aci să-l muște pe Douglas Fairbanks, care avu prezența de spirit să se prefacă că se poticnește simulând beția.

Virtute impusă

Un june prim al ecranului, care a turnat mai multe filme la Berlin pentru o firmă cunoscută, relatează că în josul tuturor contractelor ce a avut să semneze, figura clauza că toți artiștii angajați trebue să ducă, pe timpul executării filmului, o viață foarte... cuminte.

Urma o lungă listă de locuri rău famate și de stabilimente, unde e obiceiul să se etaleze anumite moravuri... speciale, stabilimente pe cari le era formal interzis să le frecuenteze.

Leul Numa

Leul Numa, una din vedetele cele mai populare din studiourile americane, a murit de curând, după o lungă și strălucită carieră cinematografică.

Debutase într'un circ. Intr'o zi, îmblânzitorul său îl împrumută pentru un film, și Numa fu găsit atât de fotogenic, că fu definitiv angajat de un impresar din Hollywood.

Blândețea sa era legendară; a fost văzut succesiv cu Gloria Swanson, Marie Prévost, Fatty; a fost și partenerul lui Charlie Chaplin în „Circul".

Numa, născut în Abisinia în 1924, lasă 25 de descendenți adăpostiți azi într'un parc din Hollywood; succesorul său direct, Pluto, neliniștește oarecum pe regisorii americani; se spune despre el că n'a moștenit blândețea tatălui său și că uneori își ia rolul în serios când autorul unui scenariu comite imprudența de a compune un film prea realist.

Patru vedete de cinema

(Photo „The New York Times")

Vedeta de cinema Joan Marsh din Hollywood cu cei trei cățel ai ei pe spinare, cari au devenit și ei celebri în lumea filmelor, în drum spre studio.

Câteva celebrități ale ecranului

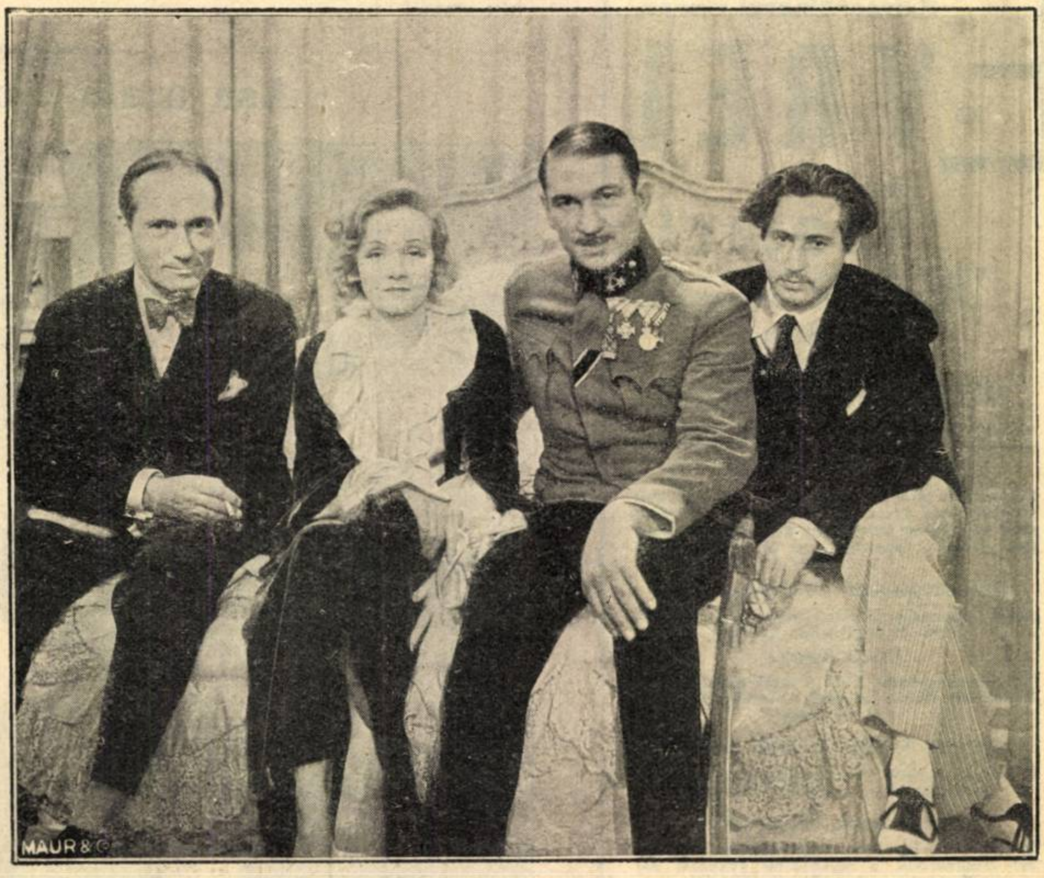

Marlene Dietrich, actrița care e pe punctul de a întrece gloria cinematografică a Gretei Garbo, e fotografiată aci cu marele scriitor francez Maurice Dekobra (stânga), *cu regisorul ei Joseph von Sternberg* (dreapta) *și partenerul ei dintr'un film, Victor Mc. Laglen* (în uniformă de ofițer).

Un deputat în cuşca leilor

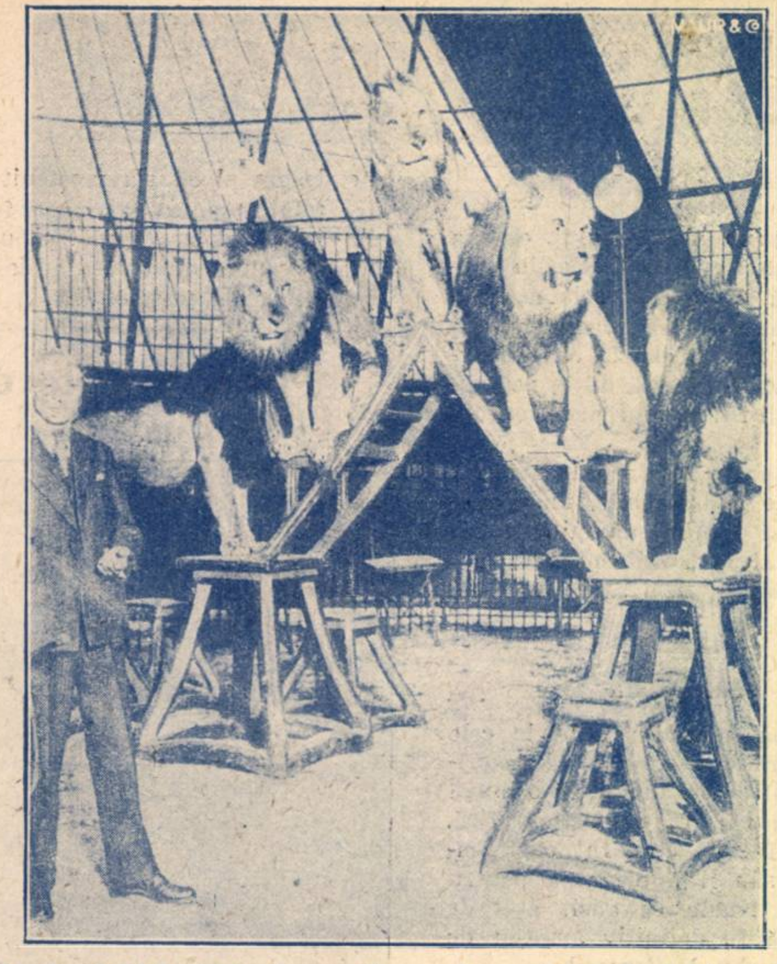

John Clarke, deputat laburist în Camera Comunelor, a intrat de două ori într'o cuşcă de lei şi tigri din Glasgow, spre a dovedi că noua lege asupra dresurei animalelor este inutilă.

Afişe indezirabile

Artista pariziană Alice Delysia joacă acum la Londra, la Criterion Theatre, o piesă intitulată: «*O pereche de pantaloni*».

Afişele pentru piesa aceasta au fost refuzate de afişajul trenului metropolitan, directorii companiei găsind indecente legendele afişelor.

Aceste legende sună: «Vă trebue un loc bun pentru *O pereche de pantaloni*». — «Cele mai frumoase picioare sunt într'o *Pereche de pantaloni*».

Nu găsim că e prea decoltat... Dar directorii metropolitanului din Londra nu vor să lipească afişe-reclame cu dublu sens.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale
Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.
Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.
Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.
Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!
Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.
Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Memoria lui Mozart

Marele compozitor Mozart se bucura de o memorie extraordinară.

Biografii lui povestesc că în anul 1769, aflându-se la Roma, s'a dus la Capela Sixtină să asculte «Miserere» de Allegri. Această melodie era proprietatea Papilor Romei, cari nu permiteau să se imprime nici o copie, pentru ca exclusivitatea executărei să fie rezervată Capelei Sixtine.

Mozart a reuşit să reţie în memorie întreaga partiţiune, pe care a transcris'o apoi, de îndată ce s'a întors la hotel.

Pod între două State

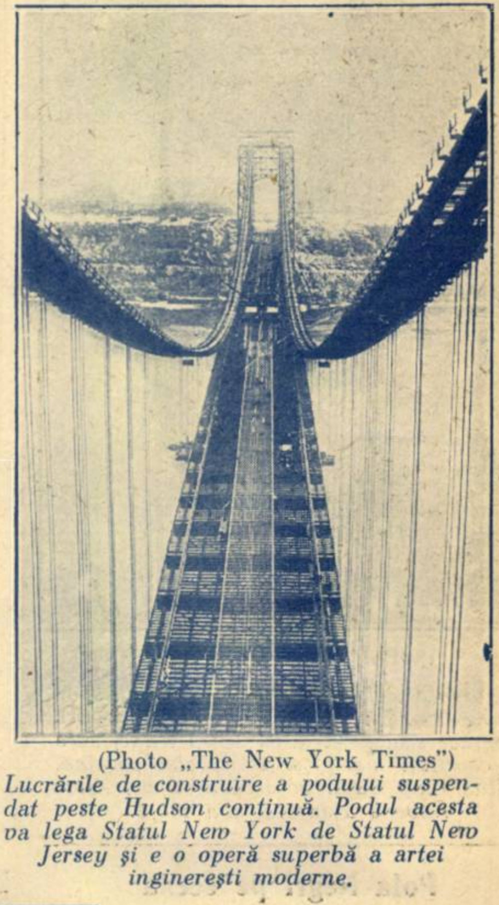

(Photo „The New York Times")
Lucrările de construire a podului suspendat peste Hudson continuă. Podul acesta va lega Statul New York de Statul New Jersey şi e o operă superbă a artei inginereşti moderne.

Aşa arată Londra... ziua!

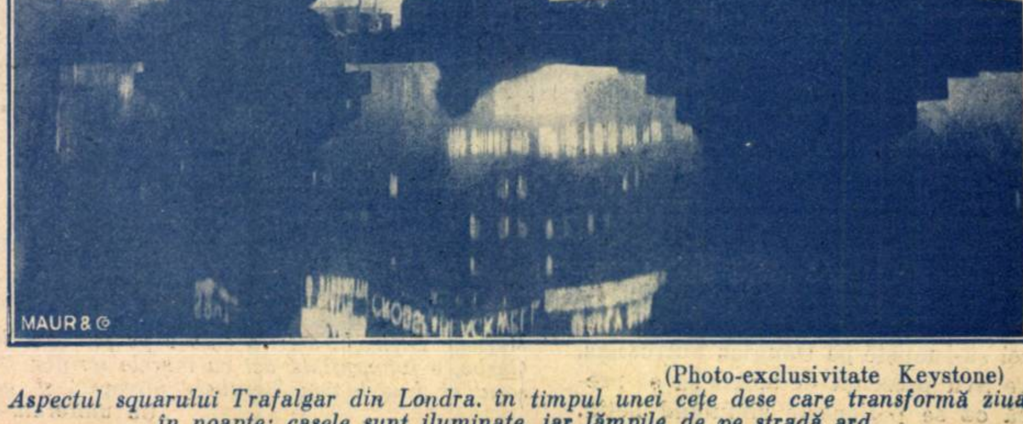

(Photo-exclusivitate Keystone)
Aspectul squarului Trafalgar din Londra, în timpul unei ceţe dese care transformă ziua în noapte: casele sunt iluminate, iar lămpile de pe stradă ard.

Un mare eveniment sportiv american

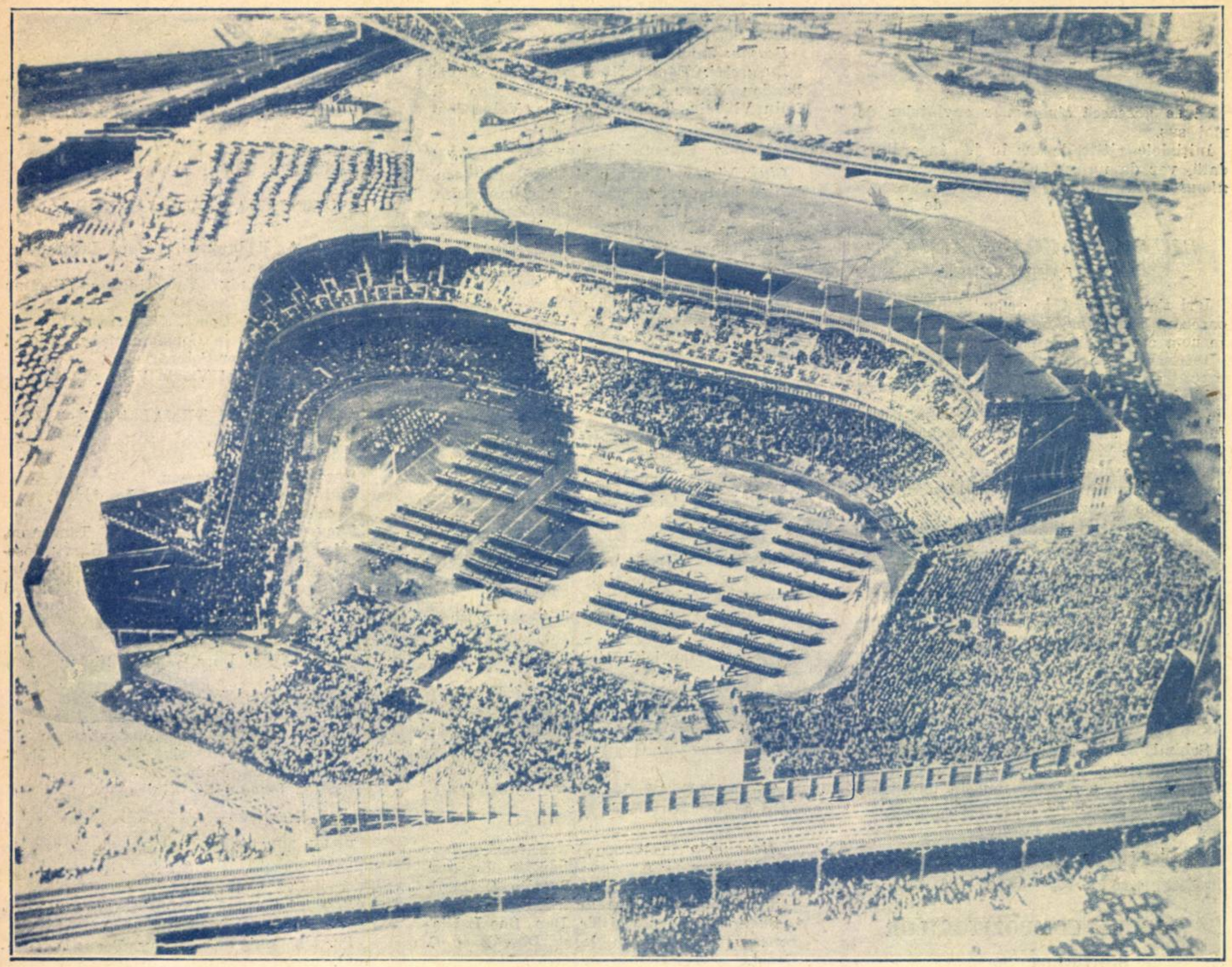

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Enormele tribune ale stadionului din New York au fost ocupate de 75.000 de spectatori cu prilejul recentului match de rugby dintre echipele şcoalei militare şi şcoalei de marină. Victoria a fost, cu 6:0, a echipei militare. Fotografia noastră a fost luată din avion în timpul paradei echipei de marină.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" print'un mare concurs cu premii sensaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Moştenire de 15 miliarde

In populaţia din Lodz (Polonia) a produs mare sensaţie o moştenire de 88 milioane dolari (14 miliarde şi 784 milioane lei).

Sunt mai mult de o sută de ani de când Evreul Haim Posnanski din orăşelul Gostynin, în apropiere de Lodz emigrase în America, unde se stabili şi se căsători mai târziu cu o creştină. Din cauza acestei căsătorii, familia sa îl excomunică.

Posnanski lăsă un testament, care urma să fie deschiş abia cincizeci de ani după moartea sa. Acest termen s'a împlinit de curând.

Posnanski a instituit ca legatari pe copiii din generaţia mai tânără a familiei sale. Autorităţile americane caută acum pe aceşti moştenitori.

Moştenirea a crescut în aceşti cincizeci de ani, şi reprezintă acum o valoare de aproape 15 miliarde lei.

Va urma de sigur un proces uriaş, de oarece succesiunea o revendică aproape toţi locuitorii din Lodz şi Gostynin cari poartă numele de Posnanski.

MAUR & C°
EXECUTA IREPROSABIL CELE MAI MODERNE DESENURI, CLISEE FINE NEGRE ŞI IN CULORI METALOGRAFIE
BUCUREŞTI I. LIPSCANI 11 TEL. 344/10

JOCURI

SINONIM — ANTONIM

Giuvaergiu Grăsime African.

Să se găsească *sinonimele* cuvintelor de mai sus.

Inițialele, citite de sus în jos, în ordinea dată, vor da un cuvânt; iar finalele *antonimul* acelui cuvânt.

de *M. P.*

CIUDATA CONFUZIUNE

de *L. MOTNEACK*, Ismail

Ieri s'a prezentat la redacția noastră un oarecare domn *Em. E. Tudor* din *Arad*, care ne-a oferit colaborarea lui.

Intrebat de ce gen poate să-i fie colaborarea el se mărgini să ne răspundă să schimbăm ordinea literelor din cartea lui de vizită. El mai adăogă însă, să nu-l confundăm cu un oarecare *E. Demora* din *Turda*, care având cartea de vizită formată din aceleași litere, nu este, totuși, decât un simplu cunoscător... al unui anumit fel de brânză.

Propunem cititorilor noștri, ca prin justa schimbare a ordinei literelor ce alcătuesc cărțile de vizită ale celor două personagii, să afle profesiunea primului individ și... pasiunea celui de-al douilea.

ILUSTRUL MORT

de *Mica Novarro*

Se dau următoarele 6 cuvinte:

Fura —Aval—Cotă—Tocă—Cade—Umil.

Schimbându-se inițialele, se vor căpăta alte 6 cuvinte, ale căror inițiale, citite în ordinea dată, alcătuesc numele unui ilustru om francez, mort de curând.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 4

JOCUL COMPOZITORILOR

SCHUBERT
CHOPIN
HANDEL
ENESCU
LISZT
ERNST
TARTINI
THOMAS
INDY
SCHELETTI

ENIGMA

BAGDAD—BAGDAT

JOC INFINIT

BRELANȚETARBACATAREGILICHIERATICNEANT.

In atenția deslegătorilor

Deslegătorii sunt rugați să trimeată soluțiile cel mai târziu 4 zile dela apariția revistei.

Ceilalți deslegători vor fi trecuți la întârziați, și cum în această rubrică apar doar numele acelora cari deslează mai multe jocuri, cei ce nu se vor conforma dispozițiunilor de mai sus, riscă să nu-și vadă numele trecut printre deslegători.

*

Deslegătorii pe cari îi vom surprinde că-și dau nume cari nu le aparțin sau pseudonime cu înțelesuri îndoelnice, vor fi de aci înainte cu desăvârșire excluși din lista deslegătorilor.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, S. Rotaru.

Brașov: Jenny Poenaru și Sandy N. Ivan.

București: Fănică Nicolaescu-Balș, Annie Bogdan, Marcu Goldenberg, Safir Pya și Lulu Vlădoiu, Tufeanu Arsene, Valer Ioanițescu.

Câmpina: Sigmund Boniowski.

Cluj: Victor Albanezu și Th. Demetrescu, Mitică Eftimiu, Marioara și A. Zimniceanu.

Drăgășani (Vâlcea): Niță și Panait A. Bădulescu.

Iași: Clara Strul, Lizica Petrescu, Mauriciu Goldștein, Ileana Câmpeanu, Titina Blumenfeld, Carniol Emil.

Ploești: Fany I. Mendel.

Satu-Mare: Mielu C-tin Ionescu.

Turnu-Măgurele: Max. Rosenștein, George Bata.

Turnu-Severin: Zoe Marinescu, Anghel Marinescu.

AU DESLEGAT JOCUL COMPOZITORILOR ȘI ENIGMA:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.

Brașov: Alexe A. Benigal, Mitzy și Felicia Cățoiu.

București: Alfred Simionescu, Anton Cristoforeanu, Zigu Zwiebel, Scarlat Weiss și Georgescu Valeria.

Craiova: Paul Ionescu și Avram Zilberman.

Focșani: Mauriciu Edelștein, Corina Herșcovici.

Giurgiu: Ella Saraga și Radu Iliescu.

Oradea-Mare: Al. Oțeleanu.

Sinaia: Saly Horenștein și Paul Costescu

Turnu-Severin: Ovidiu Theodorescu.

AU DESLEGAT JOCUL COMPOZITORILOR ȘI JOCUL INFINIT:

Alexandria (Teleorman): Eufrosina-Jenny Florescu și Amalan-Charotta, Emilian Chiriță și Mille Krysler, Pașaliu I. Dumitriu, Marioara și Aurelia Nicolescu.

București: Elisievici Tr. Dan, Geo I. Diaconescu, Udrescu Ion, locot. Dăscălescu C. Const.

Comani (Olt): Vasile V. Leontopol.

Iași: Leocadia Căpit. Enescu.

Lipova (Banat): Vichente Miclău.

Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.

Viespești (Olt): Alexandru V. Leontopol.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL COMPOZITORILOR:

București: Radu Gr. Gheorghiu.

Buzău: Elena și Daniela Ialomițeanu.

Costești (Vâlcea): C. Schiteanu, A. Schiteanu și Titu S. Schiteanu.

Craiova: Dan D. Preoțescu.

Drăgășani (Válcea): Floricica și Cristi Predescu, Tita Lazaru, Păpușa și Puiu Voiculescu, Nellu Nanu, M. Vlădescu.

Roman: Vasile Agaricy.

Săliște: D. Dumitrescu, C. Dumitrescu, V. Neagu, I. Borcea, R. Gherghina, N. Gherghina, P. Foica, T. Boica, Ionel Nanu, Vasile Ștefan Neagu, Cristea Ioniță, Nelly Iliescu și Zizi.

Timișoara: Chirilă Andreiu.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA:

Bălți: A. Pădureanu, Alfons Iacobsohn.

Brașov: Puia Buzescu.

București: Rudy Valentineanu, Evelina Morgenștern.

Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.

Constanța: Lucia Constantinescu, Anghel Mihăileanu, Isidor Schwartz.

Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL INFINIT:

Arad: Anghel Tomescu.

Bălți: Surica și Solomon Iosefovici.

Brăila: Clara și Sylvia Safir.

București: Liana și Natalia Tănăsescu, Emil Fischer, Nicușor Mușat, Harry Iosefovici, Bernardt Strulovici, Edelștein Emanuel, Leon Moscovici, Șt. Negru, Herșcovici Amalia.

Câmpina: Niță Rădulescu.

Caracal: Tina Ionescu.

Galați: Cohn Dora, Cohn Simon, Ella Goldenberg.

Oradea-Mare: Tony și Lucia Daia.

Ploești: Elena Manciu.

Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

Vaslui: Ionescu Șt. Elvira.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT:

Premiul jocului compozitorilor: Vichenta Miclău (Lipova-Banat).

Premiul enigmei: Jenny Poenaru (Brașov).

Premiul jocului infinit: Elena Manciu (Ploești).

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN «O. L.» No. 3:

Fălticeni: Aurel Bârsan și Sabina Cherpel.

Sulina: Maria Gh. Calogera.